ÜMİT ÖZDAĞ

DEMOGRAFİK İŞGAL

Kavimler göçüyle işgal edilen Türkiye

6. BASKI

DESTEK @ ARAŞTIRMA

DESTEK

DESTEK YAYINLARI: 1780
ARAŞTIRMA: 338
ÜMİT ÖZDAĞ / DEMOGRAFİK İŞGAL

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: Sedat Gösterikli
Sayfa Düzeni: Melike Doğan
Sosyal Medya-Grafik: Mesud Topal-Nursefa Üzüm Kalender-Samet Ersöz
Reklam ve Tanıtım: Işıl Ilgıt Şimşek-Selen Çavuşovalı

Destek Yayınları:
1.-4. Baskı: Temmuz 2023
5.-6. Baskı: Ağustos 2023
Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN 978-625-441-953-9

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkan.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari

Destek Dukkan

Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 48625
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul
Tel. (0) 212 613 30 06

ÜMİT ÖZDAĞ

DEMOGRAFİK İŞGAL

Kavimler göçüyle işgal edilen Türkiye

DESTEK yayınları

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ / 7

GİRİŞ / 13

ANADOLU'DA GEÇEN 1000 YILDA
ÜÇ BÜYÜK TEHDİT / 25

STRATEJİK GÖÇ MÜHENDİSLİĞİ / 29

TÜRKİYE'YE YÖNELİK STRATEJİK GÖÇ
MÜHENDİSLİĞİNİN AMACI NEDİR? / 43

SURİYELİLEŞEN TÜRK KENTLERİ / 53

KAVİMLER GÖÇÜNÜN ORTAYA ÇIKARDIĞI
DEMOGRAFİK DEĞİŞİMİN STRATEJİK SONUÇLARI / 61

TÜRK HALKINA YÖNELİK PSİKOLOJİK
OPERASYON VE YALANLAR / 77

KİMLER SURİYELİLER TÜRKİYE'DE KALSIN İSTİYOR? / 95

YAŞANAN SÜREÇ VE NE YAPMALIYIZ? / 111

ANADOLU KALESİ PROJESİ: BİRİNCİ BÖLÜM / 127

ANADOLU KALESİ PROJESİ: İKİNCİ BÖLÜM / 145

ANADOLU KALESİ PROJESİ: ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
GERİ GÖNDERMEDE STRATEJİK ÖNCELİKLER / 155

YAZAR HAKKINDA / 167

ÖNSÖZ

Suriye, Afganistan, Irak, İran, Pakistan, Afrika ülkeleri başta olmak üzere ve dünyanın değişik ülkelerinden Türkiye'ye akan göç ülkemizi 2011-2023 yılları arasında dünyanın en fazla sığınmacı ve kaçağının bulunduğu ülke haline getirmiştir. Haziran 2023 itibariyle Türkiye'de bulunan ve tespit edilen sığınmacı ve kaçak sayısı 13 milyonu aşmıştır.

Bu 13 milyonun dağılımı şöyledir: 7 milyon Suriyeli, 2 milyon Afgan, 2 milyon Afrika'nın değişik ülkelerinden ve geriye kalan 2 milyon ise Irak, İran, Pakistan, Mısır, Yemen gibi ülkelerden ülkemize gelmiştir. Bu rakamların bir bölümü devletin resmi kayıtlarında mevcuttur. Bir bölümü ise hiçbir şekilde devlet kayıtlarına girmemiştir çünkü devletin bu kaçak konumdaki insanların Türkiye'deki varlığından haberi yoktur. Ancak önemli bir sorun da Saray rejiminin devlet kayıtlarında olan sığınmacı ve kaçakların gerçek rakamlarını Türk halkından gizlemesi, var olandan daha az göstermesidir.

Mevcut göç hareketinin Türkiye'nin milli kimliğini, milli güvenliğini, Türk milletinin ekonomik refahını ve sınır bölgelerinde demografik yapıyı değiştirerek Türkiye'nin geleceğini ağır tehdit altına almıştır.

Bu ağır milli güvenlik tehdidine rağmen konu Türk siyaseti, basını, akademisi ve aydınların gündeminde Zafer Partisi kurulup büyük bir siyasal mücadele başlatana kadar güçlü bir şekilde yer almıyordu.

Zafer Partisi'nin Ağustos 2021'de kurulması ve ısrarla 13 milyon sığınmacı ve kaçak vatanlarına dönmeden Türkiye'nin hiçbir temel meselesini çözemeyeceğini ortaya koyması sonucunda sığınmacılar meselesi Türk siyasetinin en önemli konusu haline gelmiştir.

Emperyalizm, Ortadoğu'da Büyük Kürdistan kurmak amacı ile onlarca yıldır sürdürdüğü bir jeopolitik ve demografik yeniden yapılandırma projesi ile Irak, Suriye, İran ve Türkiye'yi bölme çalışmalarını sürdürmektedir. Irak'ın kuzeyine bir federe Kürdistan yerleştirilmiştir.

Şimdi sıra Suriye'nin kuzeyinde PKK/YPG'nin denetiminde bir Kürdistan'ın oluşturulmasıdır. Bunu İran'da PJAK'a verilecek destek ve İran'ın parçalanması süreci izleyecektir. Dördüncü sırada ise Türkiye yer almaktadır. Türkiye'de Türk-Kürt, laik-anti laik, Alevi-Sünni tahrikleri tutmamıştır. Ancak Suriyeli sığınmacılar üzerinden çıkarılacak bir iç karışıklık üzerinden Türkiye bir içsavaşa sürüklenmek istenmektedir.

Türkiye'de istisnalar dışında siyaset, basın, akademi ve aydınlar sanki Türkiye dünyanın en fazla sığınmacısının bulunduğu ülke değilmiş ve sanki bir içsavaşa sürüklenmek istemiyormuş gibi davranıyorlar.

Türkiye'yi bir ulus-devletten ümmet toplumuna dönüştürmek için demografik değişimi destekleyen AKP iktidarı ise halkın Suriyeli sığınmacılar başta olmak üzere, kaçaklara karşı tepkisini ortaya koymasını engellemek için, her türlü bilgi karartması ve baskıyı yapıyor.

Saray rejiminin sığınmacı ve kaçakları Türk halkına karşı savunma çabası o kadar utanmaz bir hal almıştır ki dönemin İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, bir TV programında, Türk kadınlarının videolarını çeken kaçakları savunmuştur.

13 milyonu aşan sığınmacı ve kaçağın Türkiye için büyük bir tehdit oluşturduğunu başta Zafer Partisi olmak üzere ifade edenlere karşı Saray rejiminin psikolojik savaş mekanizmasının unsurları "ırkçı" suçlaması ile saldırılara başlıyorlar.

Oysa, Suriyelilerin vatanlarına dönmesini isteyenler Suriyelilerin Türkiye'nin dostu olarak vatanlarına dönmelerini ve böylece emperyalizmin Suriye ve Türkiye'ye kazdığı tuzağa her iki ülkenin de düşmesini engellemek istiyorlar.

Türk halkı ise siyasetin, basının, akademinin ve aydınların büyük sessizliğine rağmen ezici bir çoğunlukla Suriyeli sığınmacılar başta olmak üzere sığınmacıların vatanlarına dönmelerini istiyor. Saray rejiminin Türk milletini maniple etme çabaları Zafer Partisi'nin kuruluşundan sonra başarılı olma şansını yitirmiştir. Türk halkı Suriyeli sığınmacılar üzerinden Türkiye'ye yönelik gerçekleştirilen "stratejik göç mühendisliğini" binlerce yıldan bu yana devletli yaşayan bir millet olarak anlamış durumda. Ancak siyasal bir mücadele verilmediği için Türk halkı tepkisini temsil eden bir parti bulamıyordu. Bu durum yukarıda ifade ettiğimiz gibi Zafer Partisi'nin kurulması ile değişti. Zafer Partisi Türk milletinin iradesini siyasete taşıdı.

Türk milletinin son 1000 senede dördüncü kez Anadolu'da varlığını tehdit eden bir gelişme ile karşı karşıya olduğunu, Zafer Partisi bütün açıklığı ile ortaya koydu. Zafer Partisi'nin, Anadolu'nun örtülü istilasına, demografik işgale karşı vermiş olduğu direniş, Türk milletinin desteği ile her geçen gün büyüdü.

Türk halkının Zafer Partisi aracılığı ile ortaya koyduğu bu tepki Millet ve Cumhur İttifakı'na mensup partileri sığınmacılar konusunda görüntüde olsa da harekete geçirdi. Sığınmacıların kalacağını, yollamayacağını birçok kez açıklayan Erdoğan bile artık "gönüllü ve onurlu" geri dönüşten bahsediyor. Deva, Gelecek, İYİ Parti, MHP ve diğerleri de "gönüllü geri dönüş"

diyorlar. Tabii kimsenin gönüllü gitmeyeceğini biliyoruz. Gönüllü geri dönüş kavramı Türk halkını sığınmacıların kalmasına alışmaları için oyalama yaklaşımından başka bir şey değil.

2022'ye kadar Göç ve Entegrasyon Bakanlığı kurarak sığınmacılara vatandaşlık vereceğini söyleyen, 2022 ortasından itibaren "gönüllü" geri dönüşten bahseden CHP Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin 2. turunda Zafer Partisi'nin 13 milyon sığınmacı ve kaçağı geri yollama ve yenilerinin gelmesini engellemek için ortaya koyduğu Anadolu Kalesi projesini kabul ettiğini Zafer Partisi ile CHP arasında imzalanan protokol ile kabul etti. Özetle, Zafer Partisi sığınmacı ve kaçaklar konusunda Türk siyasetini yeniden şekillendirdi.

Öte yandan Zafer Partisi'ne karşı 2023 seçimleri boyunca uygulanan büyük ambargo, Zafer Partisi'nin ekonomik açıdan çok zayıf olması seçim sonuçları üzerinde sığınmacılar meselesinin gerektiği kadar etki yapmasını engelledi. Ayrıca seçim sonuçlarına en fazla sevinenlerin Suriyeliler olması göstermiştir ki Suriyeliler bu seçim sonucunda sadece seçimi değil yeni bir ülkeyi kazandıklarını düşünüyorlar. Ne yazık ki bunda da haksız değiller. Bundan sonra Türkiye için sığınmacı ve kaçaklar meselesini çözmek daha zor olacaktır.

Zafer Partisi'nin Mayıs 2023 seçimleri öncesinde Saray rejiminin sığınmacılara vatandaşlık vererek seçmen ithal etme politikası konusunda yapmış olduğu uyarıların ne kadar haklı olduğu seçim sonuçlarının Erdoğan ve AKP lehine ancak ithal seçmen oyları ile belirlenmesi neticesinde ortaya çıktı. Şimdi yerel seçimlere kadar Suriyelilere ve diğerlerine vatandaşlık verme politikası devam edecek.

Bütün bu olumsuz gelişmelere rağmen Türk milletinin vatanını geri alması hâlâ mümkün. Ümitsiz olmaya gerek yok. Henüz 200 milyar dolar dışında hiçbir şey kaybetmiş sayılmayız.

Yapmamız gereken sığınmacı ve kaçak konusunun ülkemizin en ağır meselesi olduğunun bilinci ile siyaset yapmak ve kararlı bir milli duruş ile 13 milyon sığınmacı ve kaçağı vatanlarına yollamak için çalışmaktır. Ülkemizi geri alacağız.

Prof. Dr. Ümit Özdağ
Haziran 2023

GİRİŞ

Gemilerin ve uçakların değil, ancak güçsüz milletlerin ve zayıflayan devletlerin yok olduğu Bermuda Şeytan Üçgeni olan Anadolu'da egemenlik kurmak ve sürmek kolay değildir. Türk milleti, Anadolu'da egemenliğini tesis ettiği 1071 sonrasında sayısız tehlikeler atlatmıştır.

Türk milleti, 1071 sonrasında Anadolu'daki egemenliğinin muhafazası için Asya, Avrupa ve Afrika'da üç kıtada bazen eşzamanlı olarak birçok savaş vermiştir. Anadolu'nun vatan olması ve vatan kalması kolay olmamıştır. Türklüğün Anadolu'daki tarihi Sümerler ile başlamıştır. Atatürk, Anadolu'dan 7000 yıllık Türk yurdu diye bahsederken bu derinliği ortaya koymuştur. İskit Türklerinin ve Hunların da Anadolu'ya girdikleri bilinmektedir. Daha sonra, MS 4, 5 ve 6. yüzyıllarda Türkleri, Anadolu'ya, Balkanlardan ve Kafkaslardan gelip yerleştirilen bir kavim olarak görürüz. Bizans ile işbirliği yapan bu grupların birçoğu Hıristiyanlaşmışlardır. Abbasi ordusundaki Türk hassa birliklerinin de Tarsus'tan başlayıp Erzurum'a kadar uzanan hat üzerine yerleştikleri bilinmektedir. Özellikle 9. yüzyılda bu bölgelerdeki Türk nüfusu artmış, Eskişehir'e kadar uzanan hatta birçok kent, geçici olarak Türkler tarafından ele geçirilmiştir.

Güneydoğu ve Doğu Anadolu'daki Türk askeri varlığına Bizans, ancak 928-964 arasında son vermiş; Erzurum'dan Adana'ya kadar olan bölge, Bizans orduları tarafından geri alınmıştır. Bu bölgedeki Türklerin yenildikleri dönemde, 100.000 atlı çıkardığı bilinmektedir yani Türklerin 1071 öncesinde de Anadolu'daki sayıları küçümsenecek bir ölçüde değildir.

Selçukluların ilk Anadolu seferini, 1015-1016'da Çağrı Bey gerçekleştirmiştir. Daha sonraki yıllarda Selçuklular, Anadolu'nun sınırlarını, özellikle de Güney Kafkasya'yı denetim altına almışlardır. 18 Eylül 1049'da Kutalmış Bey'in kazandığı Pasin Muharebesi, askeri açıdan, Malazgirt'ten daha az önemli değildir ve Bizans 100.000 esir vermiştir. 1054'te Tuğrul Bey, 1055'te Yakuti Bey Anadolu'ya tekrar girmiş; 1058'de Malatya'yı almışlardır. Selçuklular, 1059'da Urfa'yı kuşatıp aynı yıl Sivas'ı almış; 60'lı yıllarda Anadolu'ya birçok kez giren Afşin ise 1068'de Sakarya Nehri kıyısına ulaşmış ve yine Afşin komutasındaki Türk ordusu, 1070'te Denizli'ye girmiştir.

Özetle Türkler Anadolu'ya aniden, 1071 yılında Malazgirt'te gelmemişlerdir. Anadolu'da hem tarihsel ve etnik bir derinliğe sahiplerdir hem de bu coğrafyada hâkim siyasi ve askeri güçlerle, 1071 öncesindeki 50 yıl içinde değişik boyutlarda mücadele etmişlerdir. 1071'de gerçekleşen Malazgirt Meydan Muharebesi ve zaferi sonrasında Anadolu hızla Türkleşmeye başlamıştır.

Selçuklu tarihi ve Türklerin Anadolu'ya yerleşimi konusunun en büyük uzmanı Prof. Dr. Osman Turan ise bu konuda şöyle demektedir:

"Gerçekten tarihinde birçok kavim ve medeniyetlere sahne olan Anadolu'nun etnik siması, 1071'den sonra, öyle süratle bir değişikliğe uğradı ki bu büyük muhaceret ve iskân hareketi araştırılmadığı ve anlaşılamadığı için Türkleşme hadisesi bir muamma halinde kalmış ve çok defa yerli halkların toptan ihtida veya imhasına atfolunmuştur. İhtida ve karşılıklı nüfus zayiatları mevzu olmakla beraber büyük muhacereti ve etnik değişmeleri itibara alamayan bu tahmini görüşlere artık bir ehemmiyet verilemez."[1]

1 Osman Turan, "Islamisation dans la Turqui du Moyen-Age", Studia Isla-mica X (1959), s. 137-159'dan nakleden Osman Turan, *Selçuklular Tarihi ve Türk-İslam Medeniyeti*, Ötüken Yayınları, 8. Baskı, 2003, s. 277-278

Colin McEvedy, Türklerin Anadolu'ya ulaştığı 737'de Anadolu'nun nüfusunun 5 milyon civarında olduğunu kaydetmektedir. 1346'da yani Türklerin Anadolu'ya gelmesinden 265 sene sonra ise bu nüfus 7 milyon civarındadır.[2] 1000'li yıllarda Anadolu nüfusunun salgın hastalıklar neticesinde 4 ile 5 milyon arasında olması muhtemeldir.

Anadolu'ya gelen Türkmen nüfusu ise kitleseldir. Çağdaş Süryani, Gürcü ve Bizans kaynakları Türkmenlerin Anadolu'ya kitleler halinde girdiklerini, girenlerin sadece ordular değil; kadın, çocuk, genç ve yaşlı unsurlarıyla birlikte tümden bir halk olduğunu anlatmaktadır. Üstelik Anadolu'ya Türkistan-İran coğrafyasından Türkmen nüfus akışı, 11. yüzyılda gelen ilk dalga ile kesilmemiş, ikinci büyük dalga da Moğol baskısı ile 13. yüzyılda gerçekleşmiş ve 16. yüzyıla kadar yine dalgalar halinde sürmüştür.[3]

Kanuni Sultan Süleyman dönemi sonrasında bile Türkistan'dan Anadolu'ya nüfus akışını sürdürmek için Sokullu'nun İdil Nehri ile Don Nehri'ni birbirine bağlayacak bir kanal açma girişiminde bulunması, Türk devlet hafızasında Türkistan'dan nüfus akışının stratejik öneminin varlığını sürdürdüğünü göstermektedir.

Malazgirt Savaşı sonrasında Türk ilerlemesi çok hızlı olmuştur. 1074'te Alaşehir'i ele geçiren Selçuklu ordusu 3 Nisan 1078'de İzmit ve Kocaeli'ni fethetmiştir. Süleyman Şah, İznik'ten Boğaziçi'ne kadar olan alanı kontrol etmeye başlamıştır. Bizans-Selçuklu hududu, yapılan görüşmeler sonucunda, Kartal-Maltepe'deki Dragos Çayı olarak belirlenmiştir. *Yani İstanbul'un Fatih tarafından fethedilmesinden 375 sene önce Türklüğün sınırları İstanbul surlarına dayanmıştır.*

Bu arada çağdaş kaynaklar Rumların Doğu ve Orta Anadolu'yu boşaltarak Balkanlara ve Batı Anadolu'ya kaçtık-

2 Colin McEvedy, *The New Penguin Atlas of Medieval History*, 1992, s. 39 ve 87

3 Adnan Menderes Kaya, *Avşar Türkmenleri*, Geçit Yayınları, Haziran 2004, s. 21

larını, Türklerin tamamen boşalmış Doğu ve Orta Anadolu'yu iskân ettiklerini kaydetmektedirler.[4] Ermeniler ise Doğu Toroslar ve Kilikya bölgesine göçmüşlerdir. Çağdaş bir Ermeni tarihçisi durumu şöyle anlatmaktadır: "1080 yılı Mart'ına doğru Okyanus Denizi berisinde (Anadolu'da) bütün Hıristiyan memleketleri Türklerin istilasına uğramış ve hiçbir vilayet bundan kurtulamamıştı... Birçok vilayet boşaldı, artık bir şark milleti mevcut değildir."[5] Batılı kaynaklarda artık İç Anadolu'ya "Turkquia, Turkia" denirken Batı Anadolu ve sahil şeridine "Romania" (Romalıların ülkesi) denmektedir.[6]

1094'te görünürde Kudüs'ü ele geçirmek ancak aslında Anadolu'da Türk ilerlemesine ve hâkimiyetine son vermek amacı ile ilk Haçlı Seferi başlamıştır. 600 bin zırhlı şövalye ve nizami birlik karşısında dayanamayan I. Kılıçarslan komutasındaki 60 bin Türk atlısı İznik'ten ve Batı Anadolu'dan geri çekilmeye başlamışlardır. Geride kalan Türkmen aşiretleri ise Haçlılar tarafından yok edilmiştir. Haçlı ordusu Kılıçarslan'ın gerçekleştirdiği gerilla savaşı sonunda büyük kayıplar verdi ise de Anadolu'yu aşmıştır.

Birinci Haçlı Seferi'nin sonucunda Bizans, Hıristiyanların nüfus yoğunluğuna hâlâ sahip olduğu Batı Anadolu'yu tekrar ele geçirmiştir. Ermeniler ise nüfus üstünlüğüne sahip oldukları Kilikya'da Ermeni Krallığı'nı kurmuşlardır. Haçlılar da Antakya, Kudüs, Akka ve Urfa'da Katolik prenslikler oluşturmuşlardır.

Ancak Anadolu'nun geri kalan kısımlarında, Karadeniz bölgesi hariç, nüfus üstünlüğü Türklerde olduğu için Hıristiyan orduları ilerleme sağlayamamıştır. Karadeniz'i 1071'in hemen sonrasında fetheden Selçuklular bu bölgeye nüfus aktarama-

4 Osman Turan, *age.* s. 278-279

5 *Age.* s. 279

6 *Age.* s. 352

dıkları için 1075'te T. Gabras, bu bölgeyi Türklerden geri almış ve bir Rum dukalığı kurmuştur.[7]

Üstelik Anadolu üzerindeki Türk hâkimiyeti Büyük Selçuklular ile Anadolu Selçukluları arasındaki gerilimlerden, Türklerin beyliklere bölünmesinden dolayı politik ve askeri olarak zayıflamış olsa da sahip olunan nüfus üstünlüğü, özellikle İç ve Doğu Anadolu'nun Türklerin elinden alınmasını imkânsız kılmıştır.

Türkleri Batı Anadolu'dan çıkaran İmparator Alexis'ten sonra, onları Orta ve Doğu Anadolu'dan da çıkarmak isteyen İmparator Yuannis, Danişmentlilerin başkenti Niksar'ı büyük bir ordu ile muhasara etti ise de başarılı olamayarak geri dönmüştür (1140). İmparator Manuel Kommenos ise 1147'de Konya'yı fethetmeyi denemiş, başaramadığı gibi dönüş yolunda Türkmenlerin uyguladığı gerilla savaşı neticesinde perişan olmuştur.

Özetle 1071 sonrasında gerçekleşen birinci dalga sonucunda Türkler, Doğu ve İç Anadolu'yu, yerleşik nüfusun boşalttığı yerleri, doldurmuşlardır. Öyle ki 1173 yılında Ankara metropoliti, çevrede kilisesini ayakta tutacak Hıristiyan kalmadığı gerekçesi ile Amasra'ya atanmak için başvuruda bulunmuştur.[8]

Türklüğün Anadolu'da tutunması 1116-1155 arasında 40 yıl hüküm süren Sultan I. Mesut döneminde gerçekleşmiş ve oğlu Sultan II. Kılıçarslan'ın 1176'da 100 bin kişilik Bizans ordusunu Miriyokefalon Savaşı'ndan ezmesi ile kesinleşmiştir. Bir tarihçi şöyle demektedir:

"26 Ağustos 1071 Malazgirt zaferi yeni yurt arayan Türk milletine bir müjde idi. 17 Eylül 1176 Miriyokefalon Savaşı ise Anadolu'yu ilelebet Türklere yurt yapan bir zaferdir."

7 *Age.* s. 286

8 *Age.* s. 352

Ancak bu zafer sonrasında da Anadolu'nun Türkleşmesi devam etmiştir.

İkinci Türk göç dalgası, Moğol baskısı ile birincisinden çok daha yoğun olarak gelmiştir. Daha 1260'tan önce sadece Denizli, Kastamonu, Kütahya ve Afyonkarahisar çevresine yerleşen Türkmen nüfusunun 3 milyon olduğu çağdaş kaynaklar tarafından (330 bin çadır) ileri sürülmektedir.[9]

Bu ikinci göç ile birlikte Türkmenler Batı Anadolu'ya doğru göçe başlamışlardır. Bu sefer Batı Anadolu'da Türkmenlerin ilerlediği yerlerde boşalma görülmüştür. Menderes Havzası'nda sadece halkın değil, papazların bile kaçtığı çağdaş kayıtlarda yer almaktadır.[10]

Batı Karadeniz'deki Türk etnik ilerlemesi de bu ikinci göç ile yakından ilgilidir. Samsun'dan itibaren Oğuz/Çepni boyu bölgeyi Türkleştirmiştir. 1302'de artık Türkmenler Giresun'a ilerlemiş ve beylikler kurmaya başlamışlardır. Nüfus üstünlüğü Türklere geçmekle birlikte Rumlaşmış/Rum nüfus varlığını uzun asırlar sürdürmüştür. Osman Turan, 13 ve 14. yüzyılda Batı Anadolu'daki Türk nüfus kesafetinin İç Anadolu'yu aştığını belirtmektedir. Özetle Anadolu'nun Türkleşmesi kolay olmamıştır. Türk milleti bir yandan Anadolu'yu Türkleştirirken bir yandan da sürekli savaşmıştır. Anadolu'nun Türkleşmesi sonrasında Anadolu'daki egemenliğimizin savunulması için Türk milleti batıda Viyana surlarından doğuda Tebriz'e, kuzeyde Rus ve Ukran steplerinden güneyde siyah Afrika'ya kadar inen geniş bir coğrafyada savaşmıştır. 1683'te gerçekleşen 2. Viyana Kuşatması sonrasında Türk ordusunun ve milletinin üç kıtadan başlayan geri çekilişi 238 sene sürmüş, ancak 1921'de Sakarya'da durdurulmuştur.

9 *Age.* s. 300

10 *Age.* s. 300

İstiklal Harbi, sadece Yunan ordusu ile Türk ordusu arasında bir çatışma değil, Türk milleti ile Hıristiyan Batı arasında 1071'den beri devam eden hesaplaşmanın son hamlesidir. Onun için şair, *"Rabbim isterse, sular büklüm büklüm burulur/ Sırtına Sakarya'nın Türk tarihi vurulur"* demektedir.

Sakarya'da, Avrupa'nın tarihi kinini taşıyan Yunan ordusu; Mustafa Kemal'in şahsında Attila'ya, Murat Hüdavendigâr'a, Yıldırım Bayezid'e, Kanuni'ye saldırmıştır. Sakarya'da Sırp Sındığı, Kosova, Niğbolu, Mohaç, Prut, Plevne zaferleri ve bir dizi de mağlubiyet vardır. Sakarya hepsinin toplu hesaplaşmasıdır.

238 sene süren geri çekiliş, sadece Türk ordusunun değil Türk milletinin de geri çekilişidir. En batıdaki Türk kenti olan Budin'in, Nazlı Budin'in (şimdi nedense Budapeşte diyoruz) 2 Eylül 1686'da 167 sene süren Türk egemenliğinden sonra düşmesi ile Türk milleti de geri çekilmeye başlamıştır. Çekilenin sadece Türk ordusu değil, Türk milleti olduğunu Nazlı Budin için yazılan ağıttan anlarız:

"Çeşmelerde abdest alınmaz oldu
Camilerde namaz kılınmaz oldu
Mamur olan yerler hep harap oldu
Aldı Nemçe bizim nazlı Budin'i.

Budin'in içinde uzun çarşısı
Orta yerinde Sultanahmet Camisi
Kâbe suretine benzer yapısı
Aldı Nemçe bizim nazlı Budin'i.

Kıble tarafından üç top atıldı
Perşembe günüydü güneş tutuldu
Cuma günü idi, Budin alındı
Aldı Nemçe bizim nazlı Budin'i."

Prof. Dr. Özcan Yeniçeri, her Türk aydınının okuması gereken bu geri çekilişin hikâyesini anlattığı *Türk Kimliği ve Travma-Türklerin 3 Büyük Suçu, 3 Büyük Bozgun* adlı kitabında *"Budin'in acısı ancak asırlar sonra düşman sürüleri Edirne önlerinde, Selimiye Camii'nde görüldüğü zaman silindi"* demektedir.[11]

Türk milletinin geri çekilişi 19. yüzyılın başında kitlesel bir nitelik kazanmıştır. Bu sadece bir geri çekiliş değil, aynı zamanda 1922'ye kadar sürecek tarihin en uzun soykırımının tarihidir. Amerikalı tarihçi Justin McCarthy, *Ölüm ve Sürgün* adlı her Türk'ün başucu kitabı olması gereken kitabında, 1812'de başlayan Yunan ayaklanmasından 1922'ye kadar, Balkanlar ve Kafkaslardan 5 milyon Türk'ün ve Müslüman'ın Anadolu'ya göç ettiğini, 4,5 milyon Türk ve Müslüman'ın öldürüldüğünü kaydetmektedir.[12] Bir diğer ifade ile Balkanlar ve Kafkaslarda Türk milletine yönelik büyük bir etnik temizlik gerçekleştirilmiştir. Ülkelerin, bölgelerin ve şehirlerin Türk kimlikleri yok edilmiştir. Bu soykırım sürecinde yalnızca Türklerin hayatına kastedilmemiş, Türklerin bıraktığı mimari eserler de bu tahribattan nasibini almıştır. Bir başka örnekte, İran ile Rusya arasında imzalanan Türkmençayı Antlaşması sonrasında, önceden Türk bölgesi olan Revan, Rus ordusu tarafından Türksüzleştirilmiş, Osmanlı İmparatorluğu, Rus Çarlığı ve İran'dan Ermeni nüfusu nakli ile bugünkü Ermenistan'ın başkenti olan Erivan oluşturulmuştur.

11 Özcan Yeniçeri, *Türk Kimliği ve Travma-Türklerin 3 Büyük Suçu, 3 Büyük Bozgun*, Kripto Yayınları, Ankara, 2014

12 Justin McCarthy, *Ölüm ve Sürgün* (Çev. Bilge Umar), 3. Baskı, İnkılâp Yayınları, İstanbul, 1998

1912'de Balkanlardaki Osmanlı toprakları

Balkanlardan adım adım geri çekilme devam ederken yas türküleri devam etmektedir:

"Belgrad'ın etrafının barusu
İçine ekerler mısır darısı
Onun ağlaşıyor kızı karısı
Aman imdat diye ağlar Belgrad.

Hazreti Ali de Düldül'e bindi
Şol dolu hendekler kan ile doldu
Aman imdat diye ağlar Belgrad
Yüreğimde can kalmadı üzüldü.

Urum'dan Acem'den imdatçi geldi
Aman imdat diye ağlar Belgrad."

Hendekleri kan dolan Belgrad Kalesi

13 bin Türkçe kelimenin olduğu Sırpçada o günlerde söylenen bir Sırp sözü şöyledir: *"Adriyatik'ten İran'a kadar tek bir Türk bacağı kalmayacak."*

Anadolu'dan Türk milletinin sökülmesi için sürdürülen savaş, nihayet 1918 sonrasında Anadolu'nun içine taşınmıştır. Anadolu'nun Türk kimliğini muhafaza etmek için, savaşları sadece Türk ordusu değil, bazen Türk halkı, çıplak elleri ile vermiştir. Ermeni çetecilere karşı mücadele eden kahramanlar... Pontus çetelerini dağıtan yiğitler... Antep, Gazi olmuştur. Urfa, Şanlı... Maraş ise kahramanca mücadele etmiştir.

Türk milletine yönelik etnik temizlik çevre coğrafyalarda 20. yüzyılın ikinci yarısında ve 21. yüzyılın başında da devam etmiştir. Balkan Türklüğü Yugoslavya'dan ve Bulgaristan'dan sistematik olarak göçe zorlanarak tahliye edilmiştir. 1980'li yıl-

larda Bulgaristan Türklüğü Türklüğünden vazgeçmeye zorlanmış ve büyük bir bölümü de zorla göç ettirilmiştir. 2000'li yıllarda ise Türklere yönelik etnik temizlik Ortadoğu'ya taşınmıştır. 2003'te ABD'nin Irak'ı işgali ile birlikte Kerkük'ün Türkmen kimliğinin tasfiye edilmesi amacı ile Kerkük nüfus dairesinin yakılması akabinde başlayan süreç, Kerkük'e nüfus nakli yöntemiyle demografik yapısının değiştirilmesi çabası ile sonuçlanmıştır. Bunu, Türkmen kenti Telafer'in Türkmen dokusunun, uzun ve kademeli bir savaş ile tahrip edilmesi izlemiştir.[13] Özetle, etnik temizlik ile Türk yurtlarının Türk milletinin elinden alınması, Türk milleti için uzak geçmiş değil, ne yazık ki yaşanan gerçektir.

1978'de temelleri atılan ve 1984 sonrasında tırmanan PKK terörü ile mücadele de, Anadolu'nun emperyalist saldırılara karşı savunulması sürecinin bir parçasıdır. En nihayetinde yaşadığımız coğrafya kolay vatan olmamıştır ve onu vatan olarak muhafaza etmek için her gün mücadele etmemiz gerekmektedir.

Buna rağmen bugün Anadolu'ya yönelik sessiz bir istila gerçekleşirken ve bu sessiz istila Türk milletinin parası ile finanse edilirken, Türk milleti kızgınlık ile süreci izlemekle yetinmektedir. Bu kitabın konusu Anadolu'ya yönelik stratejik bir göç mühendisliği ile Türkiye'nin demografik yapısının değiştirilmesi projesini ortaya koymaktır.

13 Ümit Özdağ, *Telafer, Bir Türkmen Kentinin Amerikan Ordusu ve Peşmergelere Karşı Direnişi*, Fark Yayınları, Ankara 2008

ANADOLU'DA GEÇEN 1000 YILDA ÜÇ BÜYÜK TEHDİT

1071 ile 1922 arasındaki mücadele esnasında Türk milleti, Anadolu'daki varlığına ve hukukuna yönelik 3 büyük tehdit ile karşılaşmıştır. Bunlardan birincisi, yukarıda kısa tarihi anlatılan Haçlı Seferleri'dir. Haçlı Seferleri, Türk milletini Anadolu'dan İran platosuna sürmeyi hedeflemekteydi.

İkinci büyük tehdit, 1402'de iki Türk ordusunun ve iki Türk hakanının dünya egemenliği için karşı karşıya geldikleri Ankara Savaşı sonrasında Batı Türk Devleti olan Osmanlı Devleti'nin Fetret Devri'ne girmesine neden olmuştur. Eğer bu dönemde birleşik Haçlı saldırısı düzenlenebilseydi, Türk milletinin sadece Rumeli'ndeki değil, Anadolu'daki egemenliği de tehdit altında kalabilirdi.

Türk milletinin 1071 sonrasında yaşadığı üçüncü büyük tehdit, 1918 Mondros Mütarekesi-Sevr Antlaşması ile ortaya çıkan durumdur. 1917'de Kudüs'e giren İngiliz ordusu, son Haçlı Seferi'ni başarıyla bitirmiştir. Bir sene sonra, İngiliz Başbakanı, savaşın nihai hedefini açıklamıştır: *"Türkler geldikleri yere, Asya'nın derinliklerine gideceklerdir."* Türklerin Anadolu'da kalmasına da izin verilmeyecektir. Çünkü 19. yüzyıl Avrupa'sı; Anadolu'nun, Avrupa'nın bir parçası olduğunu arkeolojik bulgularla birlikte, Rum ve Ermenilerin buradaki varlığı vasıtasıyla da hatırlamıştır.

Osmanlı Devleti'nin yenilgiyi kabul ettiği tarihte, yani 1918'de Türk orduları, Misak-ı Milli sınırlarına çekilmişlerdir. 30 Ekim 1918'de Limni Adası'nın Mondros Limanı'nda imzalanan Mondros Mütarekesi, imzalandığı zaman ordumuzun çizdiği sınır; bugünkü Suriye sınırımızın 150 kilometre güneyi ve Irak'ta, Musul, Kerkük, Erbil, Süleymaniye ve Dohuk'u kapsamaktadır ve bu bölgeler Anadolu'nun bir parçasıdır. İngiliz ordusu, Musul Vilayeti'ni ateşkes antlaşmasından sonra işgal etmiştir.

Artık son sığınak olarak düşünülen Anadolu'nun da Türkler için güvenli bir yer olduğunu söylemek mümkün değildir. 1919 yılında, dünya Müslümanlarının ancak %2,5'i, 300 milyonun 7,5 milyonu, yani Sakarya ile Aras nehirleri arasında yaşayan Türkler özgürdür.

23 Haziran 1919'da İngiltere, Fransa, İtalya, Amerika, Yunanistan, Japonya ve Sırbistan ortak bir bildiri yayımlayarak şöyle derler:

"Türk milleti, yabancı soyları yönetme yetisinden yoksundur. Tarih boyunca hangi ülke Türklerin eline geçtiyse o ülke maddi ve kültürel geriliğe gömülmüş, hangi ülke Türklerin elinden kurtulduysa o ülke maddi ve kültürel bakımdan yükselmiştir. Tarihi boyunca Türkler, ellerine geçirdikleri ülkeleri geliştirmemiş, yıkmıştır. Çünkü Türklerde geliştirme yetisi yoktur, yalnız yıkmayı bilirler. Türkler bozuk ahlaklı entrikacı bir ulustur. Bu gerekçeyle, topraklarını parçalayacak ve Türkleri biz yöneteceğiz."[14]

Mustafa Kemal Paşa, işte böyle bir noktada Türk milletini, bu millete dayatılmaya çalışılan yok oluşu engellemek için savaşa devam etmiştir. 1919 yılında dünyanın çok büyük bir bölümü Batı emperyalizminin doğrudan tahakkümü altına

14 Cengiz Özakıncı, *Nomos ve Aydın*, Bellek Yayını, İstanbul, 1995, s. 414

girmiş ve Türklerin ve Müslümanların çok büyük çoğunluğu egemenlik ve bağımsızlıklarını yitirmişlerdi. Anadolu Türkleri ise birleşik Batı dünyası karşısında 1071'den 1918'e kadar süren bir savaştan sonra güçlerini tüketmişti. İşte böyle bir noktada Mustafa Kemal Paşa, Türk milletini savaşa devam etmeye davet ve ikna etmiştir.

Hatırlamakta yarar var, Mustafa Kemal Paşa 1917'de Türk-Alman-Avusturya İttifakı'nın savaşı kaybettiğini görmüştür. Paşa bu tespitini, uzun bir mektup ile ve yetkilerini aşarak, 20 Eylül 1917'de, Talat Paşa, Enver Paşa ve İttihat ve Terakki Cemiyeti Merkezi Umumi üyelerine bildirmiştir.[15] Mustafa Kemal Paşa'nın bu mektubu yazdığı günlerden itibaren Birinci Dünya Savaşı sonrasında başlaması mukadder görünen Türk İstiklal Savaşı'nı planladığı anlaşılıyor. İstiklal Harbi resmen 19 Mayıs 1919'da Mustafa Kemal Paşa'nın Samsun'a çıkması ile başlamıştır. Ancak, Mustafa Kemal Paşa İstiklal Harbi'nin ilk emrini 13 Kasım 1918'de Adana'dan İstanbul'a geldiği zaman, Haydarpaşa Garı'nda vermiştir. Esasen Mustafa Kemal Paşa Mondros Mütarekesi'ni de kabul etmemiş ve 30 Ekim-8 Kasım arasında Sadrazam İzzet Paşa ile Mustafa Kemal Paşa arasında sert yazışmalar olmuştur. Mustafa Kemal, İngilizlere İskenderun'a çıkamayacaklarını, çıkarlarsa ateş emri vereceğini açıklamıştır. Bunun üzerine İstanbul Hükümeti Mustafa Kemal Paşa'yı görevden almış ve İstanbul'a çağırmıştır.

Mustafa Kemal Paşa, İstanbul'a 13 Kasım 1918'de Müttefik işgal donanmasının İstanbul Boğazı'na demirlediği gün gelmiştir. Bundan sonrasını Kerem Çalışkan'dan okuyalım:

15 Her Türk aydının okuması gereken bu mektup ve hikâyesi için: Kerem Çalışkan, *Mustafa Kemal'in İsyan Muhtırası-20 Eylül 1917*, Remzi Kitapevi, Ankara 2017

"Mustafa Kemal Paşa 13 Kasım'da Haydarpaşa Garı'nda trenden iner. Tren ve peron, cepheden gelen subay ve askerlerle doludur. Mustafa Kemal'i tanıyan ve trenden inişini izleyen bir çavuş, gür bir sesle perondaki askerlere komut verir:

– Dikkat! Gelen Mustafa Kemal Paşa'dır, selam dur!

Haydarpaşa Garı'ndaki tüm subay ve askerler bir anda yerinde çakılır, hazır ola geçip askerce selam verirler. Mustafa Kemal Paşa yavaş adımlar ile çavuşun karşısına yürür, durur ve sorar:

– Nerede beraberdik?

– Çanakkale!

Mustafa Kemal çavuşa şöyle der:

– Emir geçir, herkes köyüne, memleketine silahı ile gitsin, bir şekilde silahını götürsün...

"Emir geçirmek" askeri bir terimdir. Emrin yüksek sesle değil, yavaşça kulaktan kulağa sessizce tekrarlanması demektir. Çavuş emri geçirir, peron bir anda boşalır. Yüzlerce asker silahı ile birlikte ortadan kaybolur, memleketine doğru yola koyulur. Mondros Teslimiyet Anlaşması'nın öngördüğü Türk ordusunun tüm silahlarını teslim etmesi şartının aksine Mustafa Kemal, daha İstanbul'a indiği ilk anda, ilk emrini vermiştir: Silahları vermeyin..."

Bu şekilde başlayan Türk İstiklal Savaşı, "Ordular, ilk hedefiniz Akdeniz'dir. İleri!" emri ile sona ermiştir.

Gazi Mustafa Kemal Paşa'nın önderliğinde İstiklal Harbi'ni veren Türk milleti, Anadolu üzerindeki egemenliğine son vermek isteyen emperyalizmi yenmiş ve Türk topraklarından atmıştır.

Sonuç olarak, Türk milleti varlık ve hukukuna yönelen bu üç büyük tehdidi aşarak, Anadolu'da egemenliğini sürdürmeye devam etmiştir. 1071-1922 arasında, kesintisiz 851 sene devam eden savaşlardan sonra, harap bir ülke ve muzaffer ancak bitkin bir halk, Türk halkı, kendisi için yeni Ergenekon olan Türkiye Cumhuriyeti'nin sınırları içinde yaralarını sarma mücadelesine başlamıştır.

Türkiye'ye Yönelik Örtülü İstila: Ortadoğu'da Sınırların Tekrar Çizilmesi

1071 sonrasında yaşanan bu üç büyük tehditten sonra Türk milletinin Anadolu'daki milli kimlik, kültür ve egemenliğine yönelik en büyük dördüncü tehdit, *modern bir kavimler göçü* şeklinde 2011-2020 arasında ülkemize gelen kayıtlı-kayıtsız 7,7 milyon Suriyeli sığınmacıdan kaynaklanmaktadır. Kavimler Göçü olarak adlandırılan olay, MS 4. yüzyılda Hun Türklerinin iklim değişikliği nedeni ile havaların soğuması, Avar ve Çin baskısı gibi sebeplerle batıya doğru hareket ederek, önce Ostrogotları, sonra Alanları, Vizigotları ve nihayet Cermen kavimlerini Orta ve Batı Avrupa'ya, Roma İmparatorluğu topraklarına itmeleri sürecidir. Kavimler Göçü ile Roma İmparatorluğu önce parçalanmış, sonrasında da Batı Roma çöküşe geçmiştir. Hunların Avrupa'nın içine ittiği kavimler, modern Avrupa'nın etnik-milli örgütlenme ve devlet dokusunu oluşturmuşlardır.

Bugün de Ortadoğu'dan Anadolu'ya yönelik olarak benzer bir kavimler hareketi gerçekleşmektedir. Sığınmacılar meselesi ile ilgili yapmamız gereken ilk tespit Türkiye'deki Suriyeli sığınmacılar ile ilgili İçişleri Bakanlığı Göç İdaresi Genel Müdürlüğü rakamlarının güvenilir olmadığı gerçeğidir. Rakamların güvenilmezliğini ortaya koyan en çarpıcı gerçek, İstanbul'da yaşayan Suriyelilerin gerçek sayısı konusunda Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nün yaptığı karartmadır.

Göç İdaresi Genel Müdürlüğü, 5 Nisan 2019'da Suriyeli sığınmacı sayısını 555.951 olarak açıklamıştır. Öte yandan Mayıs 2019 yerel seçimlerinden önce AKP İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan Adayı Binali Yıldırım İstanbul'da 700 bin Suriyeli sığınmacının yaşadığını açıklamıştır.[16] Yıldırım'ın açıkladığı rakam Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nün açıkladığından 150 bin daha fazladır. Göç İdaresi Genel Müdürlüğü Nisan 2020'de İstanbul'da yaşayan Suriyeli sayısının 549 bin olduğunu ileri sürmüştür. Birleşmiş Milletler Uluslararası Göç Örgütü ise Haziran-Temmuz 2019'da İstanbul'da 960 mahallede yaptığı araştırma neticesinde İstanbul'da yaşayan Suriyeli sığınmacı sayısının 963 bin olduğunu tespit etmiştir.[17] Özetle, İstanbul'da Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nün iddia ettiğinden 414 bin daha fazla Suriyeli olduğu anlaşılmaktadır.

Peki, Türkiye'deki gerçek Suriyeli sayısı nedir? Mayıs 2023 itibariyle Türkiye'de 4 milyon 969 bin "geçici koruma" altında Suriyeli bulunmaktadır. Vatandaşlık verilen ve kaçak Suriyeliler ile birlikte Türkiye'deki Suriyeli sayısı 7 milyondur.

Türkiye'nin omuzlarındaki yük sadece Suriyeli sığınmacılardan ibaret değildir. Ülkemizde tahminen 2 milyon Afgan, 2023 Mayıs itibariyle yaşamaktadır. Resmi rakamlara göre Türkiye'de 170 bin civarında Afgan, bir başka ülkeye iltica amacı ile bulunmakta ve 2015-2019 arasında Türkiye'ye yasadışı yollardan giren 500 bine yakın Afgan'ın polis tarafından gözaltına alındığı ileri sürülmektedir. 2019'da 201 bin, 2018'de 100 bin, 2017'de 50 bin Afgan polis tarafından yakalanmış ve bir bölümü ülkelerine

16 *Hürriyet*, 26 Mart 2019, Ertuğrul Özkök, "700 bin Suriyeli ile ilgili şu sözümü manşet yapın."

17 *İstanbul'da Suriyeli Sığınmacılara Yönelik Tutumlar*, İstanbul Politik Araştırmalar Enstitüsü, Haziran 2020, s. 10 ve Yasemin Çirkin, *Türkiye'deki Peşaver-Tehdit Altındaki Sınır İllerimizde Örtülü İstila*, 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü, Ankara 2020

yollanmışlardır.[18] Ülkemiz 113 bin Iraklı ve İranlı göçmene de ev sahipliği yapmaktadır.[19]

Yasemin Çirkin bu konuda şöyle demektedir:

"Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nün verdiği rakamlar nasıl Suriyeliler konusunda güvenilir değil ise diğer gruplar konusunda da değildir. Göç İdaresi Genel Müdürlüğü Suriyeli sığınmacılar dışında Türkiye'de 1 milyon 400 bin değişik uluslardan insanın varlığından bahsetmektedir. Oysa, Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal İşler Organizasyonu 2019 raporuna göre Türkiye'de yaşayan sığınmacı sayısı 5 milyon 700 bindir. Diğer bir ifade ile eğer Türkiye'de Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nün ileri sürdüğü gibi 3 milyon 583 bin Suriyeli varsa Suriyeli olmayan sığınmacı ve diğer statüdeki yabancı sayısı 1 milyon 400 bin değil, 2 milyon 117 bindir. Esasen Birleşmiş Milletler Uluslararası Göç Örgütü Haziran-Temmuz 2019 raporuna göre sadece İstanbul'da 126.163 Afgan olduğuna göre Türkiye'de en az 400 bin Afgan olması şaşırtıcı olmayacaktır."[20]

Özetle, 2023 yılı başı itibariyle Türkiye'de toplam 13 milyonu aşan sığınmacı bulunmaktadır. Bu rakam, Türkiye nüfusunun %10'undan daha fazladır. 2011 sonrasında izlenen hatalı Suriye ve sığınmacılar politikası neticesinde Türkiye, dünyada en fazla sığınmacının yaşadığı ülke konumuna gelmiştir.

Ortadoğu ve Batı Asya'nın kavimleri, Küçük Asya'nın Türk kimliğini 1000 sene sonra ortadan kaldıracak şekilde stratejik

18 T.C. İçişleri Bakanlığı Göç İdaresi Genel Müdürlüğü, Güncel Veriler

19 Umar Farooq, As America Shuts Its Doors, Afghan Refugees Are Stuck in Turkey, https://foreignpolicy.com/2020/01/24/trump-asylum-afghan-refugees-helped-us-troops-stuck-limbo-turkey

20 Yasemin Çirkin, *Türkiye'deki Peşaver-Tehdit Altındaki Sınır İllerimizde Örtülü İstila*, 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü, Ankara 2020

göç mühendisliği ile harekete geçirilmiştir. Bu konuda çalışmalar yapan Kelly M. Greenhill, stratejik göç mühendisliğini şöyle tanımlamaktadır:

"Stratejik göç mühendisliği tabiri, devletler ya da devlet dışı aktörler tarafından, belli bir bölgede yaşayan nüfusun güçlendirilmesi, zayıflatılması ya da muhtevasının değiştirilmesini sağlayan yollarla, askeri ve siyasi amaçlar dahilinde kasti şekilde yaratılmış iç ve dış göçleri ifade ediyor... Mühendislik eseri göçleri yaratan araçlar, tehditten askeri güç kullanımına, kazanç vaadinden finansal teşviklere, hatta normalde kapalı olan sınırların açılıp basitçe geçişin kolaylaştırılmasına uzanan geniş bir skalayı kapsıyor."[21]

Suriye'den Türkiye'ye gerçekleşen ve kalıcı olması hedeflenen göçü, neden stratejik göç mühendisliği ürünü olarak görüyoruz? Çünkü bugün bakıldığında Türkiye'nin de büyük bir göç dalgası ile karşı karşıya kalacağının bazı çevreler tarafından bilindiği anlaşılmaktadır. Ancak önemli olan nokta şudur ki bilinen sadece küresel ısınma ve ona bağlı göçler değildir. Nedir bildiğimiz diğer şeyler? Bu sorunun cevabını bulmak için biraz daha geriye gitmemiz gerekiyor. Çünkü Batı dünyası stratejik planlamaları çok uzun vadeli yapmakta ve sonra bunları zamana yayarak, uygun dönemler oluşturarak ya da uygun dönemler oluştuğu zaman ortaya çıkan fırsatları değerlendirerek yaşama geçirmektedir.

Lewis Planı: Ortadoğu'nun Lübnanlaştırılması

1974 Arap-İsrail Savaşı'ndan sonra Arap ülkeleri, ilk kez birlikte hareket ederek İsrail'i destekleyen Batı ülkelerine karşı petrol ambargosu başlatmışlardır. Bu ambargo üzerine dö-

21 Kelly M. Greenhill, "Bir Savaş Silahı Olarak Stratejik Göç Mühendisliği", *Journal of Civil Wars*, 2008

nemin Amerikan Milli Güvenlik danışmanı Henry Kissinger, ünlü tarihçi Bernard Lewis'ten Abbasilerden sonra ilk kez ortak milli bilinç ile hareket eden Arapların nasıl ayrıştırılabileceğini araştırmasını istemiştir. B. Lewis'in değişik akademik çalışmalar ve toplantılardan sonra yaptığı öneri, Arap milli devletlerinin Osmanlı Dönemi'nde olduğu gibi etnisite ve mezhepler merkezli olarak bölünmesi olmuştur. Bu, bir anlamda bütün Ortadoğu ülkelerinin Lübnan gibi etnisite ve mezhep zemininde siyasal açıdan ayrıştırılarak yeniden yapılandırılması anlamına geliyordu.

Kivunim Dergisi: Irak'ın 3'e, Suriye'nin 4'e Bölünmesi

Lewis'in bu çalışmalarının üzerine 1982'de Dünya Siyonist Örgütü'nün yayın organı *Kivunim* (Yönler) dergisinin Şubat 1982 tarihli 14. sayısında, gazeteci ve eski bir İsrailli diplomat olan Oded Yinon'un "Irak ve Suriye'nin bölünmesi gerektiği" tezi eklenmiştir. Yinon, Irak'ın Osmanlı Dönemi'nde olduğu gibi Basra (Şii), Bağdat (Sünni), Musul (Kürt) şeklinde üçe; Suriye'nin ise Akdeniz kıyısında bir Nusayri devleti, Şam'da bir Sünni Arap devleti, Halep'te ise Şam'dakine rakip bir Sünni Arap devleti ve son olarak da Dürzi devleti şeklinde dörde bölünmesi gerektiğini savunmuştur.[22]

Siyonizm'in Gizli Tarihi

Yinon'un makalesine atıfta bulunan Ralph Schoenman, *Siyonizm'in Gizli Tarihi* adlı eserinde şöyle demektedir:

22 Israel Shakak, *The Zionist Plan for the Middle East* içinde Oded Yinon, *A Strategy for Israel in the Nineteen Eighties*

"Irak Devleti'ni parçalamak, bir işlemi çözmeye benzemez. İsrail, parçalanmanın ardından kurulacak uydu devletlerin sayılarını, nerede kurulacaklarını ve kimlerin üzerinde egemen olacaklarını kararlaştırmıştır."[23]

Yinon'un makalesini Kudüs Amerikan Girişimcilik Enstitüsü'nün raporu izlemiştir. Raporda, "Ortadoğu'da ulusalcılık ve ulusal kimlik yok edilmeli, bunun için de Ortadoğu Osmanlılaştırılmalıdır. Böylece, bölgede Batı çıkarlarına karşı çıkabilecek bir ulusal güç ve direnç kalmayacak, sistemler rahatlıkla işleyecektir..." denmektedir.

Türk Gazeteci-Amerikalı Albaylar, 1991

1990'da Irak'ın Kuveyt'i işgali sonrasında ABD'nin müdahalesi ile Irak'ın bölünme süreci başlamıştır. Ancak daha ilk aşamada bölünmesi planlananın sadece Irak olmadığı anlaşılmaktadır. Gazeteci Güneri Cıvaoğlu, 1991'de Suudi Arabistan'da Türk büyükelçisinin aldığı randevu ile iki Amerikalı subay ile görüştüğü zaman kendisine, ABD'nin Irak'tan çekilmesinden sonra, Amerikan ordusunun bırakacağı silahlara sahip olacak olan Kürtlerin Türkiye'den toprak isteyeceğini, Türkiye'nin ya bu toprakları vereceğini ya da savaşacağını ifade etmişlerdir.[24]

Lewis Planı 2.0, 1992

B. Lewis, 1992 senesinde *Foreign Affairs* dergisinde yaptığı analizde, ilk planını adeta güncellemiştir ve çok önemli iki tespit yapmaktadır: Birinci tespit, Ortadoğu'nun geleceğini tahlil

23 Ralph Schoenman, *Siyonizm'in Gizli Tarihi*, (Çev. Aydın Pesen), Kardelen Yayınları, İstanbul 1992, s. 118, ayrıca 114-115'te Lübnan ve Suriye'nin bölünmesine bkz.

24 *Milliyet*, 22 Haziran 2010, Güneri Cıvaoğlu, "Amerikalı yarbay."

ederken, Arap ülkelerinin Irak'a karşı birleşerek savaşmasının Arap milliyetçiliğine ağır bir darbe vurduğu ve bundan sonra Ortadoğu'da tek çekici seçeneğin İslami kökten dincilik olduğudur. İkinci tespit ise Ortadoğu'nun Lübnanlaşabileceği tespitidir.[25] Tabii, Lewis sadece analiz yapmamakta, aynı zamanda politika önermektedir. Gerçekten 1991 sonrasında Ortadoğu'nun Lewis'in dediği gibi Lübnanlaşması, yani mezhep ve etnisite eksenli parçalanması süreci başlamıştır. Milli-üniter devlet olan Irak, işgalden sonra etnik merkezli federal bir devlet yapılanmasına dönüştürülmüştür. Devlet kurumu da Lübnan'da olduğu gibi etnik merkezli bir örgütlenmeye tabi tutulmuştur. Cumhurbaşkanı Kürt, Başbakan Sünni Arap, Dışişleri Bakanı Şii Arap, Genelkurmay Başkanı Kürt olacaktır.

Neo-Con Bölünme Çağrısı, 1996

1996'da Washington'da David Wurmser, Yinon'un görüşlerini Washington ve Kudüs merkezli ve İsrail yanlısı bir düşünce kuruluşu olan "The Institute for Advanced Strategic and Political Studies"te yaparak 2000'lere taşımıştır.[26]

David Wurmser tarafından kaleme alınan ve Richard Perle, Eric Wallberg, James Colbert, Charles Fairbanks Jr, Douglas Feith, Robert Loewenberg ve Meyrav Wurmser'in imzaladığı "A Clean Break: A New Strategy for Securing The Realm" adlı çalışma ile yeni İsrail başbakanı seçilen Netanyahu'dan ve Amerikan başkanından Ortadoğu'nun parçalanması sürecini hızlandırması talep edilmiştir.

---

25 Bernard Lewis, "Rethinking the Middle East", *Foreign Affairs*, Fall 1992

26 Richard Perle tarafından kaleme alındığı bilinen bu çok önemli çalışmayı Douglas Feith David Wurmser'in kaleme aldığını ve kendileri ile yazım sırasında görüş alışverişinde bulunduğunu kaydetmektedir.

11 Eylül Sonrası: 7 Ülkenin Bölünmesi Kararı, 2001

11 Eylül sonrasında ortaya çıkan durum, Amerikan yönetimine onlarca yıldan bu yana altyapısını hazırladığı bölünme projesi için istediği atılımı yapma fırsatı vermiştir. 1997-2000 arasında NATO'nun Avrupa Birlikleri Komutanı olarak görev yapmış ve Kosova Operasyonu'nu yönetmiş olan Orgeneral Wesley Clark, Pentagon'da görev dönüşü katıldığı bir toplantıyı anlatır:

"Kasım 2001'de Pentagon'a geri döndüğüm zaman yüksek rütbeli bir kurmay subay ile sohbet etme fırsatı buldum. Evet, hâlâ Irak'a karşı bir operasyon için iz sürüyorduk söylediğine göre. Ancak daha fazlası da vardı. Bu beş yıllık bir planın parçası olarak konuşulmuştu ve toplam yedi ülke söz konusuydu. Irak ile başlanacak, sonra Suriye, Lübnan, Libya, İran, Somali ve Sudan gelecekti. Evet, diye düşündüm, bu onların 'bataklığı kurutmak' diye konuştuklarında kastettikleri şeydi. Aynı zamanda bir Soğuk Savaş yaklaşımının da kanıtıydı. Terörizmin bir devlet sponsoru olması gerekirdi. Ve bu devlete saldırmak daha etkili olurdu."[27]

Amerikalı orgeneralin saydığı 7 ülkeden Irak parçalanmıştır. Sudan'dan Güney Sudan ayrılmıştır. Libya, içsavaşta parçalanmış vaziyettedir. Suriye içsavaş ile parçalanmaya direnmekle beraber, Türkiye'nin hatalı politikaları, bu ülkenin parçalanması sürecini gündemde tutmaktadır. Org. Clark'ın listesine göre sırada Lübnan, İran ve Somali vardır. Ancak asıl soru şudur, sadece bu üç ülke mi vardır sırada?

27 Wesley K Clark, *Winning Modern Wars-Iraq, Terrorism and The American Empire*, 2004, s. 130

Avrupa Parlamentosu: Küresel Göç Türkiye'de Durdurulmalı, 2001

2001 senesinde MHP milletvekili olan Meral Akşener, dönemin Dışişleri Bakanı'nın ricası ile eski İçişleri Bakanı kimliğinden ötürü Avrupa Parlamentosu'nda küresel ısınma ve göç konulu bir toplantıya Türkiye'yi temsilen katılmıştır. Toplantıda Avrupalıların savunduğu görüş "Dünyanın değişik yerlerinden gelip bir kısmı Türkiye üzerinden Avrupa'ya gelen göçü Türkiye'de durduralım. Türkiye durdursun ve geri yollasın..." şeklinde belirginleşmiştir. Akşener'in "Kim maliyetleri karşılayacak?" sorusuna ise Avrupalılar cevap vermemeyi tercih etmişlerdir.

Görülen odur ki Avrupalılar 2011 sonrasında Türkiye'ye belirli bir miktar para ödeyerek sığınmacıları Türkiye'de tutma stratejisini başarı ile uygulamaya geçirmişlerdir. Erdoğan ve Binali Yıldırım, birçok kez Türkiye'nin sığınmacıları Türkiye'de tutarak Avrupa'nın güvenlik ve huzuruna katkı verdiğinin altını çizmişlerdir. Ancak Türkiye'nin güvenliği ve huzuru ortadan kalkmıştır. Ahmet Davutoğlu'nun başbakanlığı sırasında imzalanan Geri Kabul Anlaşması ile Türkiye Avrupa'da yakalanan bütün kaçakları teslim alarak Türkiye'de tutmayı üstlenmiştir. Yani Avrupa'nın insan çöplüğü olmuştur.

Amerikan Silahlı Kuvvetler Dergisi: Kanlı Sınır, 2006

Hayır, sırada Türkiye'nin de olduğu anlaşılmaktadır. Emekli olmadan önce son görevi Amerikan Savunma Bakanlığı İstihbarat Müdür Yardımcılığı olan Yarbay Ralph Peters tarafından yayımlanan bir makale ağır tartışmalara neden olmuştur. Yarı resmi nitelikli *Armed Forces Journal* adlı dergide 2006 Haziran'ında yayımlanan "Blood Borders-How a Better Middle East

Would Look" adlı makalede Peters Ortadoğu'da mevcut sınırları radikal bir şekilde tasfiye eden ve yeni sınırlar öneren bir harita yayımlamıştır. Peters, makalesinde Türkiye'nin bölünmesi ile kurulacak Kürdistan'ın Bulgaristan ile Japonya arasındaki en Batı yanlısı ülke olacağını belirtmektedir.[28] Diğer bir ifade ile Batı emperyalizminin Batı Asya veya Ortadoğu'daki ajanı olacağını söylemektedir. Makale sadece burada kalmamış, Napoli'de NATO Koleji'nde Türk subaylarının da bulunduğu bir toplantıda gösterilmiş, diplomatik kriz çıkmıştır.

Türkiye'nin Göç Rejiminin Değiştirilmesi (2008-2013)

2011 sonrasında başlayacak Türkiye'ye yönelik kavimler göçü öncesinde Türkiye'nin göç ve mülteciler ile ilgili hukuki ve kurumsal mevzuatı da değiştirilmeye başlanmıştır. 15 Ekim 2008'de İçişleri Bakanlığı bünyesinde İltica ve Göç Bürosu o zamanlar Emniyet Genel Müdürlüğü Yabancılar Dairesi'nde bulunan göç yönetimini sivil bir kuruluşa devretmek için kurulmuştur. Özellikle 2008 yılında AB Katılım Ortaklığı Belgesi ve yine 2008 tarihli Türkiye'nin AB Müktesebatına Uyum Programı çerçevesinde AB müktesebatına uygun yeni bir göç kanununun yazılması öngörülmekteydi.

Bu amaca yönelik İçişleri Bakanlığı 2 İçişleri Bakanlığı müfettişini görevlendirmiştir. Bu iki müfettişe Yabancılar Dairesi'nden bir ekip eşlik etmiştir. AB'ye katılım süreci bu dönemde siyasi olarak geri planda kalmakta, halk arasında adaylık sürecinin uzayacağı algısı yüzünden AB'ye üyelik konusunda heyecan düşüş göstermiştir. Ancak Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi büronun kurulmasını takip eden bir yıl içerisinde

28 Makalenin Türkçesi için bkz. http://entellektuel.s4.bizhat.com/entellektuel-post-6179.html

Türkiye'nin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ni ihlal ettiğine hükmeden bir karar vermiştir. Bu kararın adı "Abdolkhani ve Karimnia Türkiye" davasıdır. Karara göre Türkiye'nin hukuk sisteminde sınır dışı kararlarına karşı herhangi bir etkili çare (effective remedy) yoktur. Bu nedenle normal şartlarda AİHM'e giden davalar iç hukuk yollarını tüketmesi gerekirken, özellikle Türkiye'den sınır dışı edilen göçmenlerin Türkiye'ye karşı AİHS'nin işkence ve kötü muamele yasağı olan 3. maddesini ihlal ettiğine dair açacağı kararlarda doğrudan AİHM'e gitme yetkisi tanınmıştır. İşte böyle bir politik-psikolojik baskı ortamında Yabancılar Uluslararası Koruma Kanunu (YUKK) Avrupa Konseyi dahil olmak üzere birçok yabancı ve yerli kurum ile yoğun temas ve görüşmeler neticesinde hazırlanmıştır. Diğer bir ifade ile Avrupa Birliği Türkiye'yi göç konusunda yeni bir hukuki ve kurumsal düzenleme yapmaya zorlamıştır.

Yeni göç yasasının hazırlanması sırasında yasayı hazırlayanlara hâkim olan ruh hali "Türkiye'nin artık göç yönetimini sistematik ve kurumsal bir şekilde ele alması gerektiği, refleksif hamlelerle göçün Türkiye'nin lehine yönetilemeyeceği inancı"dır. Ancak yasanın hazırlanması sırasında toplantılara katılan Birleşmiş Milletler Yüksek Temsilcisi Hintli kadın diplomatın "Öyle güzel bir yasa çıkarıyorsunuz ki insanın göçmen olası geliyor..." ifadesi komisyondaki Türk yetkililerin hafızasından çıkmamıştır.

Yeni göç yasası Suriye krizinin henüz başlangıcında 2013'te karşı oy olmadan TBMM'de kabul edilmiştir. YUKK'un yürürlüğe girmesi ile Göç İdaresi Genel Müdürlüğü kurulmuştur. (Yasanın hazırlanmasında önemli görev üstlenen bir akademisyen bana "Emniyet Genel Müdürlüğü Yabancılar Dairesi bu işi daha doğru yapıyordu. Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nü kurarak yanlış yaptık..." demişti.) YUKK'un geri kalan maddeleri

2014 yılında yürürlüğe girmiştir. Göç İdaresi Genel Müdürlüğü ise 2015 yılında faaliyete geçebilmiştir.

Türkiye-Suriye Sınırından Mayınların Temizlenmesi, 2007-2013

Türkiye, Suriye sınırının kontrol altına alınabilmesi ve özellikle de kaçakçılığa mâni olabilmek ve suçluların sınırı kolayca geçebilmesini önlemek için 1954 yılında 510 km uzunluğundaki bir bölümüne yer yer 350-400 m genişliğinde bir bant şeklinde 615.419 anti personel mayını döşemişti. Bu mayınlı arazinin tamamı kuşbakışı yaklaşık 22 bin hektardı (220 kilometrekare). PKK terör örgütünün Suriye'den çıkarılmasından sonra mayınlı arazinin temizlenip tarıma açılması gündeme geldi.

Öte yandan da Türkiye Ottawa Sözleşmesi'ne 25 Eylül 2003'te katılmış, anlaşma 1 Mart 2004'te yürürlüğe girmiştir. Böylelikle Türkiye, 1 Mart 2014'e kadar tüm mayınları temizleme yükümlülüğü altına girmiştir. 2007-2013 arasında sınırımızdaki mayınlar aşamalı olarak temizlendi. Hatta temizleme ihalesinin 49 yıllık kullanım karşılığı bir İsrail firmasına verilmesi düşünüldü. Kamuoyu tepkisi bu adımın atılmasını engelledi. Temizlenen sınır bölgesinden sığınmacılar ve selefi cihatçı örgütler geçti ve geçiyor. Bir süre sonra mayınların yerine duvar örüldü. Bu arada mayınların temizlenmesinin masrafını ve duvarın parasını Türk milleti ödedi.

Mayınların sökülmesi politikası, K. M. Greenhill'in stratejik göç mühendisliğini tanımlarken ifade ettiği: *"(...) hatta normalde kapalı olan sınırların açılıp basitçe geçişin kolaylaştırılması..."* cümlelerini anımsatmaktadır. Gerçekten mayınlar sökülmeden önce Türkiye-Suriye sınırını geçmek çok zor ve riskli iken mayınların sökülmesinden sonra bu bölge, sadece sığınmacılar

için değil, dünyanın dört bir yanından gelen teröristler için de kolay bir geçiş güzergâhı haline gelmiştir. Bütün bunların plansız gelişmeler olduğunu düşünmek mümkün değildir.

Türk Halkının Kavimler Göçüne Karşı Tepkisinin Ölçülmesi, 2011

Öte yandan daha 2011 sonu gibi çok erken bir tarihte Avrupa Birliği "Demokrasi ve İnsan Hakları Avrupa Aracı Programı" tarafından finanse edilen Ankara, İzmir, Van, Erzurum, Gaziantep, Kırklareli ve Kayseri'de yapılan "Askıdaki Yaşamlar ve Algıdaki Yaşamlar Projesi Araştırma Raporu" hazırlanmıştır. Projenin adı, sanki içeriğinin anlaşılmaması için seçilmiş gibidir. Oysa projenin amacı, Türk halkının sığınmacı ve mültecilere karşı tavrının tespit edilmesidir. Raporun ilk cümlesi "Türkiye son 20 yıl içinde küresel göç bağlamında önemli bir aktör haline geldi..." şeklindedir. 2011 sonu itibariyle Türkiye'deki Suriyeli sığınmacı sayısı ancak 10 bindir. Aslında rapor, 2011 sonrasında yapılacak olanlara bir hazırlık niteliği taşımaktadır.

Amerikan Ulusal İstihbarat Teşkilatı 2012 Raporu

15 Aralık 2012 tarihli *Yeniçağ* gazetesindeki köşemde şöyle yazmıştım:

"Amerikan istihbarat teşkilatı Ulusal İstihbarat Konseyi tarafından hazırlanan ve 10 Aralık 2012'de yayımlanan '2030 Genel Eğilimler Raporu'nda Türkiye'nin toprak bütünlüğünün tehdit altında olduğu ve 2030'a kadar Türkiye'nin bölünebileceği ileri sürüldü. Ulusal İstihbarat Konseyi yetkilisi Mathew Burrows, Suriye'deki olayların bölgeye yayılmasının sonuçları olduğunu

belirterek, Türkiye'nin bundan etkilenen ülkelerin başında geldiğini söyledi. İlginç olan Ulusal İstihbarat Konseyi'nin bu açıklamasından kısa bir süre önce, Washington'da önemli isimlerden benzer uyarıların gelmiş olmasıdır. Bir süre önce Bush döneminde Ulusal Güvenlik Danışmanı ve Dışişleri Bakanlığı yapan ve 2004'te Ortadoğu'da 22 ülkenin sınırlarının tekrar çizileceğini açıklayan Condoleezza Rize, 'Suriye İçsavaşı, bildiğimiz anlamda Ortadoğu'nun bölünüş hikâyesinde son perde olabilir. Mısır ve İran'ın uzun ve devamlı bir tarihleri, güçlü ulusal kimlikleri var. Hâlâ büyük ölçüde asimile edilmemiş bir durumda olan ve Ankara'nın güvenmediği, bağımsız bir millet olma umudu besleyen Kürtlerin merkezinde yer aldığı mesele dışında Türkiye de öyle. Bu yüzden Türkiye de Suriye'deki savaşa çekiliyor...' diyerek, Türkiye'nin bölüneceğini ima etmiştir. Ondan çok kısa bir süre önce de ABD'nin eski Ankara Büyükelçisi M. Abromowitz de 2014'ün Türkiye için kritik yıl olduğunu, Suriye Kürtlerinin Türkiye üzerindeki baskısının artacağını ileri sürmüştür."

1974'ten 2011'e kadar gelişen olaylar zinciri göstermektedir ki Ortadoğu'da Birinci Dünya Savaşı sonrasında çizilen ve İkinci Dünya Savaşı sonrasında İsrail'in kurulmasından sonra tekrardan çizilen sınırların, şimdi hem İsrail'in güvenliğini kesin olarak sağlamak hem de ABD'nin bölgeye etki etmesini kolaylaştırmak amacı ile tekrar çizilmesi hedeflenmektedir. Başlangıç aşamasında Soğuk Savaş'ın da etkisi ile Türkiye'yi doğrudan hedef almayan jeopolitik tasarımların, Türkiye'nin toprak bütünlüğünü de hedef aldığı görülmektedir.

Peki nasıl?

TÜRKİYE'YE YÖNELİK STRATEJİK GÖÇ MÜHENDİSLİĞİNİN AMACI NEDİR?

Suriye İçsavaşı ve bu savaş sonrasında Suriye'nin kuzeyine yerleştirilmeye çalışılan PKK terör örgütü kontrolündeki bir Kürdistan, stratejik göç mühendisliğinin ilk hedefidir. Bu hedef, B. Lewis'in 1974'te başlayan Ortadoğu'nun Lübnanlaşması; Oded Yinon'un Irak'ın 3'e, Suriye'nin 4'e bölünmesi projelerinin Soğuk Savaş sonrası dünyaya taşınmasıdır. PKK kontrolündeki Kürdistan daha sonra Türkiye'de çıkarılacak bir içsavaşa müdahale için sıçrama noktası olacaktır.

Stratejik göç mühendisliğinin ikinci hedefi de Türkiye'de içsavaş çıkararak Türkiye'yi bölmek ve ülkemizin Doğu ve Güneydoğu Anadolu'sunda bir Kürdistan kurmaktır. Ancak Türkiye'de sosyolojik olarak tek bir millet, yani Türk milleti olduğu için Türk-Kürt veya Alevi-Sünni üzerinden içsavaş çıkarmak bütün gayretlere rağmen mümkün olmamıştır.

İçsavaş için bir dış "patlayıcı fünyeye" ihtiyaç vardır. Bu patlayıcı fünyenin Anadolu'ya yabancı, ikinci bir millet olarak getirilen Suriyeli Araplar olması tasarlanmıştır. Her ne kadar çok farklı bir teolojik, sosyolojik, tarihi kategori olan Ensar-Muhacir ilişkisini siyasal bir masala dönüştürerek Türk halkının önüne koyanlar, Suriyelilerin suça karışma oranının Türklerin suça karışma oranından daha az olduğunu iddia etseler de durum öyle değildir. Uluslararası Kriz Grubu tarafından açıklanan rakamlara göre sadece 2017 yılında Suriyeliler ile Türk vatandaş-

ları arasında 181 şiddet olayı gerçekleşmiş ve 35 kişi hayatını kaybetmiştir.[29] Öte yandan 2011'den Haziran 2020'ye kadar Suriyelilere yönelik toplam 141 toplu saldırı ve şiddet eylemi gerçekleşmiştir.[30] Bunlar, ısrarla dikkat çektiğimiz ateşlenmek istenen içsavaşın uzaktan gelen ayak sesleridir.

Tekrar edelim, bu modern kavimler göçü, Türkiye'nin Türk milleti ve Türk kültürüne dayanan demografik yapısını tehdit edecek bir süreci tetiklemiştir. Bu demografik istila ve değişim sürecini istatistik biliminden istifade ederek gelecek projeksiyonu ile daha da açık görebiliriz. Vatandaşlık verilenler de dahil olmak üzere 2023 Haziran itibariyle Türkiye'de 7 milyon Suriyeli vardır.

Unutmayalım ki Türk Devleti, Osmanlı İmparatorluğu döneminde dahi yüzlerce yıl Arap tebaasının kitleler halinde Anadolu'ya yerleşmesine asla izin vermemiştir. Osmanlı Devleti, Irak ve Suriye coğrafyasında yaşayan Şammar aşiretinin Anadolu'ya girmesini engellemek ve Araplar arası kavgalara son vermek ve hacca giden hacı adaylarının yolda soyulmasını engellemek amacı ile 17. yüzyılda Türkmen aşiretlerini Rakka'ya zorunlu iskâna tabi tutmuştur. Oysa bugün Anadolu'da Suriyeli Araplar AKP'nin milli intihar niteliği taşıyan politikası neticesinde hızla artan yeni bir millet olarak varlık bulma yolundadır.

Türkiye'de Suriyeli Nüfusu Nasıl Artacak: Tarihin Tekerleğini Büyük Nüfus Hareketleri Çevirir

Türkiye'de Suriyeli nüfusu hızla artıyor. Suriyeli kadınların doğum oranları 5,3 gibi dünyadaki en yüksek oranlardan birisidir. Türkiye'de halen küçük çaplı bir ortalama Avrupa ülkesi

29 International Crisis Group, *Turkey's Syrian Refugees: Defusing Metro-politian Tensions*, Europe Report, No. 248 (Brussels: International Crisis Group 2018)

30 *İstanbul'da Suriyeli Sığınmacılara Yönelik Tutumlar*, Haziran 2020, İstanbul Politik Araştırmalar Enstitüsü, İstanbul, 2020, s. 10

büyüklüğünde Suriyeli nüfusu var ve 500 bin civarında çocuk bugüne kadar Türkiye'de doğdu, doğmaya da devam ediyor.

İnanılması zor ancak Türkiye Cumhuriyeti'nin Suriyeli sığınmacılara yönelik politikaları Suriyelilerin artışını adeta teşvik ediyor. *"Yabancılara Yönelik Sosyal Uyum Programı" kapsamında 18 yaşından küçük 3 ve daha fazla çocuğu olan ailelere ekonomik yardım yapılması Suriyelileri yardım için çocuk yapmaya sevk ediyor.* Bu yardım politikasından dolayı Suriyeli kadınlar Türkiye'de Suriye'de olduğundan çok daha fazla çocuk doğuruyorlar. Bu gidişle Suriyeli ve diğer yabancı nüfuslar hızla artmaya devam edecek.

2023: 7 Milyon Suriyeli Sığınmacı

Türk vatandaşlığı verilenlerle birlikte değişik statülerde kayıtlı 7 milyon Suriyeli bulunmaktadır. Suriye adeta Türkiye'ye taşınmış, ülkemiz işgal edilmiştir.

2040 yılında 7 milyon Suriyeli sığınmacı 20 milyona yaklaşacaktır.

Türkiye'de Suriyeli sığınmacıların doğum yolu ile nüfus artışı daha şimdiden başlamıştır. Mülkiye Başmüfettişi Mahmut Esen bu konuda şu tespiti yapmaktadır: "2018 yılında 291 bin 290 kişinin geri dönüşüne ve T.C. vatandaşlığına geçişlere karşın ülkemizdeki Suriyelilerin sayısı bir önceki yıla göre 187 bin 175 kişi arttı."

Özetle, eğer Suriyeli sığınmacıların vatanlarına dönmesi emperyalizm ve yerli işbirlikçileri tarafından engellenir, Türkiye'de kalması sağlanır ve Türk vatandaşlığı verilir ise Türkiye'de belirli bölgelerde yoğunlaşmış ikinci bir millet yaşamaya başlayacaktır.

Üstelik Suriyeli sığınmacıların ağırlıklı olarak Suriye ile sınırdaş olan bölgelerimizde yaşadığı göz önünde tutulur ise ortaya çıkaracağı jeopolitik parçalanma riski çok açık görüne-

cektir. Suriyeli sığınmacılara vatandaşlık verilerek Türkiye'de kalmaları durumunda Türkiye'nin milli birliğini ve toprak bütünlüğünü muhafaza etmesi ağır tehdit altına girecektir.

Türk vatandaşlığı verilenler ile birlikte kayıtlı 7 milyon Suriyeli Türkiye'de kalır ise Cumhurbaşkanlığı tarafından Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Merkezi'ne yaptırılan araştırmanın ortaya koyduğu 5,3 ortalama doğurganlık hızı üzerinde hesaplandığında 2040 yılında bu sayı 20 milyona yaklaşacaktır.[31] 17 sene sonra 20 milyon Suriyelinin yaşadığı bir Türkiye'nin toprak bütünlüğünü muhafaza edemeyeceğini söylemeye bile gerek yok. Esasen Türkiye, Suriyeliler vatanlarına dönmezlerse 2040'tan çok önce bir içsavaşa sürüklenecektir.

Türkiye'ye Afgan Göçü: Diğer Büyük Sorun

Son yıllarda Türkiye'ye büyük bir Afgan göçü gerçekleşiyor. 2023 Haziran itibariyle ülkemizde 2 milyon çoğu yasadışı yollarla göç etmiş Afgan olduğu tahmin ediliyor. Ayrıca 2022 itibariyle Türkiye'de yasal olarak bulunan 200 binden fazla Afgan vatandaşı 3. ülkelere iltica etmek için beklemektedir.

Türkiye bir yandan da Afganları sınır dışı etmektedir. 2014'te 12.248, 2015'te 35.923, 2016'da 31.360, 2017'de 45.259, 2018'de 100.841, 2019'da 201.437 ve 2020'nin ilk 9 ayında 32.590 Afgan, Türkiye'den sınır dışı edilmiştir. 2021 ve 2022'de (ilk 4 ay) sınır dışı edilenlerin sayısı 21.000'i aşmıştır.

Afganların çoğu kırsal alanda çiftliklerde yaşıyor ve çalışıyorlar. Bir aile 2000 TL gibi bir maaş karşılığında çalışıyor. Afgan göçünün iki kaynağı var: Birinci kaynak İran, ikinci kaynak ise Afganistan. İran'a kaçan 900 bin Afgan'ın bir bölümü sınırı

31 http:www.hips.hacettepe.edu.tr/tnsa2018/rapor/2018_TNSA_SuriyeOrneklemi_OzetRapor.pdf

Iğdır ve Van'da yürüyerek geçerek Türkiye'ye giriyor. İran, ekonomik ambargonun etkileri altında ezilirken Afgan sorunundan kurtulmak için Afganları Türkiye'ye yönlendiriyor.

Türkiye tarafında da, ne yazık ki etkin bir mücadele gerçekleştirilmiyor. Türkiye'ye vize alan Afganlar ise Kabil'de yerleşik bir çetenin 5000 dolara temin ettiği vizeler ile Türkiye vizesi alarak giriyorlar ülkemize.

Afganlar Türkiye'ye gelen en fakir ve eğitimsiz grup. Birçoğunda Hepatit-B, tüberküloz çok yaygın. Sivas'ta bir Afgan'da cüzam bile tespit edildi. Afganlar çok büyük bir sağlık tehdidi oluşturuyorlar. Bir iki sene sonra Türkiye'de ortaya çıkacak Afganistan kaynaklı büyük sağlık sorunlarını BM ve Dünya Sağlık Örgütü gibi uluslararası kuruluşlar bekliyorlar.

Afganların Türkiye için oluşturduğu bir diğer tehdit de, beraberlerinde başta eroin maddesi olmak üzere, uyuşturucu getirmeleri. Ve Türkiye artık uyuşturucuda transit ülke olmaktan çıkıyor, bir hedef ülke ve pazar haline geliyor.

Devam etmekte olan Afgan göçünün arkasında ABD'nin Kabil Büyükelçisi olduğunu eski İçişleri Bakanı Süleyman Soylu *"Sadece Suriye değil, aslında bir problemimiz daha var, bu da Afganistan kaynaklı düzensiz bir göçtür. Şunu açık ve net söyleyeyim: Burada Amerika net bir oyunla karşı karşıyadır. Amerika'nın Afganistan'daki büyükelçisi kimdir? 15 Temmuz darbesindeki büyükelçidir. Peki, afyon üretimi en çok ne zaman artmıştır? O, oraya gittikten sonra. Peki, bir soru daha: Afganistan kaynaklı düzensiz göç ne zaman artmıştır? O adam oraya gittikten sonra..."* ifadesi ile açıklamıştır.[32]

Afganistan'da Taliban'ın Ağustos 2021'de ikinci kez iktidara gelmesinden sonra, ülkemize yönelik ikinci büyük Afgan

32 T24, 16 Kasım 2018 https://t24.com.tr/haber/soyludan-eski-abd-buyukelcisi-john-bassa-suclama-afganistandaki-afyon-uretimi-o-gidince-artti,750036

göçü dalgası başlamıştır. Bu ikinci göçün birincisinden farkı, birinci göçte Afganistan'dan İran'a gelip uzun yıllar İran'da kalan Afganlar Türkiye'ye gelmişken, ikinci göçte gelenler İran'ı hızla geçerek Afganistan'dan gelen kitlelerdir. Afganların ilk bölümünü Amerikan ordusu yanında Taliban'a karşı çarpışan Afgan ordu mensupları oluşturdu. Askeri düzenle Türkiye'ye giren bu gruplar Türkiye içinde belirli bölgelerde tespit edildiler. Bu askerlerin hâlâ ağırlıklı olarak İstanbul'un kırsal alana yakın olan ilçelerinde değişik yerlerde konumlandıkları bilgileri geliyor. Afgan ordusunun göçünü, Afgan erkeklerden oluşan sivil göçü izlemeye başladı. 2021/22 kış aylarında bile günde 300'den fazla Afgan Türkiye'ye girdi. Ve göç ile İran üzerinden Türkiye'ye giren Afgan sayısı havaların ısınması ile arttı. 2023'te Afganistan'dan göç son hız devam ediyor.

Küresel Isınma ve Göçlerin Türkiye'ye Etkisi

İklim, tarih boyunca Dünya'nın Güneş etrafındaki yörüngesindeki eğilim farklılaşmasının bir sonucu olarak köklü değişikliklere uğramıştır. Bu değişiklikler neticesinde ortaya çıkan havanın soğuması veya ısınması, insanlık tarihi üzerinde büyük etkilere yol açmıştır. Yukarıda da dikkat çektiğimiz gibi MS 4. yüzyılda başlayan Kavimler Göçü'nün bir nedeni de, soğuyan havanın Hunlar ile birlikte Asya ve Doğu Avrupa kavimlerini Roma İmparatorluğu topraklarına itmesi olmuştur. Ancak iklim değişiklikleri sadece doğal nedenlerle olmamaktadır.

İnsanların gerçekleştirdiği değişik üretim ve tüketim faaliyetleri sonucunda doğal iklim değişiklilerinin ötesinde, küresel atmosferin bileşiminin bozulması ile gerçekleşen iklim değişikliği, insanlığı bugün yaşanan küresel ısınma ile karşı karşıya getirmiştir. Küresel ısınma da beraberinde seller, fırtınalar, tay-

funlar, hortumlara, yağışların azalmasıyla orta ve uzun vadede kuraklığa, çölleşmeye, buzulların erimesiyle deniz seviyesinde yükselmeye ve deniz kenarındaki yaşam alanlarını sular altında bırakacak yükselmelere neden olacaktır.

Hükümetler Arası İklim Değişikliği Paneli, daha 1990 yılında iklim değişikliğinin büyük göçleri tetikleyeceğini açıklamıştır.[33] Pentagon'un 1997'de hazırladığı, 2007'de güncellediği, 2014'te TSK ile paylaştığı bir raporda ise Prof. Dr. Hasan Köni'nin ifadesiyle şu cümleler yer almaktadır:

"İklim değişikliği nedeniyle buzlar eriyor. Yeni ticaret yolları açılıyor. İklim değişikliği ABD'nin güvenliğine tesir ediyor. Doğu Akdeniz (İtalya'nın altından İran, Afganistan'a kadar Türkiye dahil) kuraklaşacak. 46 ülke zor duruma düşecek. Güneyden yukarı doğru büyük göçler yaşanacak. Bizim yapacağımız rejim değişiklikleri de bu göçlere çarpan etkisi yapacaktır."[34]

Anılan belgede öngörülen Amerikan müdahaleleri çarpan etkisi yapmıştır. ABD askeri müdahaleleri sonucunda Afganistan, Irak, Pakistan, Yemen, Somali, Filipinler ve Suriye'de 37 milyon insan mülteci konumuna düşmüştür.[35]

Üstelik küresel ısınma yeni göçler için zemin hazırlarken sadece Türkiye'deki Suriyeli nüfusu değil, dünya nüfusu ve özellikle komşu ülkelerin nüfusu hızla artmaktadır. 2030 yılına kadar dünya nüfusu 750 milyon artacaktır. Irak, Suriye ve İran'ın

33 Merve Suzan Ilık Bilben, "Uluslararası Politika ve Güvenlik Tartışmaları Ekseninde İklim Değişikliği Kaynaklı Göçlere Genel Bakış", Yayımlanmamış Tebliği, Ankara, 2019

34 Prof. Dr. Hasan Köni, İstanbul, 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü, "Tarihçiler Geleceği Konuşuyor" Başlıklı Panel Tebliği, Kasım 2019

35 David Vine,Cala Coffmann, Katalina Khoury, Madsaon Lovasz, Helen Bush, Rachael Leduc ve Jennifer Walkup, Creating Refugees: Displacement Caused by the United States, *Post-9/11 Wars*

nüfusları 2030'a kadar 25 milyon, 2050'ye kadar 65 milyon artacaktır. Mısır'ın nüfusu ise 2050'ye kadar 53 milyon artacaktır. Öte yandan Avrupa'da nüfus 2030'a kadar 6 milyon, 2050'ye kadar 33 milyon azalacaktır. Özetle, Avrupa'nın yeni işgücüne ihtiyacı olacaktır.

Aynı süreçte Ortadoğu'da nüfus artarken, küresel ısınma neticesinde bir yandan sahil kıyısındaki İskenderiye gibi kentler Akdeniz'in suları altında kalırken, diğer yandan tatlı su kaynakları azalacaktır. 21. yüzyılın sonuna kadar bu eğilim devam ederse, Dicle ve Fırat havzaları kuruyacaktır. Sonuç olarak nüfus artışı, küresel ısınma, azalan tarımsal üretim ve azalan tatlı su kaynakları iklim mültecilerini artıracaktır. Dolayısıyla kıt kaynaklar için çatışmalar da artacaktır. Bu çatışmalardan kaçanların bir bölümü ise Anadolu'ya yönelecektir.

Mithat Arman Karasu, önümüzdeki 30 yılda Irak, Ürdün, İsrail, Lübnan ve Suriye'de yeraltı sularının azalacağını; artan nüfus, azalan gıda üretimi ve su kaynaklarının kurumasının yeni çatışmaları tahrik edeceğini ifade etmektedir.[36]

Özetle Türkiye, 21. yüzyılın ortalarına doğru, eğer daha önce dışarıdan Suriyeli Araplar üzerinde yapılacak bir kışkırtma ile ağır bir iç çatışmaya sürüklenmez ise bile yeni ve büyük bir sığınmacı dalgası ile karşılaşacaktır.

Avrupa iş piyasasına erişmek amacıyla, Ortadoğu'dan Türkiye'ye ve Türkiye üzerinden bir kısmı Avrupa'ya uzanacak yeni göç dalgasının büyük bir bölümü, yine Avrupa'ya gireme-den Türkiye'de kalacaktır. Gelen 13 milyon sığınmacı ve kaçak dışında yeni on milyonlar Türkiye'ye yöneleceklerdir. Gelecek 10 yıllarda Türkiye'nin ayakta kalabilmesi şimdi harekete geçerek bu göçleri Türkiye'den uzaklaştıracak politikaları uygulaması ile mümkündür.

36 Mithat Arman Karasu, "Suriye'de İç Savaşın Kökenleri", *Çağdaş Yerel Yönetimler*, Cilt: 26, Sayı: 3, Temmuz 2017

21. yüzyılda başlayan ve küresel ısınmanın daha şimdiden etkili olduğu göç dalgaları ABD ve Avrupa Birliği'nin 20. yüzyılın ikinci yarısında uyguladığı göç politikalarını değiştirmesine neden olmuştur. İkinci Dünya Savaşı sonrasında mülteci hukukunun şekillenmesinde, Yahudi soykırımının bütün boyutları ile ortaya çıkması sonrasında savaş öncesinde Yahudilerin Almanya'dan kaçmasına yardımcı olmamanın vermiş olduğu utanç, belirleyici olmuştur. Bu utanç ile hareket eden Batı dünyası, liberal bir mülteci hukuku hazırlamıştır. Ancak 21. yüzyılda küresel ısınma ve Corona virüs salgını sonrasında ortaya çıkan gelişmeler, ABD ve AB'yi, liberal mülteci hukukunu tasfiye etmeye yönlendirmiştir. ABD, Latin Amerika'dan gelen göçü durdurmak amacı ile Meksika sınırına duvar örerken, Avrupa Birliği mülteciler hukukunu ve uygulamalarını sertleştirmeye başlamıştır. 2019'da Avrupa Birliği Mülteciler Komiserliği'ne atanan Ursula von der Leyen, görev dağılımında göç konusunu "Avrupalı Yaşam Biçimini Korumak" adı verilen dosyaya dahil etmiştir.[37]

Küresel ısınmanın bugün yaşanan göç sorununun ana nedenlerinden biri olduğu anlaşılmaktadır. Suriye İçsavaşı'nı Arap Baharı tetiklemiştir. Ancak asıl somut nedenlerden en önemlisi, Suriye'de içsavaş öncesindeki 7 yılın, küresel ısınma sonucunda kurak geçmesi, tarım üretiminin ve gıda fiyatlarının düşmesi olmuştur.

Ortadoğu'nun Lübnanlaştırılması, Büyük Kürdistan'ın kurulması, küresel ısınma ve onun neden olduğu sosyal ortamın, dış istihbarat müdahalelerini tetiklemesi ile Suriye İçsavaşı'nın çıkması ve bu süreçte Türkiye'ye yönlenen/yönlendirilen göçler ile Türkiye'nin demografik yapısının bozulması; birlikte değerlendirilmesi gereken bir sürecin parçalarıdır.

37 "The End of AsylumA Pillar of the Liberal Order Is Collapsing—but Does Anyone Care?", By Nanjala Nyabolahttps://www.foreignaffairs.com/articles/2019-10-10/end-asylum

Yeni beklenen göçler; iklim değişikliği sonucunda ortaya çıkan küresel ısınma, söz konusu komşularımızda yaşanan nüfus patlaması ve Avrupa Birliği ülkelerinde yaşanan nüfus azalması ile yakından ilgilidir.

SURİYELİLEŞEN TÜRK KENTLERİ

Yaşadığımız stratejik göç mühendisliği ürünü olan modern kavimler göçü neticesinde, Türkiye'nin Türk kimliği ağır baskı altına girmiştir. Eğer yaşanan süreç durdurulmaz ve geri çevrilemez ise önümüzdeki yıllarda birçok kentimizde Türkler azınlığa düşecektir. Üstelik bu kentlerimizin büyük bir bölümü, jeopolitik olarak çok hassas olan sınır bölgemizdedir. Adeta, PKK'nın Suriye'nin kuzeyinde yaptığı etnik temizlik ile Suriye'nin kuzeyi "Arapsızlaşırken", Türkiye'nin güneydoğu hattı ise gelen Suriyeli Arap nüfusun baskısı ile Türksüzleşmektedir.

Daha bugünden Kilis'te Türkler azınlıkta, Suriyeliler çoğunluktadır. Ve Kilis'te Suriyeli nüfusu artarken Türk nüfusu azalmaktadır. Kilis'te Suriyeliler Türklere *"Devlet buraları bize verdi, siz buradan gideceksiniz!"* demektedir. Kilis'e Suriye'den Arap nüfus gelmeye devam ederken, Kilisli Türkler ise Kilis'i her geçen gün daha büyük miktarda terk etmektedir. Adeta Anadolu'da örtülü bir istila gerçekleşmektedir. Kilis Valiliği polislere Arapça kursları verirken şehir merkezinde Suriyeli mafya bozuntuları polise kabadayılık yapabilmektedir. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, resmi internet sitesine koyduğu 1/100.000 ölçekli Kilis yerleşim planında, Suriyelilerin Kilis'te ilanihaye kalacağı üzerinden planlama yapmıştır.

Hatay'da Suriyeliler resmi rakamlara göre Türk nüfusunun yaklaşık %27'sini oluşturmaktadırlar.

Ancak kayıtsız Suriyeliler ile birlikte Hatay'da 2019 yılı itibariyle nüfusun %35'ine yaklaşan bölümü Arap nüfustan oluşmaktadır. Reyhanlı'da Suriyeli nüfusu Türk nüfusunu geçmiştir. Hatay ticaretinin büyük bir bölümü Suriyelilerin eline geçmiştir. *"Bir gün Hatay bizim olacak!"* düşüncesi her Suriyelide mevcuttur.

6 Şubat 2023 depremi Hatay'da nüfus dengesini Türkler aleyhine çok köklü şekilde etkilemiştir. Birçok Türk aile Hatay'ı terk ederken Suriyelilerin çok büyük bir bölümü Hatay'da kalmaya devam etmişlerdir.

2023 itibariyle kayıtlı ve kayıtsızlar üzerinden Suriyelilerin yoğun olarak yaşadığı Şanlıurfa, Gaziantep, Kilis, Hatay, Adana ve Mersin illerimizin nüfuslarının 20 yıllık yakın gelecekte nasıl şekilleneceğine bakalım. Ancak bu illerimizde gelecek 20 yılda gerçekleşecek demografik değişimi incelemeden önce, Temmuz 1915'te Kahire'deki İngiliz Genel Valisi Sir Henry McMahon ile Şerif Hüseyin arasında yapılan görüşmeleri hatırlamalıyız. Bu görüşmelerin konusu Arapların Türklere karşı ayaklanmasıdır. Araplar ayaklanma karşılığında savaş sonrasında bir Arap imparatorluğu kurulmasını talep etmişlerdir. Şerif Hüseyin'in kurulacak Arap imparatorluğunun kuzey sınırlarının Mersin, Adana, Birecik, Urfa, Mardin üzerinden İran sınırına kadar olan Türkiye topraklarını da kapsaması gerektiğini ileri sürmüştür. Şimdi anılan Türk toprakları Araplaşmaktadır.[38]

Mersin-Adana-Hatay-Birecik-Urfa-Mardin hattı talebi, Arap hafızasından hiç silinmemiştir. Bundan dolayı bugün Hatay'da Suriyeli bir kadın öğretmen Suriyeli Arap öğrencilere *"Gülek Boğazı'na kadar bizim. Biz kalacağız burada. Türkler gidecek!"* diyebilmektedir. Özetle Suriyeli sığınmacılar meselesi, bazılarının ortaya koymak istedikleri gibi bir insani yardım

38 Deniz Doğru, "I. Dünya Harbi Sırasında Şerif Hüseyin'in Siyasi Faaliyetleri", *Sosyal Bilimler Dergisi* 57

konusu değil, demografik dönüşüm sonucunda, Türkiye'nin Kürdistan'a ve Suriyeli Araplara toprak kaybı projesidir.

Gaziantep

Gaziantep'te 2022'de kayıtlı 450 bin Suriyeli yaşıyordu. Gaziantep'in Türk nüfusu ise 2 milyon 69 bin 364'tür. Suriyeli Arap nüfusun il nüfusuna oranı %21,7'dir. 2040 yılında Gaziantep'te Suriyeli Arap sayısı 1.298.700'e ulaşacak. Bu sayının Türk il nüfusuna oranı yaklaşık %33 olacak. Üstelik bu sayıya Gaziantep'te yaşayan 150 bin civarında olduğu tahmin edilen kayıtsız olanlar dahil değildir. Gaziantep'te kayıtlı-kayıtsız 600 bin Suriyeli yaşamaktadır. 600 bin Suriyelinin Gaziantep'te kalması durumunda, 2040 yılında Gaziantep'te Suriyeli sayısı 1 milyon 875 bine ulaşacak ve Gaziantep nüfusunun %42'sini Suriyeliler oluşturacaktır. Tabii bu rakamlara Gaziantep'te kimse inanmamaktadır. Çünkü Gazianteplilere göre Gaziantep'te en az 1 milyon sığınmacı ve kaçak yaşamaktadır.

Suriyelilere vatandaşlık verilerek Türkiye'de kalmaları sağlanır ise Fransız ordusu ve Ermeni çetelerine direnen Gaziantep, stratejik göç mühendisliği ile sürdürülen sessiz istilaya dayanamayacaktır. Sonuç, emperyalizmin kışkırtması ile çıkarılacak bir iç çatışmada bir zamanlar Türk kenti olan Halep'in kaderini paylaşmak istemeyecek olan Gaziantep'in Türk kimliğini korumak için tekrar direnmesi olacak. Gaziantep adeta ikinci kez "Gazi" olmaya zorlanmaktadır. Ve bu gelecek adeta görünmektedir.

Halep'in son belediye başkanı olan Maan Chibli, 2012 sonunda ülkesini terk ederek Gaziantep'e yerleşmiştir. Dostu olan Gaziantep Büyükşehir Belediye Başkanı Asım Güzelbey kendisine danışmanlık vermiştir. Bir süre Gaziantep'te kalan eski Halep Belediye Başkanı Gaziantep'e geldikten sanırım 1,5 sene

sonra Gaziantep'i terk etmiştir. Chibli, Gaziantep'ten ayrılırken, "Gaziantep bozuluyor, Halep'e benziyor, burası artık güvenli değil..." demiştir. Türkiye'yi yöneten aklın bu tespit üzerinde düşünmesi ve ona göre önlem alması gerekirken, yaptığı şey bu durumu yazan Gaziantep'in önde gelen gazetecisi Ökkeş Özekşi'yi "halkı kin ve nefret duyguları ile kışkırtmak" suçlaması ile Terörle Mücadele Şubesi'nde sorguya çağırmak olmuştur.

Hatay

Hatay'da kayıtlı 2022 başı itibariyle 435.530 Suriyeli yaşamaktadır. Bu sayının 1.625.855 olan il nüfusuna oranı %27'dir. 2040 yılında Hatay'da Suriyeli Arap sığınmacı sayısı yaklaşık 1 milyon 256 bine ulaşacak. Bugünden Reyhanlı'da Suriyeli sığınmacı nüfusu, Türk nüfusu geçmiş durumdadır. Yakın bir tarihte başka ilçelerde de Suriyeli sığınmacıların nüfusu Türkleri geçecektir. 2040'ta Suriyeli sığınmacı kökenli Arap sayısının Hatay nüfusuna oranı yaklaşık %37,8 olacaktır. Üstelik bu sayıya 200 bine yakın olduğu tahmin edilen kayıtsız Suriyeli nüfus dahil değildir.

Bu sayıya göre hesaplandığında 2040 yılında bölgedeki kayıtlı ve kayıtsız Suriyeli sayısının 1 milyon 834 bine çıkacağı ve Hatay nüfusunun %47'sini teşkil edeceği 2040 yılında Hatay'da yaklaşık her 2 kişiden 1'inin kayıtlı ya da kayıtsız Suriyeli olacağını göstermektedir.

1939'da Hatay Türkiye'ye katıldığından bu yana Türkiye'ye katılımı kabul etmeyen Suriye, Hatay'ı "sancak" diye nitelendirmiş ve Hatay'da sürekli istikrarsızlaştırıcı faaliyetlerde bulunmuştur. Türkiye Cumhuriyeti ise Hatay'a sürekli farklı bir önem vermiştir. Bu kadar önemli bir noktada nüfus dengesinin Türkler lehine bu kadar köklü şekilde değişmesinin kabul edilmesi mümkün değildir. "Hatay, Suriye'nindir!" sloganı ile yetiş-

miş Suriyeli sığınmacıların yarın Türk vatandaşlığı alsalar dahi, bir gün Suriye'ye bağlanmak istemeyeceklerini kimse garanti edemez. Esasen yukarıda da dikkat çektiğimiz gibi, Hatay'da sığınmacı öğrencilere ders veren Suriyeli kadın öğretmen çekinmeden "Gülek Boğazı'na kadar Arap topraklarıdır. Biz dönmeyeceğiz. Türkler gidecek!" derken, gelecekte neler olacağının haberini vermektedir. Daha bugünden birçok Suriyeli sığınmacının *"Hatay, bir gün muhakkak bizim olacak!"* dediği, Hatay sokaklarında konuşulmaktadır.

Hatay'dan Suriyelilerin söylediği gibi ne yazık ki Türk göçü başlamıştır. Gazeteci Fatih Ertürk, Hatay'ın merkez ilçesi olan Antakya'dan Suriyelilerin gelişinden sonra 30 bin Antakyalının Akdeniz sahiline göç ettiğini ifade etmekteydi. 6 Şubat depreminden sonra bu süreç daha da hızlanmıştır. Özetle, Hatay'ın Suriyelileşmesi başlamıştır.[39]

Şanlıurfa

2022 başı itibariyle Şanlıurfa'da kayıtlı 420.664 Suriyeli sığınmacı yaşamaktaydı. Suriyeli sığınmacı sayısının il nüfusuna oranı %20,3'tü. Daha şimdiden Akçakale'de Suriyeli sığınmacı nüfusu Türk nüfusunu geçmiştir. 2040 yılında Şanlıurfa'da yaşayacak olan Suriyeli sığınmacı sayısı yaklaşık 1 milyon 214 bine ulaşacak. Suriyeli Arapların il nüfusuna oranı yaklaşık %28,7 olacaktır. Ancak Şanlıurfa'da kayıtsız 250 bine yakın Suriyeli yaşamaktadır. Ve toplam Suriyeli nüfusu 750 bin civarındadır. 2040'ta ise 1 milyon 962 bine yükselecek olan Suriyeli nüfusu, kent nüfusunun yaklaşık %40'ını oluşturacaktır.

39 Fatih Ertürk, "Hatay'ın Geleceği Suriyelilerin Elinde mi?", *Antakya* gazetesi, 28 Eylül 2020

Adana

2022 başı itibariyle Adana'da kayıtlı 249.143 Suriyeli sığınmacı yaşıyordu. Bu sayının Adana'nın Türk il nüfusuna oranı %11,13'tür. Suriyeli sığınmacıların kalması durumunda 2040 yılında Adana'daki Suriyeli Arap sayısı yaklaşık 719.020'ye ulaşacak ve Adana'daki Suriyeliler, Adana'nın yaklaşık %21,5'ini oluşturacaktır. Ancak Adana Büyükşehir Belediye Başkanlığı, Adana'da kayıtsız 110 bin Suriyeli olduğunu belirtmektedir. Özetle, Adana'daki gerçek Suriyeli sayısı 359 bindir. 2040'ta ise 1 milyon 36 bine, yani nüfusun %28,2'sine ulaşacaktır. Yani 2040 yılında Adana'da her 10 kişinden 3'ü Suriyeli sığınmacı olacaktır.

Şerif Hüseyin'in Adana, Mersin, Şanlıurfa ve Mardin'e göz diktiği düşünülür ise, Adana'ya yönelik Arap algısının hızla eksen değiştirip, Kilis ve Hatay'da olduğu gibi işgalci bir nitelik kazanması şaşırtıcı olmaz.[40] Daha bugünden Adana kent merkezinde Suriyeli işgali altına giren bölgeler vardır.

Mersin

Mersin'de kayıtlı 215.736 Suriyeli yaşıyor. Bu sayının il nüfusuna oranı %11,7'dir. Suriyeli sığınmacıların Türkiye'de kalması durumunda 2040 yılında Mersin'de yaklaşık Suriyeli sığınmacı sayısı 622.614'e ulaşacak. Bu sayının ise Mersin nüfusuna oranı yaklaşık %20,2 olacak. Ancak Mersin'de kayıtsız 200 bin Suriyeli var ve toplam Suriyeli nüfusu 415 bin. Yani 2040'ta Mersin'de Suriyeli Arap nüfusu 1 milyon 197 bine çıkacaktır. Bu da Mersin nüfusunun %32,8'ine tekabül edecektir.

40 İ. Arsel, *age.* s. 220-221

Tekrar altını çizelim: Halen ülkemiz bir savaş aracı olarak kullanılan stratejik göç mühendisliği sonucunda gizli bir istila ile karşı karşıyadır. Stratejik göç mühendisliği sonucunda ülkemiz ordular tarafından işgal edilip, sonrasında işgal eden ordunun sahibi olan millet ülkemize gelip yerleşmemektedir. Gerçekleştirilen stratejik göç mühendisliği ile ordular, terör örgütleri, istihbarat servisleri tarafından harekete geçirilerek Türkiye'ye sokulan, girmeye teşvik edilen milyonlarca Suriyeli, Afgan, Iraklı, İranlı ile Türkiye'nin demografik yapısı tahrip edilmekte, politik, ekonomik, kültürel istikrarsızlık çıkararak dış müdahale ve jeopolitik parçalanmaya uygun hale getirilmek istenmektedir.

KAVİMLER GÖÇÜNÜN ORTAYA ÇIKARDIĞI DEMOGRAFİK DEĞİŞİMİN STRATEJİK SONUÇLARI

Sınırları belli olan spesifik bir coğrafyada yoğunlaşan nüfus hareketinin ortaya stratejik sonuçlar çıkarmaması mümkün değildir. Suriye başta olmak üzere Ortadoğu ve Asya'dan gelen kavimler göçü nitelikli göç hareketleri gibi, Türkiye'deki sığınmacıların doğum yolu ile ortaya çıkacak büyük bir nüfus artışının; demografik değişimin yanı sıra politik, ekonomik, kültürel ve stratejik sonuçları olacaktır. Şimdi, yaşanan demografik değişimin Türkiye için stratejik sonuçlarını sıralayalım.

a. Afganistan'dan 6,5 milyon sığınmacı kabul ederek ekonomik, sosyal, kültürel, politik dengeleri bozulan; Hindistan ile sürdürdüğü rekabetten kopan ve Belucistan üzerinden parçalanma tehdidi yaşayan Pakistan'ın yaşadıklarına benzer bir süreci Türkiye'nin de yaşayacağı açıktır. Kavimler göçünün oluşturduğu ekonomik, toplumsal, kültürel, politik ve jeopolitik baskı altında kalan ülkemiz, sürekli istikrarsızlık ortamına sürüklenecektir. Türkiye, azgelişmişlik ve orta gelir tuzağından asla kurtulamayacaktır. İç bünyesi zayıflayacağı için dış müdahalelere açık hale gelecektir.

b. İçinde 13 milyon sığınmacı ve kaçak olan istikrarsız bir Türkiye, AB'den tamamen ve nihai olarak kopacaktır. Türkiye'nin bir gün teorik olarak bile Avrupa Birliği tam üye-

si olma ihtimali tamamen ortadan kalkacaktır. Türkiye; Balkanlar, Kafkasya ve Ortadoğu alt kıtaları arasında Avrupa ve Asya'yı bağlayan bir köprü iken; politik, kültürel ve ekonomik olarak Ortadoğulaşacaktır. Halihazırda Gaziantep-Kilis-Hatay hattında biten Ortadoğu coğrafyasının batı sınırları, 20 sene sonra daha da batıya doğru kayacak ve Edirne-Kırklareli hattına taşınacaktır.

c. Irak, 1991 ve 2003'te yapılan iki müdahale sonunda yeniden düzenlenmiş ve kuzeyine federe bir Kürdistan yerleştirilmiştir. 2011'de ise Suriye Arap Cumhuriyeti içsavaşa sürüklenmiştir ve bugün Suriye'nin kuzeyine PKK kontrolünde bir Kürdistan yerleştirme çalışmaları devam etmektedir. Bu iki parçanın kurumsallaşması ve Suriye İçsavaşı'nın yatışması sonrasında sıra Türkiye'nin stratejik göç mühendisliği ile hazırlandığı iç çatışmaya sürüklenmesine gelecektir. Türkiye, sosyolojik açıdan bir millet bütünlüğü gösterdiği için; Türk-Kürt veya Alevi-Sünni ekseni üzerinden bir iç çatışma çıkarma girişimleri başarısız olmuştur. Ancak stratejik göç mühendisliği ile Anadolu'ya aktarılan blok halindeki bir Arap nüfusu üzerinden ülkemizde bir düşük yoğunluklu çatışma, diğer bir ifade ile içsavaş sosyolojisi oluşturulmaktadır. Ülkemiz bir etnik cehenneme dönüştürülmek istenmektedir.

Yukarıda ortaya koyduğumuz stratejik sonuçların dışında halen yaşanan ve bahsettiğimiz stratejik sonuçları besleyen süreçler de modern kavimler göçü neticesinde yaşanmaktadır. Türkiye, Suriyeli sığınmacılar başta olmak üzere maruz kaldığı Afgan, Iraklı, İranlı ve Afrikalı göçü neticesinde çok boyutlu, ağır tehditlerle karşı karşıyadır.

Bu alt süreçler çerçevesinde yaşananlar sonucunda; Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en ağır ekonomik krizine sürüklenecektir. Ülkemize çok ağır bedeller ödeten ve önümüzdeki süreçte daha ağır bedeller ödetebilecek Selefi terör örgütleri ağı daha

güçlü şekilde yayılacaktır. Çok güçlü insan kaynaklarına sahip Arap mafyası oluşacaktır. Türkiye'den toprak talep edecek Arap milliyetçi örgütleri kurulacaktır. Arap istihbarat servisleri Suriyeli Araplardan yapacakları devşirmeler ile ülkemizi arka bahçelerine çevireceklerdir. Milli kimliğimizin ayrılmaz parçası olan Hanefi-Maturidi ve Alevi-Bektaşi kimliği Selefiliğin ağır baskısı altında kalacaktır.

Suriyeli nüfusun baskısı altında kalan eğitim sistemimiz gün geçtikçe gerilemekte, sağlık sistemimiz ise omzuna binen aşırı yük yüzünden sendelemektedir. Aşağıda bu süreçler kısa şekilde incelenmiştir.

Suriyeli Sığınmacılar ve Ekonomik Kriz

1999 depremi, nasıl Türkiye'yi ağır bir ekonomik krize sürükleyen tetikleyici neden olmuş ise; *Suriyeli sığınmacıların da, Türk ekonomisine hesaplanabilir maliyeti Haziran 2023 itibariyle tahmini 183,1 milyar dolardır. Bu kadar büyük bir ekonomik yükle, ağır bir kriz yaşayan ekonomimizin bu krizden çıkma ihtimali yoktur.*

	Toplam Maliyet (milyar dolar)	**Faiz**
Geçici Korunan Suriyeliler İçin Ülke İçinde Katlanılan Yurtiçi Yıllık Toplam Maliyet	105,3	38,2
Suriye'nin Kuzeyine Yapılan Kalkınma Yardımının Toplam 11 Yıllık Maliyeti	56,3	16,3
Kayıt Dışı Çalışan Suriyelilerden Dolayı Toplam 12 Yıllık Vergi Kaybı	10,5	
Kayıt Dışı Çalışan Suriyelinin Yurtdışına Yaptığı Toplam 12 Yıllık Transfer (aylık 100 dolar)	11	
Toplam	**183,1**	**54,5**

Ancak Suriyeli sığınmacıların ekonomiye olan etkisi, 1999 depremi gibi bir seferlik değildir. Zira Türkiye'de kalmaya devam ettikleri sürece Suriyelilerin ekonomi üzerindeki olumsuz baskısı azalmayacak, artmaya devam edecektir.

Dönemin Sağlık Bakanı Recep Akdağ'ın Aralık 2017'de yaptığı açıklamaya göre bir Suriyelinin Türkiye'ye maliyeti 301,5 dolardır.

Yıllar	Suriyeli Sayısı	Birikimli Ana Borç ve Faiz Toplamı (milyar dolar)
2012	14.237	54
2013	224.655	896
2014	1.519.286	6,646
2015	2.503.549	16,375
2016	2.834.441	27,950
2017	3.476.786	42,405
2018	3.623.192	58,731
2019	3.576.370	76,095
2020	3.641.370	94,048
2021	3.737.369	113,437
2022	3.648.983	130,325
2023	3.358.813	**143,560**
		İçindeki Toplam Faiz 38,2 Milyar Dolar

Geçici Korunan Suriyelilere Harcanan Tahmini Ana Para ve Faizi Toplamı

2011-2019 arasında kayıtlı Suriyeliler üzerinden hesaplandığı zaman harcanan rakam 58,2 milyar dolardır. Bu dönemde

Avrupa Birliği ve Birleşmiş Milletler'den gelen ve kullanılan fon miktarı 7,1 milyar dolardır. Özetle, 2011-2019 arası Türkiye'nin bütçesinden 51,1 milyar dolar çıkmıştır. Suriyeli sığınmacıların kayıt dışı istihdamından dolayı Türkiye, 8,5 milyar dolar vergi kaybına uğramıştır. *Özetle, Türkiye'nin kaybı, 2011-2019 arasında 59,6 milyar dolardır. Ancak tüm kayıp bununla da sınırlı değildir.*[41]

59,6 milyar dolar maliyetin içinde, Türkiye'nin Suriye'de gerçekleştirdiği askeri harekât bölgelerinde yaşamaya devam eden 3 milyon Suriyeli için yaptığı harcamalar yoktur. Özgür Suriye Ordusu için yaptığı harcamalar yoktur. Askeri operasyonların maliyeti yoktur. Türk esnafın uğradığı zarar yoktur.

Türkiye, dünyada en fazla sığınmacının olduğu, GSMH'sine göre sığınmacılar için en fazla para harcayan ülkedir. İktidar bu ölçüsüz harcamayı fakir Türk halkının omuzlarına yüklemektedir. Aylık geliri 852 TL'nin altında olan yurttaş sayısı 8,6 milyon iken ve 11,5 milyon Türk vatandaşı sosyal güvenlik sisteminin dışında yaşarken; Suriyeli sığınmacılar için harcanan parayı izah etmek mümkün değildir. Türkiye, ağır borçlu bir ülkedir. Borç almak için dünyada en fazla faizi ödemek zorunda olan ülkedir.

Türkiye, milli gelirinin %60'ı kadar dış borç ile ekonomiyi çevirmek zorunda kalan bir ülkedir. Ülkemizde 2002'den bu yana imalat sanayii küçülmekte, Türkiye üretimden kopmaktadır. Köylerimiz boşalmakta, tarım ve hayvancılık tahrip edilmektedir. Buna rağmen 2002'den bu yana artan bir lüks, israf ve dış borç; ülke kaynaklarıyla finanse edilmiştir. Fabrikalar değil, yabancı ürünlerin satıldığı AVM'ler, AKP ekonomisinin karakteristik özelliğidir. Özetle dış borç, iç tüketim, israf ve yolsuzluk kıskacındaki Türk ekonomisinin üzerine bir de sığınmacıların oluşturduğu ağır ekonomik yük binmiştir.

41 Mehmet Alagöz, "Geçici Korunan Suriyelilerin Türk Ekonomisine Etkileri", Şubat 2020, 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü-Özel Rapor, Ankara

Türkiye, Suriyeliler ve Suriye'nin kuzeyi için harcanan 183,1 milyar ile neler yapabilirdi? Bu konuda birçok şey söylemek mümkündür. Örneğin Suriyeli sığınmacılar için bu kadar büyük harcamalar yapılmasaydı; 2015, 2016, 2017 ve 2018'de bütçe açığı vermeyecektik. Suriyeliler için harcadığımız parayı da borç alarak harcadık. Eğer bu parayı harcamasaydık, yılda 3 milyar dolar daha az borç faizi ödeyecektik. Veya 80 milyar dolar harcamasaydık, maliyeti 3 milyar dolardan 26 adet Osmangazi Köprüsü yapabilirdik. Suriye politikasının ve Suriyeli sığınmacıların Türkiye'ye maliyeti sadece sığınmacılar ve Suriye'nin kuzeyi için yapılan ekonomik harcama ile sınırlı değildir. *Türkiye-Suriye sınırında 2015 yılında Rus savaş uçağının düşürülmesi krizi sonrasında başlayan ekonomik savaşın toplam maliyeti, hesaplanabilir kalemlerle birlikte Türkiye için en az 13 milyar dolar olmuştur.* Meyve-sebze ve gıda ürünleri ihracatında 500 milyon dolar,[42] inşaat sektöründe büyük bir kriz sonucunda 3 milyar dolar,[43], turizm sektöründe yaşanan kriz sonucunda 9,4 milyar dolar kayıp yaşanmıştır. Buna ek olarak borsadaki değer kaybı ve ani kur yükselişi gibi diğer kalemler de vardır. *Sonuç olarak AKP'nin yanlış Suriye ve Suriyeli sığınmacılar politikaları Türk halkını ağır bir ekonomik kriz yaşamaya zorlamaktadır.*

Özetle, Suriyeli sığınmacıların Türk ekonomisi üzerinde oluşturduğu baskı, Türkiye'yi tarihinin en ağır ekonomik krizine sürükleyen önemli bir etken olduğu gibi, bundan sonra da ekonomimizin ayağında pranga olmaya devam edecektir.

Suriyeliler sadece mali harcamalara neden olmamakta, aynı zamanda Türk işçisinin elinden işlerini de almaktadır. Üstelik Suriye'den Türkiye'ye gelen kitlelerin çok büyük bir bölümü

42 https://www.haberler.com/yas-meyve-sebzede-rusya-krizinin-faturasi-503-8995812-haberi

43 https://www.ekonomist.com.tr/soylesi/ucak-krizi-yuzunden-3-milyar-dolar-kaybettik

sosyoekonomik olarak düşük eğitim ve gelir düzeyine sahip insanlardan oluşmaktadır. Suriye'de profesyonel bir meslek sahibi olanların oranı tüm sığınmacıların ancak yüzde 5'i kadardır.[44]

Suriyeliler başta olmak üzere Türkiye'de bulunan birçok sığınmacının içsavaştan canını kurtarmak için Türkiye'ye geldiği yalanı artık tahammül edilir olmaktan çıkmıştır. Muhammed Ayesh adlı bir Arap gazeteci şöyle demektedir:

"Türkiye'ye hayatlarını iyileştirmek ve daha güzel bir gelecek inşa etmek amacı ile gelen on binlerce genç Arap (Corona salgını nedeni ile) gelir kaybına uğradılar."[45]

Görüldüğü gibi amaç canını kurtarmak değil, ekonomik mülteci olmaktır.

Kendi halkına yeterli iş yaratamayan Türk ekonomisi, bir de Arap göçü altında ezilmekte, Türk insanı işini kaybetmektedir. 2016-2019 arasında 132.497 Suriyeliye çalışma izni verilmiştir.[46] Bunun haricinde kayıt dışı çalışan Suriyeli sığınmacı sayısının 1 milyon olduğu tahmin edilmekle birlikte net olarak bilinmemektedir. 7 milyon işsizin olduğu Türkiye'de Suriyeliler, asgari ücretin altında çalışmayı kabul etmekte, dolayısıyla Türk işçisi işinden olmakta veya hiç iş bulamamaktadır. İşsizliğin çıldırttığı ve intihara sürüklediği gençlerimiz var. Merve Çavdar, 25 yaşında bir genç öğretmen adayıydı. İşsizlikten intihar etti. Onun gibi 42 öğretmen adayı 2016/17 yıllarında hayatlarına işsizlikten ötürü son verdiler. Gençlerimiz işsizlik pençesinde

44 Mithat Arman Karasu, "Göç ve Uyum Sorunu", Fırat Üniversitesi İİBF, Uluslararası 11. Kamu Yönetimi Sempozyumu, 28-30 Eylül 2017, Elazığ

45 https://www.middleeasteye.net/news/arabic-press-review-arab-businesses-turkey-facing-crisis-after-coronavirus-outbreak

46 https://www.atlanticcouncil.org/blogs/turkeysource/how-to-maximize-syrian-refugee-economic-inclusion-in-turkey

kıvranırken, işsizlik nedeni ile intiharlar, hatta toplu intiharlar gerçekleşirken, Suriyelilere iş sahası oluşturulması için çalışmalar yapılmakta, finansman sağlanmaktadır.

Suriyeli öğretmenlere AB fonları ile iş sağlanırken, tıpkı Merve gibi öğretmen olan bir başka genç kızımız sosyal medyada şöyle yazmaktadır:

"Bıktım her gün ağlamaktan, kendimi kahretmekten. Her okulun önünden geçişimde boğazıma oturan o yumruya çare var mı? Topluca intihar eden o ailelerin geri gelmesine çare var mı? Bu satırları yazarken bile ağlıyorum. Bu memleket biz gençler için bunca işsizlik ve pahalılık içinde yaşamaya çalıştığımız bir cehennemden farksız. Suriyelilere verilen değerin yarısı kadar değerimiz yok. Necip Fazıl'ın bununla ilgili çok güzel bir sözü var diyor ki: Kendi öz yurdumda garibim, kendi öz yurdumda parya! Gerçekten de kendi öz yurdumuzda paryadan bir farkımız yok! Buna kim dur diyecek kim!"

Suriyelilerin kitlesel göçü sonrasında başta Şanlıurfa, Gaziantep, Kilis, Hatay, Adana ve Mersin olmak üzere birçok kentimizde kiralar artmıştır. Küçük bir grubu oluşturan ev sahipleri bundan kârlı çıkarken çoğunlukta olan dar gelirli Türkler ise kira artışlarından zarar görmüşlerdir. Zarar gören sadece vatandaş değil, devlet de olmuştur. Suriyeli kiracılar kiralarını banka üzerinden yatırmadıkları için kira gelirlerinde vergi kaybı oluşmuştur.[47]

Özetle, Türkiye'nin demografik yapısını değiştirerek Türkiye'yi bir içsavaş ortamına sürükleyen ve dış müdahaleye açık konuma getiren bir süreç yaşanmakta ve bu örtülü isti-

47 Mithat Arman Karasu, "Türkiye'ye Yönelik Göçler, Suriyeli Sığınmacı Göçü ve Etkileri", *Paradoks Ekonomi, Sosyoloji ve Politika Dergisi*, Cilt: 14, Sayı: 3, s. 34

lanın bedeli Türk halkına ödetilmektedir. Bütün dünya tarihi boyunca hiçbir devlet varlığını tehdit edecek böyle bir gelişmenin önünü açmamıştır. Üstelik Türk halkı tarafından ekonomik bedeli ödetilen örtülü istila devam ederken; bu örtülü istilaya, yapılan stratejik göç mühendisliğine dikkat çekenlere yönelik olarak en ağır, alçakça ve ahmakça saldırılar kafasını ve ruhunu emperyalizme bilerek veya bilinçsiz şekilde kiraya vermiş küçük bir çevre tarafından gerçekleştirilmektedir. Bu saldırıların asıl amacı, Türk halkının uyanmasını engellemeye çalışmaktır.

Büyüyen ve Güçlenen Suriye Mafyası

Suriyeli sığınmacıların gelişinden sonra Türkiye'de bir Suriye mafyası oluşmaya başlamıştır. Her ne kadar kamuoyuna. Suriyeliler arasında suç oranlarının düşük olduğu açıklansa da, açıklanan rakamlar ancak Türkiye'de yaşayan Suriyelilerin gerçek sayısı veya Türk vatandaşlığı verilen Suriyeliler ile ilgili rakamlar kadar gerçektir. Yani, karartılmış rakamlardır. Esasında Türk halkı da bu rakamlara inanmamaktadır. Yapılan araştırmalarda Suriyelilerin yoğun olarak yerleştiği illerimizde hırsızlık, fuhuş, gasp ve kamu mallarına zarar verme suçlarının arttığına Türk halkının inandığı görülmektedir. Şanlıurfa'da halkın yüzde 56,3'ü, Kilis'te yüzde 77,5'i böyle düşünmektedir.[48] Halkın bu konudaki yargısı çarptırılmış verilere değil, günlük hayattaki gerçek gözlemlere dayanmaktadır.

Üstelik Doç. Dr. Mithat Arman Karasu'nun tespit ettiği gibi asıl önemli olan husus, Suriyelilerin halen işledikleri suçlardan

48 Mithat Arman Karasu, "Türkiye'ye Yönelik Göçler, Suriyeli Sığınmacı Göçü ve Etkileri", *Paradoks Ekonomi, Sosyoloji ve Politika Dergisi*, Cilt: 14, Sayı: 3, s. 33; Şanlıurfa'da vatandaşın Suriyeliler ve suç olgusu konusunda algısı için bkz. Mithat Arman Karasu, "Suç Korkusu, Göç ve Suriyeli Sığınmacılar: Şanlıurfa Örneği", *Uluslararası Yönetim Akademisi Dergisi*, 2018, Cilt: 1, Sayı: 3, s. 332-347

çok, suç işleme potansiyelleridir. İşsiz, eğitimsiz, umutsuz, Türk toplumu ile herhangi bir bağı olmayan ve kimlik krizi yaşayan, içsavaş depresyonu geçiren genç Suriyeliler için Suriye mafyası ideal bir iş alanı olacaktır. Suriyelilerin Türkiye'ye aidiyet duygusu yok. Aidiyet duygusu olmaması Suriyeli sığınmacılarda kaygı bozukluğuna ve depresyona yol açıyor. Aidiyet duygusu olmayan şahıslar yaşadıkları travmayı başkasına travma yaşatarak aşmaya çalışıyorlar. Böyle bir sosyal-psikolojik zemin gerek Suriye mafyası gerekse terör örgütleri için ideal bir eleman devşirme alanı sunuyor. Kendi aralarında Arapçanın alt lehçelerini konuşarak teknik takipten kaçmaya çalışacak olan Arap mafyası, önümüzdeki yıllarda Türkiye'nin başındaki önemli bir dert olacaktır. Suriye mafyası özellikle uyuşturucu ve fuhuş sektörlerinde etkinlik kazanmaya başlamıştır.

Özetle El Salvador İçsavaşı'ndan kaçanlar nasıl ABD'de Mara Salvarucha adlı çok büyük bir mafya kurdular ise, Türkiye'de de çok büyük bir Suriye mafyası kurulmaktadır. Suriye mafyası sadece sınır illerimizde değil, başta İstanbul olmak üzere büyük kentlerimizde de örgütlenmiştir.

Selefi Terör Örgütleri Türkiye'de Sosyal Zemin Buluyor

Dönemin AKP'li Başbakanı Ahmet Davutoğlu'nun Musul Başkonsolosluğu'muzu basan terör örgütü IŞİD hakkında baskından birkaç gün önce *"IŞİD dediğimiz yapı radikal, terörize gibi bir yapı olarak görülebilir. Ama oraya katılanlar arasında Türkler, Araplar, Kürtler vardır. Oradaki yapı, daha önceki hoşnutsuzluklar, öfkeler büyük bir cephede geniş bir reaksiyon doğurdu..."* dediği hâlâ akıllardadır.

Bu dönemde Selefi cihatçı örgütlerin Türkiye'de örgütlenmeleri, para ve diğer lojistik hizmetler için merkez oluşturma-

ları hız kazanarak, belirtilen örgütler Türkiye'deki altyapılarını bu süreçte kurmuşlardır. IŞİD, kendisine gösterilen bütün müsamahaya rağmen Türkiye'ye defalarca saldırmıştır.

İŞİD terör örgütü; 2015-2016 arasında 11 ay içinde Suruç'ta 34, Ankara'da 102, İstanbul Sultanahmet'te 10, İstanbul Beyoğlu'nda 5, Gaziantep'te 53 ve İstanbul'da Atatürk Havalimanı'nda 36 kişiyi katletmiştir.[49]

2019'da "Türkiye Vilayeti" programını yani Türkiye'ye yönelik yeni saldırı politikasını ilan eden IŞİD, Suriyeli sığınmacılar üzerinden ülkemizde örgütlenme ve terör eylemleri stratejisini sürdürmektedir ve önümüzdeki dönemde de sürdürmesi muhtemeldir. Mayıs 2022'de IŞİD lideri İstanbul'da yakalanmıştır. IŞİD liderinin İstanbul'da yakalanmasının anlamı, bu örgütün lider kadrosu ve karargâhı için altyapının Türkiye'ye taşınmış olduğudur. Eylül 2019'da Gaziantep'te jandarma tarafından yakalanan canlı bombanın Suriyeli sığınmacı çıkması tesadüf değildir. Keza Nisan 2022'de Şanlıurfa'da IŞİD'li canlı bombacı son anda yakalanmıştır. Yukarıda bahsettiğimiz Suriyeli sığınmacılar arasında yetişen gençlik içinde mafya için uygun eleman devşirme ortamı, ne yazık ki IŞİD ve benzeri terör örgütleri için de mevcuttur. Belçika'nın başkenti Brüksel'in Molenbeek semti işsizliğin, eğitim seviyesinin düşüklüğünün, uyuşturucu kullanımının yaygın olduğu bir göçmen semtidir. Belçika'dan IŞİD'e katılan 553 teröristin 472'si Molenbeek mahallesinden katılmıştır. Şimdi ise Türkiye'nin birçok kentinde Suriyelilerin hâkim unsur olduğu Molenbeek mahalleleri büyümektedir.[50]

49 Selefi cihatçı örgütlerin oluşturduğu tehdit için bkz. Mithat Arman Karasu, "Türkiye'ye Yönelik Göçler, Suriyeli Sığınmacı Göçü ve Etkileri", *Paradoks Ekonomi, Sosyoloji ve Politika Dergisi*, Cilt: 14, Sayı: 3, s. 32 vd.

50 Mithat Arman Karasu, "Türkiye'de Suriyeli Sığınmacıların Neden Olduğu Güvenlik Riskleri", *Hacettepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, Cilt: 36, Sayı: 2, 2018, s. 51-78

Cübbeli Ahmet, Suriye'den gelen Selefi grupların Türkiye'de örgütlenmelerinin ve silahlanmalarının oluşturduğu tehdidi gündeme taşıyarak, söz konusu tehdidin sadece bu satırların yazarı tarafından dile getirilmediğini göstermektedir. Türkiye, adeta kendisini havaya uçuracak sosyal mayın tarlasını kendi eli ile kendi içine döşemektedir. Yarın bu gibi olaylar daha da sıklaşınca hiçbir siyasetçinin veya güvenlik bürokratının "Ben bilmiyordum, çok şaşırdım!" demeye hakkı olmayacaktır. Zira bütün bu gelişmeler, hepimizin gözü önünde gerçekleşmektedir.

Arap Milliyetçi Örgütlerinin Kurulması

Suriyelilerin Türkiye'de kalması durumunda Türkiye'den etnik haklar talep eden Suriyeli Arap milliyetçisi örgütler ortaya çıkacaktır. Esasen bu örgütlerin ilk adımlarının atılmaya başlandığını görmekteyiz. Suriye'de içsavaş bittikten sonra Şam'da hangi hükümet iktidarda olursa olsun, AKP hükümetinin 2011-2023 politikalarının intikamını almak için Suriyeliler arasında Arap milliyetçiliğini kışkırtacak, Türkiye'yi istikrarsızlaştırarak Türkiye'den toprak koparmaya çalışacaktır. Sınır illerimizde oluşmakta olan ve neredeyse yarısını Suriyelilerin oluşturacağı nüfus yapısı, Şam'daki iktidarları Türkiye'nin içişlerine karışmak, hatta bu bölgeyi Türkiye'den koparmak için teşvik edecektir.

Şam'ın 1939'dan bu yana Hatay'ın Türkiye'ye ilhakını kabul etmediği ve resmi haritalarında Hatay'ı "Sancak" adı ile kendi sınırları içinde gösterdiği göz önünde tutulmalıdır. Sınırımızdaki nüfus yapısının ne kadar önemli olduğu Hatay'ın Türkiye'ye plebisit ile katılmasından da anlaşılması gereken bir husustur.

Türkiye Arap İstihbarat Servislerinin Arka Bahçesi Olmamalıdır

Suriyeli sığınmacılar arasında Suriye istihbarat servisinin elemanları olduğunu biliyoruz ancak ne kadar olduğunu bilmiyoruz. Bu elemanların Türkiye'de halen sadece izlemede, yani pasif durumda oldukları kesin. Ancak zamanı geldiğinde, başka eylemlere imza atacakları da şüphesiz.

Sadece Suriye istihbaratı değil, diğer Arap ülkelerinin istihbarat servisleri de, Suriyeliler arasından eleman devşirmeye başladılar. Türkiye, Arap istihbarat servislerinin cüretkâr operasyonlarının alanı haline gelmeye başladı. İşte, Suudi istihbaratının Türkiye'de bir gazeteciyi öldürmesi bunun en açık örneğidir. Suriye istihbaratı Türkiye'de örtülü operasyon ve yıkıcı faaliyet konusunda deneyimlidir. Şam'ın Türkiye'de örtülü operasyonlar konusunda PKK'yı kullanarak ülkemize verdiği zararlar bilinmektedir. Bölücü Kürtçü terörizm ve Marksist eylem grupları içinde örgütlenen Suriye istihbaratının, Türk vatandaşı Suriyeli Arap milliyetçileri içinde örgütlenmesi zor olmayacaktır.

Hanefi-Maturidi ve Alevi-Bektaşi Çizgiden Selefi Çizgiye Kayış

Suriyeli sığınmacıların gelişi ve Suriye İçsavaşı sırasında Selefi örgütlere Türkiye'de sağlanan kolaylıklar Hanefi-Maturidi ve Alevi-Bektaşi çizgilere karşı sözde "cihatçı" Selefi çizginin ülkemize sızmasına ve gelişmesine neden olmaktadır. Yapılan araştırmalar Selefiliğin Türkiye'de hızla yayıldığını göstermektedir. Suriye İçsavaşı sonrasında sadece Türkiye'de değil, Almanya'da bile Selefilik Suriye kaynaklı olarak güçlenme kay-

detmiştir.[51] Avrupa'yı dahi etkileyen Selefi yapılanma ne yazık ki Türkiye'de de etkili bir gelişim süreci içerisindedir. İçişleri Bakanlığı'nın yaptırdığı araştırmalar Selefiliğin yayılma hızını göstermektedir.

Devlet, bu tehlikeli sürecin farkındadır ve izlemektedir. Güvenlik ve istihbarat bürokrasisi sosyolojik süreçleri izler, ancak tamamen durduramaz. Sözde "cihatçı" Selefilik; tekfirci, aşırıcı, İslam kültür ve uygarlığı düşmanı, vatansız, kozmopolit ve emperyalizm tarafından kullanılmaya müsait yozlaşmış bir anlayıştır. Bu anlayışın Türk halkı arasında yaygınlaşması Türk milli kimliğine ağır zarar verecektir.

Kalitesi Düşen Eğitim Sistemi ve Çocuklarımızın Geleceğinin Çalınması

Milyonlarca Suriyeli çocuk, zaten ağır sıkıntıları olan Türk eğitim sistemi üzerinde ilave ağır sorunlar ortaya çıkarmaya başlamıştır. Suriyeli sığınmacıların yer aldığı sınıflarda dil zorluğu çeken çocuklardan dolayı sınıfın genel eğitim seviyesi düşmektedir. Suriyeli öğrencilerin sayısının fazla olduğu okullarda çeteler oluşmaktadır. Türk veliler çocuklarını okullara sokmak için binlerce lira harcarken Suriyeli çocuklar aynı okullara sınavsız girmektedir.

Sağlık Sistemi Üzerinde Ağır Yük

Suriyeli sığınmacılar Türkiye'de kamu sağlığı ve sağlık sistemi üzerinde çok ağır bir baskı oluşturmuşlardır. AKP iktidarı, Suriyelilerin gerçek sayılarını, vatandaşlık verilen Suriyelilerin ger-

51 https://www.cumhuriyet.com.tr/haber/alman-istihbarati-duyurdu-hic-bu-kadar-kalabalik-olmamislardi-1750658

çek sayılarını, suça karışan Suriyelilerin sayılarını gizlediği gibi; Suriyelilerin kamu sağlığı ve sağlık sistemi üzerinde oluşturduğu yükü karartmak için de çabalamaktadır. Corona virüs salgını sırasında Suriyeliler arasında enfekte vakaya rastlanmadığı iddiası, akla ve hayatın gerçeklerine aykırı şekilde ileri sürülmüştür.

Suriyelilerin gelmesi ile birlikte, disiplinli bir şekilde yıllardır sürdürülmüş aşı ve diğer kamu sağlığı politikaları neticesinde, Türkiye'de ortadan kalkmış veya yok olma noktasına gelmiş bazı hastalıkların dirildiği gözlemlenmektedir. Yapılması gereken, sığınmacıların bulaşıcı hastalık taşıyıp taşımadığının kontrolünden sonra sınırı geçmesine izin verilmesi iken böyle bir kontrol yapılmadan milyonlarca insanın Türkiye'ye girmesine izin verilmiştir. Bunun neticesinde Türkiye'de mikrobik hastalıklarda artış yaşanmıştır.[52]

Suriyelilerin ve Afganların gelişi son 30 yılda Türkiye'de ilk kez verem hastalığının artması ile neticelenmiştir. Keza 2005'te binde 5'e düşen tüberküloz yüzde 3,6'ya çıkmıştır. Binde 2'ye düşen suçiçeği hastalığı daha 2015'te yüzde 4'e çıkmıştır. Yok edilen el ayak hastalığı 10 binde 1'den yüzde 2'ye çıkmıştır.[53] 2011 öncesinde 11 olan kızamık vakası göç sonrasında 1000'i geçmiştir. Gaziantep'te yok edilmiş olan şark çıbanı ve çocuk felci tekrar ortaya çıkmıştır.[54]

Suriyeli sığınmacıların Türkiye'de kamu sağlığı üzerindeki en olumsuz etkilerinden birisi 30 yıl içinde inşa edilen Türk demografik aşı haritasını değiştirmesidir. Aşısız bir şekilde Türkiye'ye gelen 1,5 milyondan fazla çocuk, Türk çocuklarını da enfeksiyonlara açık hale getirmiştir.

52 Prof. Dr. Atilla Bitigen, "Suriyeli Sığınmacılar ve Türk Sağlık Sistemi", www.21yyte.org
53 https://www.sozcu.com.tr/2015/yazarlar/rahmi-turan/doktorun-cigligi-947480
54 Mithat Arman Karasu, "Türkiye'ye Yönelik Göçler, Suriyeli Sığınmacı Göçü ve Etkileri", *Paradoks Ekonomi, Sosyoloji ve Politika Dergisi*, Cilt: 14, Sayı: 3, s. 32 vd.

Ayrıca bedava sağlık hizmetlerinden istifade eden Suriyeliler, sağlık sistemi üzerinde çok büyük bir yük oluşturmaktadır. Türk vatandaşlarının para ödediği hizmeti, Suriyelilerin yıllardan bu yana bedava alması kabul edilebilir değildir. Bedava sağlık hizmetleri kapsamında tüp bebek tedavisi bile vardır. Üstelik Suriyeli hastaların *"Ben Türk değilim. Suriyeliyim. Bana bekletmeden bakacaksın. Sıra falan beklemem!"* şeklindeki saldırganlığı veya Türkçe bilmediği için annesinin hastalığını anlatamayan hasta yakınının Türk doktora *"Sen Arapça öğren!"* demesi, yan çıktılardır.

Öte yandan Türkiye'de kaybolan çocuk hastalıkları da Suriyeli göçü sonrasında tekrar ortaya çıkmıştır. Yıllar içinde oluşan aşı sistemi ne yazık ki dağılmıştır. Üstelik bütün Suriyeliler Türk hastanelerinde tedavi olmamaktadır. Suriyelilerin yoğun olduğu 30 ilde 179 adet Suriyeli hastalara bakan sağlık merkezi açılmıştır.[55]

Sonuç olarak bütün bu süreçler, Türkiye'yi bir batağa sürüklemektedir. Türkiye'nin bu batağa batmasını engellemesinin tek yolu, Suriyeli sığınmacıların vatanlarına dönmelerinin sağlanmasıdır. Türk milleti de vatanını bir başka milletle paylaşmak istememekte, Suriyelilerin vatanlarına dönmesini talep etmektedir.

55 https://www.atlanticcouncil.org/blogs/turkeysource/how-to-maximize-syrian-refugee-economic-inclusion-in-turkey

TÜRK HALKINA YÖNELİK PSİKOLOJİK OPERASYON VE YALANLAR

Bütün bu gelişmelere büyük tepki gösteren Türk halkının yüzde 90'a yakın bölümü Suriyelilerin ülkelerine dönmelerini istemektedir. Üstelik Türk halkı, Suriyeli sığınmacılar konusunda, 2011'den bu yana ağır bir psikolojik operasyona maruz kalmıştır. Türk halkının AKP'nin Suriye'ye ve Suriyeli sığınmacılara yönelik politikasını eleştirmemesi için yoğun bir psikolojik operasyon ile beyni yıkanmak istenmiştir. Başarısız kalan bu operasyon, 2019'dan itibaren eksen değiştirerek devam etmektedir. Suriyeli sığınmacılar konusunda 2011 sonrasında söylenen yalanları şu başlıklar altında toplamak mümkündür:

Türk Halkına Söylenen Yalanlar: Savaştan Kaçan Kadınları ve Çocukları Koruyoruz

Gerçekten öyle mi? Resmi rakamlara göre Türkiye'de yaşayan Suriyeli sığınmacılar içerisinde 1 milyon 983 bin erkek, 1 milyon 676 bin kadın var. Yani erkekler kadınlardan 307 bin daha fazla. 50 yaş üzeri erkekler sadece 207 bin kişi. Türkiye'deki en kalabalık Suriyeli yaş ortalaması 19-34 yaş grubu. Kadınları ve çocukları kabul edelim, ancak büyük bir bölümü askerlik çağında olan erkeklerin "Kadınları ve çocukları koruyoruz..." söyleminin ardına gizlenmesi mümkün değil.

Türk çocukları Suriye'de savaşırken Suriyeli gençler Fatih'te "bodybuilding" yapıyor, Sultanahmet'te nargile içiyor. AKP'nin Suriyeli sığınmacılar politikası sadece kadın ve çocukları korumuyor. Dolaylı olarak Gaziantep'te askerden yeni dönen ve kardeşini evlerinin önünde döven bir grup Suriyeliye müdahale eden Necati Bağcı'yı, önce omzundan Rambo bıçağı ile bıçaklayıp yere düşüren, sonra yerde gırtlağından bıçaklayan Suriyeli katilleri de; İstanbul'da Fatih'te gün ortasında sadece kendilerine güldüğünü iddia ettikleri için 16 yaşındaki İsmail Bayar'ı kaburgalarını kırarak kalbinden bıçaklayarak öldüren Suriyeli alçakları da; çocuklara tecavüz eden Suriyeli sapıkları da, uyuşturucu kaçakçısı Suriyelileri de, kadın satan Suriyelileri de koruyor. İstanbul'da 2022'de atış poligonlarında silahlı eğitim yapan genç Suriyelileri neden koruyor AKP? Suriyelileri korumak değil, Suriyelilerden korunmanın vakti mi geliyor? Özetle "Kadın ve çocukları koruyoruz..." sloganı gerçeğin sadece küçük bir bölümüdür ve arkasındaki büyük yalanı gizleyemez.

İkinci Büyük Yalan: Suriye'de Savaş Devam Ediyor

Suriye'de savaş Suriye hükümetinin ülkenin büyük bölümünü kontrol altına alması ile İdlib bölgesine sıkıştı. Türk ordusu burada bulunmasa, Suriye ordusu İdlib'i de kısa sürede ele geçirecek güçte. Çatışma olmamakla beraber Suriye ordusunun denetimi dışında olan diğer bölge, PKK/YPG'nin ABD desteği ile işgal ettiği Fırat'ın doğusu. Suriye ordusunun İdlib sonrasındaki hedefi Fırat'ın doğusu olacak. Bu bölgeye Türk Ordusu'nun Ekim 2019'da yaptığı müdahale ile PKK'istan komplosu ağır darbe almış, dengeler yeniden oluşma sürecine girmiştir. Ancak Suriye'nin Esad'ın kontrolündeki çok büyük bölümünde istikrar sağlanmış ve hayat normal akışına dönmüş durum-

dadır. Halep'in yeniden inşası büyük bir hızla ilerlemektedir. Şam, Hama ve Humus'ta hayat normale dönmüştür. Özetle bu bölgelerden gelen Suriyeli sığınmacılar evlerine dönebilirler. Zaten bayram tatillerini Suriye'de geçirip bayram sonrasında Türkiye'ye geri dönen Suriyeliler, Suriye'ye dönülebileceğinin en açık kanıtıdır. Birçok Batılı ülke Suriyeli mültecilerin, mülteci statüsünü sona erdirmiş geri yollarken, kimse Suriye'de iç-savaş devam ediyor bahanesinin arkasına sığınamaz.

Üçüncü Büyük Yalan: Ensar-Muhacir Felsefesini Yaşıyoruz

2011'den bu yana AKP yönetimi Suriyeli sığınmacılara açık kapı politikasını "Ensar-Muhacir" anlatısı üzerinden inşa etmektedir. Suriye'den gelen kavimler göçünü Ensar-Muhacir örneğine dayandırarak anlatmak, halkın dini duygularını istismar etmekten başka bir şey değildir. Mekke'den Medine'ye Hz. Peygamber'imizin Hicret'i gerçekleştiğinde, Mekke'nin nüfusu 25 bin, Medine'nin nüfusu 12 bin civarında idi. Göç edenlerin sayısı ise 180 civarındaydı. Bu örnekle Suriyeli göçünü sayısal anlamda bir tutmak mantıkdışıdır.

Üstelik göç edenler Medine'ye yerleşmek ve orada kalıcı olmak istemediler. Amaçları Mekke'nin fethi oldu. Ensar-Muhacir izahını yapanlar, muhacirlerin Suriye'ye dönmesine de yardımcı olmak zorundadır.

Dördüncü Büyük Yalan: Mültecilerin Yüzde 80'i Dönmez

Türk milletinin Suriyeli sığınmacılar konusunda direncini kırmak amacı ile başta hükümet ve AB destekli psikolojik savaş unsurlarından olmak üzere sürekli "Mültecilerin yüzde 80'i geri dönmez, Suriyeliler de kalacaklardır..." yalanını söy-

lemektedirler. Örneğin Şeref Malkoç, Ocak 2017'de "Ne kadar teşvik edersek edelim, Suriyelilerin %80'i kalacak..." demiştir. Şeref Malkoç, Eylül 2018'de "Büyük devlet olmak için büyük nüfusa ihtiyaç var. Suriyeliler Türkiye için büyük fırsata dönüşebilir..." demiştir. Eski Tarım Bakanı Fakıbaba, "Bizim şu an 3,5 milyon Suriye'den gelen misafirimiz var, kendileri gitse bile biz onları göndermeyeceğiz, bizim ihtiyacımız var..." demiştir. Aralık 2018'de Süleyman Soylu, "Benim ülkemde 380 bin Suriyeli çocuk doğdu. Keşke doğar doğmaz vatandaşlık verseydik. Meclis yardım ederse veririz..." demiştir. Oysa Türkiye 380 bin kişiye vatandaşlık verdiği zaman anne-baba ve kardeşleri ile 2 milyon 200 bin kişiye vatandaşlık verilecektir. Özetle AKP, Türk milletini Suriyeli sığınmacıların kalmasına alıştırmak için çaba sarf etmektedir.

Nitekim, 2018'de İçişleri Bakanlığı Göç İdaresi Genel Müdürlüğü tarafından uzun süre kamuoyundan gizlenen ve CHP 26. Dönem Milletvekili Mustafa Balbay tarafından kamuoyuna açıklanan "Uyum Strateji Belgesi Ve Ulusal Eylem Planı" Suriyelilere Türkiye'de vatandaşlık verilerek kalmasını sağlamak üzere hazırlık yapıldığını ve bunun için uygun zamanın beklendiğini ortaya koymuştur. Anılan belge Birleşmiş Milletler tarafından yapılan benzer belgelerden motamot ve kötü bir tercüme belgelerdir.

Uyum Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı adlı belge, Suriyelilerin Türkiye'de kalması amacıyla Türk milletinin psikolojik operasyon ile ikna edilmesi planıdır. 5,4 milyon Suriyeli sığınmacı, Afganlar, Iraklılar, İranlılar vs. milliyetlerden milyonlarca insan için Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nün resmi bir devlet belgesinde kullandığı kavram "göçmen" kavramı olmuştur. Bu kavram bilinçli olarak seçilmiştir. Amaç, Türk halkının bilinçaltına yönelik subliminal mesaj vermektir. "Bu insanlar Türkiye'ye göçtüler, yerleştiler, iş bitti artık onlar göçmen..."

mesajı ile Türk milletinin durumu kabullenmesi istenmektedir. Oysa uluslararası anlaşmalarda tanımlanmış bir "göçmen" kavramı yoktur. Türk hukukunda göçmen, 5543 sayılı yasada: "Türk soyundan ve Türk kültürüne bağlı olup, yerleşmek amacıyla tek başına veya toplu halde Türkiye'ye gelip bu kanun gereğince kabul olunanlardır..." şeklinde tanımlanmıştır.

6 başlık halinde hazırlanan Uyum Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı ile Suriyelilerin ülkelerine dönmelerini arzu eden Türk milletini, nasıl Suriyelilerin kalmasına ikna edilecekleri planlanmıştır:

"Stratejik Öncelik 1-Toplumsal Uyum, Stratejik Amaç 1 Hedefler:

- Göçmenlere yönelik toplumsal kabul düzeyini güçlendirmek

- Göçmenlere yönelik olarak toplumsal kabulü artırmak için gerekli tedbirlerin alınması."

Bu bürokrasi tercümesinin Türkçesi, "Türk milleti istemiyor. Milleti aldatmak için çalışmalar yapmalıyız..." demektir. 2. Stratejik Amaç ise "yerel halk ile göçmenlerin bir arada yaşamalarının desteklenmesi" imiş. Yerel halk ile kasıt Türk milletidir. Belgenin ortaya çıkması üzerine suçüstü yakalandığı hissi ile açıklama yapan Göç İdaresi Genel Müdürlüğü, belgeyi açıklayan bu satırların yazarını tehdit etmek amacıyla şu açıklamayı yapmıştır:

"Uyum Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı Sadece Suriyeliler İçin Hazırlanmamıştır.

Uyum Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı gizli bir belge değildir.

İlgili kamu kurum ve kuruluşları ve göç alanında çalışan akademisyenlerin katkılarıyla hazırlanmış, Göç Kurulu toplantılarında defalarca tartışılarak kabul edilmiş ve ilgili kurum ve kuruluşlarla paylaşılmıştır.

Bu belge Suriyeliler için hazırlanmamıştır. Ülkemizde, 180 binin üzerinde yabancı öğrenci, çok sayıda uluslararası şirket çalışanı, yabancı, Irak Türkmenlerinden Uygur Türklerine kadar gönül coğrafyamızdan gelmiş çok sayıda sığınmacı bulunmaktadır. Belge, bu yabancıların ülkemizde bulundukları süre içerisinde hak ve yükümlülükleri konusunda bilgilendirilmeleri, kamu kuruluşlarımız arasında koordinasyonun sağlanması, kamu hizmetlerinin planlanması amacıyla bütüncül bir göç politikasının parçası olarak hazırlanmıştır.

Kamuoyunu yanlış yönlendirdiğiniz ve kurumumuzla ilgili ithamlarınız sebebiyle hakkınızda yine suç duyurusunda bulunulacaktır."

Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nün bu kısa tehdidinde bile çelişkiler var. Önce "Bu belge *sadece* Suriyeliler için hazırlanmamıştır..." denmiş, hemen aşağısında da "Bu belge Suriyeliler için hazırlanmamıştır..." denilmiştir.

Genel Müdürlük, bu belgeyi "180 binin üzerinde yabancı öğrenci, çok sayıda uluslararası şirket çalışanı yabancı, Irak Türkmenlerinden Uygur Türkleri" için hazırladığını söylemektedir ancak belgede Suriyeliler 9 kez, Iraklılar 1 kez, Afganlar 1 kez, İranlılar 1 kez, Somalililer 1 kez geçerken Türkmen ve Uygurlardan hiç bahsedilmemiştir.

Oysa İçişleri Bakanlığı ve Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nün yapması gereken, Türk milletini geçici sığınmacıların Türkiye'de kalmasını kabullenmeye ikna etmek değil, Suriyelilerin geri dönüşünü planlamaktır.

Bu dört psikolojik operasyon, sözde gerekçesi olan Türk milletini ikna etme konusunda başarısız olmuştur. AKP, Suriyeli sığınmacılar konusunda büyük bir dezenformasyon çalışması yapmasına ve karşıt görüşleri sansürlemesine rağmen Türk halkı

hangi partiye oy verirse versin, Suriyeli sığınmacıların ülkesine dönmesi talebini çok güçlü bir şekilde gündeme getirmiştir. Türk halkının bu talebinin siyasal sonuçları ise 31 Mart yerel seçimleri ile 23 Haziran İstanbul tekrar seçimlerinde ortaya çıkmıştır. Artık iktidar gündeme yeni psikolojik harekât tezleri sunmaktadır. Bu tezlerden ikisi oldukça ön plana çıkmaktadır.

Beşinci Büyük Yalan: Suriyelileri Güvenli Bölgeye Taşıyacağız

Suriye'de PKK-PYD bölgesine yapılacak askeri operasyonun gerekçelerinden birisi olarak oluşturulacak bölgeye Türkiye'den bir veya iki milyon Suriyeli sığınmacıyı taşıma projesi gösteriliyor. Diğer bir ifade ile önce askeri harekât sonra TOKİ harekâtı planlanıyor. İktidar, Suriyeli sığınmacılar politikasının halk tarafından büyük tepki aldığını görüyor. AKP, Suriyeli sığınmacılar politikasından dolayı sürekli oy kaybediyor. İktidarı yönetenler ise Suriyeli sığınmacıları, Suriye ile kapsamlı bir anlaşma yaparak geri yollamak yerine algı operasyonları ile durumu idare etmeye çalışıyor.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda Suriyeli sığınmacıları güvenli bölge diye adlandırılan bölgeye taşıma niyeti olduğunu açıklamıştır. Erdoğan, *"Niyetimiz, ilk etapta 30 kilometre derinliğinde ve 480 kilometre uzunluğunda bir barış koridoru tesis ederek uluslararası toplumun desteğiyle burada 2 milyon Suriyelinin iskânını sağlamaktır..."* açıklamasını yapmıştır. Erdoğan'ın planı Suriye'nin kuzeyinde Türkiye sınırında oluşturulacak güvenli bölgede 1 milyon Suriyeli nüfusun yerleştirileceği 5 bin nüfuslu 140 adet köy ile 30 bin nüfuslu 10 ilçeden oluşan yerleşim alanı oluşturulmasını öngörmektedir. Her bir ilçede 6 bin konut olmak üzere toplam 200 bin konut inşa edilecekmiş. 2 milyon kişilik

yerleşimin inşaat maliyeti yaklaşık 53 milyar dolar tutuyor. Bu parayı yabancı fonlar verecekmiş. Böyle bir projenin gerçekleşmesi ise imkânsız gözükmektedir.

Altıncı Büyük Yalan: Suriyelileri Zorla Döndüremeyiz

Türk milletine söylenen bir diğer yalan ise "Suriyelileri geri döndüremeyiz..." yalanıdır. Adeta Türk Devleti ve milleti çaresizliğe mahkûm edilmek istenmektedir. Sanki "Türk milleti ve devleti hiçbir şey yapamaz!" yargısı kabullenilmek zorundadır. Oysa Türkiye, Suriyelileri uluslararası hukuka ve milli hukuka göre geri yollayabilir. Suriyeliler Türkiye'de geçici sığınmacı statüsündedir. Geçici Koruma Yönetmeliği'nin 8. Madde'sinin 1. Fıkra'sının (a-g) arasındaki bentleri; özellikle de "e" bendi "milli güvenlik, kamu düzeni veya kamu güvenliği açısından tehlike oluşturduğu değerlendirilenlerin" geri yollanabileceğini kaydetmektedir. Bu maddeye dayanarak bütün Suriyeli sığınmacılar geri yollanabilir.

Aynı yönetmeliğin 11. Madde'si "Bakanlık geçici koruma kararının sona erdirilmesi için Bakanlar Kurulu'na teklifte bulunur. Geçici koruma Bakanlar Kurulu'nun kararıyla a) Geçici korumayı tamamen durdurarak geçici korunanların ülkelerine dönmesi"; Aynı yönetmeliğin 14. Madde'si "Bakanlar Kurulu'nun geçici korumanın sona erdirilmesi kararını müteakip, geçici korunanların Türkiye'den çıkış yapması esastır"; "15. Maddesi Bakanlar Kurulu milli güvenliği, kamu düzenini, kamu güvenliğini veya kamu sağlığını tehdit edebilecek şartların oluşması durumunda uygulanmakta olan geçici koruma tedbirlerinin sınırlandırılmasına ya da süreli veya süresiz durdurulmasına karar verebilir" ifadelerini içermektedir.

Sonuç olarak Türkiye, Suriye'de savaşın bittiğine karar verdiği an Suriyeli sığınmacıların geçici koruma statüsüne son verebilir. Bu durumda Suriyelilere sağlanan bütün ekonomik ve sosyal imkânlara son verilecektir. Türkiye'de kalmasının hukuki niteliği ortadan kalkan Suriyeliler için geri dönüş, yasalarımıza göre zorunlu olacaktır. Kendilerine yapılan ödemeler durdurulan, bedava sağlık hizmetleri kesilen Suriyeli sığınmacılar için geri dönüş zorunlu hale gelecektir. Suriyeli sığınmacıları kaçak olarak çalıştıran işverenlere ağır para cezaları kesilir ise kaçak işçilik ile gelir elde etme imkânı da ortadan kalkacaktır. Böylece Türkiye'de kalmanın maddi altyapısını yitiren sığınmacılar, yurtlarına daha hızlı döneceklerdir. Tabii, Suriyeli sığınmacıların ülkelerine dönmeleri için Suriye yönetimi ile görüşülmeli ve geri dönüşün eşgüdümü sağlanmalıdır.

Yedinci Yalan: Suriyeliler Türkiye'ye Entegre Olacaklar

Kendi halkınıza söylediğiniz yalan, tarihte söylenmiş en büyük yalanlardandır. Bugün de Türk halkına tarihin büyük yalanlarından birisi söylenmektedir. Bu yalan, Suriyelilerin Türkiye'ye entegre olacağı yalanıdır. Ve şimdi bu yalan Türk milletine kabul ettirilebilmek için anlatılmaya başlanmıştır. Nasıl mı? "Ay'da petrol var!" yalanı nasıl anlatıldı ise. Şimdi bakalım nasıl olduğuna.

Ay'da petrol bulunduğuna dair bir haber okursanız derhal bunun yalan olduğunu düşünün. Çünkü petrol oluşması için bitkilerin fosilleşmesi gerekmektedir. Ay'da ise bitki yoktur. Öyleyse Ay'da petrol olmaz. Bu çok açık bir gerçekken siz eğer insanların Ay'da petrol olduğuna inanmalarını sağlamak istiyorsanız bunu yapabilirsiniz. Bunun için gereken doğru teknikleri uygulamanızdır.

Öncelikle bazı "uzmanlar" Ay hakkında bildiklerimizin yeterli olmadığını, Ay'daki doğal kaynakların Dünya'daki doğal kaynak sıkıntısı için bir çare olacağı konusunda makaleler yazmalı, haberler yapmalı, bazı sempozyumlar düzenlenmelidir. Böylece hedef alınan kamuoyu, "Ay-doğal kaynak ikilisi" konusu hakkında zihinsel bir hazırlık içine girecektir. Artık "ön propaganda" dediğimiz dönemi arkamızda bırakabiliriz. Kamuoyu, ikinci adımı atmamız için olgunlaşmıştır.

İkinci aşamada, sanayideki gelişmenin dünyanın her yanına yayılması sonucunda petrol kaynaklarının küresel talebi karşılamadığı doğrultusunda yayınlar, televizyon konuşmaları, bilimsel makaleler yoğunlaştırılmalıdır. İnsanlar, yarın dünya petrol kaynaklarının tükenebileceği ve arabalarını kullanamaz, evlerini ısıtamaz ve işlerini yapamaz hale gireceklerini düşünmeye başlamalı; gizli bir korku ruhlarını sarmalıdır. Bu noktada Ay'da petrol bulunması ihtimalinin yüksek olduğu "bilimsel öngörü" ve tartışmalarını, her türlü aracı kullanarak kamuoyuna taşımalıyız. Bu yapılırken tabii ki karşı çıkanlar, "Ay'da petrol olmasının mümkün olmadığını" söyleyenler olacaktır. Ay'da petrol olduğuna inanmayanların, görüşlerini kamuoyu ile paylaşmaları rahatsız edicidir. "Ay'da petrol olamaz!" diyen bilim insanları ve politikacıların görüşlerinin "yetersiz", "bilimsel değil", "ilerlemenin karşısında" şeklinde kamuoyu önünde küçük düşürülmesi için çalışılmalıdır. Hatta "Ay'da petrol olamaz!" diyenlere, basın-yayın organlarında ambargo uygulanmalıdır. Bu görüşü savunanlardan birisi televizyona davet edilir ise "Ay'da petrol var..." diyen beş bilim insanı (!) ile birlikte çıkarılıp ezilmelidir. Onların bu görüşlerini mümkün olduğu kadar az dile getirmeleri sağlanmalı, bu sırada "Yazık işte, böyleleri de var. Ne yapalım? Onlar da sonunda gerçeği görecekler..." şeklinde davranılmalı, adeta onlara acınmalıdır. Bunların Ay'da petrol bulunmasından zarar görecek çevrelere mensup oldukları ileri sürülmelidir.

Aynı süreçte, değişik basın ve yayın organlarında Ay yüzeyinde petrol benzeri bir maddenin bulunduğuna dair düzenli haberler yayımlanabilir. Kamuoyu, Ay'da petrol olduğu görüşüne alıştırılmalıdır. Bu süreçte bazı bilim insanlarına "Ay'daki petrolü araştırmaları için" geniş mali fonlar oluşturulmalıdır. Bu bilim insanlarının yaptıkları "ihtiyatlı-ihtiyatsız" açıklamalar basında abartılarak yer almalıdır. Enerji sektöründen emekli olan ve Ay'da petrol olduğunu savunanların desteğinin alınması önemlidir. Bunların Ay'da petrol olduğuna gerçekten inanmaları da gerekmez. Yeterince mali kaynak aktarıldığında bir süre sonra savunduklarına inanacaklardır.

Bu arada Ay'da petrol olduğu görüşü popülerleştirilmelidir. Bu çerçevede "Ay'da Petrolü Sevenler Derneği" kurulabilir. Tişörtler yapılmalıdır. Sevilen bazı markalarla Ay'da petrol var görüşü bir araya getirilmelidir. Örneğin reklam filmlerinde Ay'a inen astronotlar, uzay araçlarına benzin koyarken kola içebilirler. Televizyon dizileri ile gizli anlaşmalar yapılarak, "Ay'da petrol olduğu tezi" ilgili ilgisiz, film senaryolarının içine monte edileceği gibi, sadece Ay'da petrol olduğunu ispat eden film ve diziler çekilebilir. Ay'da petrol olduğu görüşünün ders kitaplarına da konulması hususunda baskılar oluşturulabilir.

Ay'da petrol olduğunu savunanlar basında birbirlerine atıfta bulunarak tezlerinin doğruluğunu "kanıtlarken" Ay'da bulunan petrolün dünya ekonomisine yapacağı katkıların hayatı nasıl ucuzlatacağı, üretimin ucuzlaması ile gelirlerin artacağı, küresel bir refah döneminin başlayacağına dair ekonomik araştırmalar yayımlanmalıdır. Bu araştırmaların basın ve televizyonlarda tartışılması sağlanmalıdır. Ay'da petrol ve zenginlik kavramları insanların beynine kazınmalıdır. Öyle bir zemin hazırlanmalıdır ki birileri "Ay'da petrol yok!" dediğinde insanlar onlara ceplerinden para çalmış gibi tepki göstersinler.

Halkın Ay'da petrol olup olmadığı konusunda ne düşündüğü ile ilgili olarak kamuoyu araştırmaları yapılmalıdır. Bu araştırmalarda deneklere "Ay'da petrol bulunursa iyi olur mu?" sorusu sorulmalı ve "Evet, olur..." diyenlerin, Ay'da petrol bulunduğuna inandıkları tekrar tekrar açıklanmalı, bu konuda "Halkın yüzde 90'ı Ay'da petrol olduğuna inanıyor..." şeklinde bilimsel kamuoyu yoklamaları yayımlanmalıdır.

Üniversitelere verilecek fonlarla üniversite öğrencilerinin bu konuda yazacakları makaleler ile ilgili yarışmalar düzenlenmelidir. Ay'da petrol olduğunu ileri sürenler mali olarak ödüllendirilmelidir. Onlar bu görüşlerinde samimi olmasalar dahi bir süre sonra bu görüşe inanmak ve hatta Ay'da petrol olduğunun keskin savunucuları olmak zorunda kalacaklardır. Aksi halde vicdanları kendilerini rahatsız edecektir. Böylece tezimizin en ateşli savunucuları ortaya çıkacaktır.

Aslında halkın çoğunluğu bütün çabamıza rağmen bize inanmayacaktır, ama kimse de bize karşı örgütlü bir direnişi temsil edemeyecektir. Aydınların büyük bir kısmı bize inanmayacaktır, ama toplum içinde yaptıkları açıklamalarda "Ay'da petrol bulunur ise çok iyi olur..." diyeceklerdir. Artık sonuca vardığımızı söyleyebiliriz.

Kurulacak psikolojik baskı ile "Ay'da petrol olduğuna inanmayanlar", bu görüşlerini açıklamaktan korkar hale getirilmelidirler. Kendilerini yalnız hissetmeleri, kendilerinden başka herkesin "Ay'da petrol olduğuna" inandığını zannetmelidirler. Hatta Ay'da petrol olduğuna aslında inanmayanların bir kısmı, "Tamam, Ay'da petrol var. Ancak arayacak isek bunu onurumuzla arayalım..." dedikleri noktada "Ay'da petrol var..." tezi kazanmıştır. Artık, karşımızda doğru dürüst kimse kalmamıştır.

Bugün Türkiye'de Suriyeli sığınmacılar ile ilgili "Ay'da petrol var" operasyonu yapılmaktadır. AKP propaganda mekanizma-

sı bu operasyonu sürdürmektedir. Avrupa Birliği kaynakları bu operasyona ayrılmıştır. İngiliz Büyükelçiliği bu operasyonu sürdürmektedir. Özetle Suriyelilerin Türkiye ve Türk toplumuna entegre edilebileceği yalanı söylenmektedir.

Entegrasyonun birçok tanımı ve birçok boyutu vardır. Ancak en basit anlatımı ile entegrasyon bir kişi veya topluluğun bir başka toplum ile kültürel olarak benzeşmesi, katıldığı toplumun toplumsal değerlerini benimsemesidir. Entegrasyon diğer bir ifadeyle etnik kimliğini sürdürmekle beraber hâkim kültürü benimsemektir. Bu süreçte entegre olan toplum sayısına ve kültürel değerlerinin özelliğine göre entegre olduğu toplumu da köklü şekilde etkileyebilir.

Suriyeli Araplar, Türk kültürüne entegre olacaklar mıdır? Hayır, olmayacaklardır, çünkü entegrasyonu engelleyen birçok dinamik mevcuttur. Birinci dinamik, coğrafi dinamiktir. Suriye ile Türkiye'nin sınırdaş olmaları, Türkiye'deki Suriyelilerin Suriye ile çok yoğun bir bağ içinde olmaları sonucunu doğuracaktır. Suriye ile devam edecek olan yoğun etkileşim Türk toplumuna, kültürüne entegrasyonu engelleyecektir. İkinci engelleyici husus, Suriye Arap milli devlet formatında eğitilen ve seçkin Arap (kavm-i necip) olduğuna inanan kitlelerin alt kültür olarak gördükleri Türk kültürünü benimsemeyi reddetmeleridir. Suriyeliler etnik bir kimlik değil, güçlü bir milli kimlik taşımaktadırlar. Etnik kimlikler daha kolay entegre veya asimile edilebilir. Ancak milli kimliklerin entegre edilmesi çok mümkün değildir. Suriyeliler daha çok Türk kültürünü dönüştürmeye çalışacaklardır.

Türkiye'de Arap olan her şeyi İslam zanneden kitlelerin olması Suriyelileri bu konuda daha da cesaretlendirecektir. Bu durum kültürel çatışmaları ateşleyecektir. Üçüncü husus, sayısal büyüklüktür. Bu ölçüde büyük ve büyüyen sayı, Arapları

entegrasyona değil aksine ayrışmaya teşvik edecektir. Kültürel üstünlük inancı ile sayısal büyüklük bir araya gelince entegrasyon mümkün olmaktan çıkacaktır. Üstelik Arapların Türkiye'de belirli coğrafyalarda yoğunlaşmaları, entegrasyonu daha da imkânsız hale getirecektir.

Suriyeli sığınmacıların Türkiye ve Türk milletine karşı tutumları da tepki doludur. Sığınmacıların önemli bir bölümü ülkelerinin içsavaşa sürüklenmesinden Esad gibi Türkiye'yi de sorumlu tutmaktadır. Bundan dolayı Türkiye'ye karşı içlerinde bir hınç, intikam duygusu ile yaşamaktadır. Gaziantep'te bir Türk esnafın yanında çalışan 18 yaşlarında bir Suriyeli genç kız patronuna aniden *"İnşallah bizim başımıza gelen bir gün sizin başınıza da gelir!"* diyerek beddua etmiştir.

Üstelik entegrasyon süreçleri Araplar arasında dahi başarısız olurken bir Arap toplumunun Türk toplumuna entegre olması saf bir hayaldir. Ürdün'e kabul edilen Filistinli Araplar Ürdün'e entegre olmak yerine Ürdün'de iktidarı ele geçirmeye çalışmışlardır. Sonuç, 1970 yazında Ürdün'de içsavaş çıkması olmuştur. Filistinliler bulundukları hiçbir Arap ülkesine gerçekten entegre olmazken Suriyeli Arapların Türk toplumuna entegre olmasını beklemek gerçekten saflıktır.

Bütün bunların ötesinde kendimize sormamız gereken soru, Suriyeli Arapların Türk vatandaşlığı verilince Türkiye'yi bizim gibi sevip sevmeyecekleridir. Türkiye-Suriye futbol maçında hangi takımı tutacaklardır? Gururla Türk bayrağı asacaklar mıdır? Bu ülke için savaşmaya hazır olacaklar mıdır? Kendilerini Türk tarihinin bir parçası hissedecekler midir? Çocukları askerde şehit olursa "Vatan sağ olsun!" diyecekler midir? Vatandaş olmak böyle bir şeydir. Özetle entegrasyon, bir hayaldir. Ve sonucu Türkiye için etnik cehennem olacaktır.

Sekizinci Yalan: Beşar Esad Suriyelileri Geri Almaz

İşbirlikçi lobinin ortaya attığı yeni propaganda ise Suriyeli sığınmacıları Beşar Esad'ın kabul etmeyeceğidir. Bu iddia büyük bir yalandır. Sadece Beşar Esad değil, Esad'ın müttefikleri olan Rusya, İran ve Hizbullah da Suriyeli sığınmacıların Suriye'ye dönmesi projesinin desteklemektedirler. 2018 yılında Esad'ın Suriye kırsalında kontrolü ele geçirmesi sonrasında Türkiye ve diğer Ortadoğu ülkelerinde bulunan Suriyeli sığınmacıların Suriye'ye dönebilmesi için bir koordinasyon merkezi kurulmuştur. 16 Eylül 2019'da Ankara'da Erdoğan, Putin ve Ruhani Suriyeli sığınmacıların ikamet ettikleri yerlere güvenli ve gönüllü olarak geri dönüşü gerektiğini açıklamışlarıdır.

Ayrıca 30 Ekim 2019'da Cenevre'de Türk, Rus ve İran Dışişleri Bakanları tarafından açıklanan ortak bildiride Suriye Arap Cumhuriyeti'nin bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğünü teyit ederek "sığınmacıların ve ülke içindeki yerlerinden edilmiş kişilerin ön şart ve ayrımcılık olmaksızın Suriye'deki orijinal ikamet yerlerine güvenli ve gönüllü olarak geri dönmelerini kolaylaştırmak için ülke genelinde tüm Suriyelilere resmi yardımın artırılması için daha kapsamlı yerleşim sürecinin devam etmesinin yanı sıra Suriyeli taraflar arasında itimat ve güven inşasını" vurgulamışlardır.

Beşar Esad'ın ve ondan sonra Şam'da iktidara gelecek kişinin Suriye'nin toprak bütünlüğünü koruyabilmek için nüfusa ihtiyacı vardır. Bugün Beşar Esad'ın kontrol ettiği 9 milyon ile Suriye'nin toprak bütünlüğünü müdafaa etmesi mümkün değildir. Sonuç olarak Beşar Esad'ın, Suriyeli sığınmacıları Suriye'ye kabul etmeyeceği bir fikir efsanesi bile değil, bir yalandır.

Dokuzuncu Yalan: Sadece 250 bin Suriyeliye Vatandaşlık Verildi

AK Parti 2022 başı itibariyle 900.000 Suriyeliye vatandaşlık vermiştir. Vatandaşlık verme işlemleri hızla devam etmektedir. 2023 seçimlerinde Türkçe bilmeyen milyonlar sandık başında olacaktır. Böylece Türk halkının egemenliği gasp edilecektir. Zafer Partisi bunu engellemek için vatandaşlık verilen yabancıların 10 yıl boyunca oy kullanmaması için kanun değişikliği teklifinde bulunmuştur. Ancak sarı muhalefet partileri bu teklifi desteklememiştir.

Onuncu Yalan: Suriyeliler Dönerse Ekonomi Çöker

Türk halkına utanmazca söylenen bir başka yalan ise Suriyeliler giderse ekonominin çökeceği yalanıdır. Türk iş dünyasının çalıştıracak işçi bulamayacağı, Suriyelilerin ucuz işgücü oluşturduğu, Afganlar giderse tarımın biteceği ileri sürülmektedir. Türkiye'de milyonlarca işsiz Türk insanı vardır. Suriyeliler yanında çalıştıkları sigorta ödemeyen işveren için ucuz olabilir ancak Türk halkı için pahalıdır. Çünkü Türk halkı Suriyeli sığınmacıların eğitim, sağlık, çocuk vs. giderleri için milyarca dolar harcamıştır ve harcamaktadır. Özetle Suriyeliler ucuz değil çok pahalı işgücüdür. Suriye'yi ucuz işgücü olarak gören işveren Türk işçisini işten çıkarmaktadır. Suriyeliler dönerse ekonomi çöker yalanının bir parçasını da "Türkler tembel, Türkler çalışmak istemiyor!" yalanı oluşturmaktadır. AK Parti'nin yanlış sosyal yardım politikaları, yanlış eğitim politikaları bir yandan çalışma isteğini tahrip ederken diğer yandan ara eleman yetişmesini engellemektedir. Kendi insanını çalışmadan koparan AK Parti öte yandan doktorlarımızı ve yazılımcıları-

mızı Avrupa'ya gitmeye zorlayan, yerlerine ise kendi dillerinde okuma yazma bilmeyen insanları ülkemize dolduran bir siyaset izlemektedir. Özetle, vasıflı Türk insanına "Giderlerse gitsinler!" diyerek yerlerine sığır çobanlarını dolduran bir yaklaşım Türk ekonomisini 21. yüzyılda ilkelleşmeye mahkûm kılacak bir yaklaşımdır. Suriyeliler, Afganlar ülkelerine dönerken Zafer Partisi doğru eğitim ve sosyal yardım politikaları ile iş piyasasının ihtiyaç duyduğu işçi ihtiyacını karşılayacaktır.

KİMLER SURİYELİLER TÜRKİYE'DE KALSIN İSTİYOR?

Türk halkı Suriyelilerin geri dönmesini talep ederken Suriyelilerin Türkiye'de kalması için büyük çaba harcayanlar da vardır. Kimdir bunlar? Ve neden Suriyeli sığınmacıların Türkiye'de kalmasını talep etmektedirler? Suriyelilerin Türkiye'de kalmasını isteyenlerin gerekçeleri arasında benzerlikler olduğu gibi farklılıklar da vardır.

ABD, Suriyeli Sığınmacıların Türkiye'de Kalmasını İstiyor

Latin Amerikalıların ve Meksikalıların ABD'ye gelmesini engellemek için ABD-Meksika sınırına Pentagon bütçesinden proje iptal ederek kaynak aktarıp duvar inşa eden Trump yönetimi, Suriyeli sığınmacıların Türkiye'de kalmasını istemektedir. Erdoğan'ın Kasım 2019'da gerçekleştirdiği Washington ziyaretinde Trump, Erdoğan'a "Suriyeli sığınmacıların Türk vatandaşlığına alınıp alınmayacağını" sormuştur.

Ancak Suriyelilerin Türkiye'de kalmasını isteyen sadece Trump veya Biden yönetimi değildir. Bu talep Amerikan devleti tarafından yapılmaktadır. Bu isteğin bir Amerikan devlet talebi olduğunun kanıtı Amerikan Hava Kuvvetleri'nin sponsorluğu ile çalışan dünyanın en büyük stratejik araştırma merkezi olan ve Amerikan devletinin stratejik karar alma sürecine bilgi üreten RAND düşünce kuruluşu tarafından savunulmasıdır.

RAND resmi bir kurumdur. RAND, kısa bir süre önce yayımladığı 330 sayfalık "Herkes İçin Fırsat-Suriyeli Mülteciler" başlıklı raporunda Suriyelilerin Türkiye için (ayrıca Ürdün ve Lübnan için de) ekonomik fırsatlar olacağını ifade etmektedir.[56]

ABD'nin, sığınmacıların Türkiye'de kalmasını istemesinin esas nedeni Suriye'nin kuzeyinde ABD destekli PKK'istan'ın kurulmasının Suriyeliler Türkiye'de kaldıkları zaman çok daha kolay olacağı gerçeğidir. Arapların ülkelerine dönmeleri durumunda PKK'nın gasp etmeye çalıştığı topraklarda Arap nüfusu çoğunluğu oluşturacak ve PKK'istan politikası zora girecektir.

Avrupa Birliği'nin Politik Miyopluğu

Her ne kadar 28 Avrupa Birliği ülkesinde toplam 1 milyon Suriyeli sığınmacı olsa da Avrupa sığınmacılardan çok derinden etkilenmiştir. Suriyeli sığınmacıların AB ülkelerine dağılımı şu şekildedir:

56 *Opportunities for All, Mutually Beneficial Opportunities for Syrians and Host Countries in Middle Eastern Labor Markets by Krishna*, B. Kumar, Shelly Culbertson, Louay Constant, Shanthi Nataraj, Fatih Unlu, Kathryn E. Bouskill, Joy S. Moini, Katherine Costello, Gursel Rafig oglu Aliyev, Fadia Afashe https://www.rand.org/pubs/research_reports/RR2653.html

Ülkeler	Sığınmacı Sayısı	Nüfus	Oran
Almanya	770.000	83.000.000	%0,93
Avusturya	55.000	8.822.000	%0,62
Belçika	23.000	11.400.000	%0,20
Bulgaristan	21.385	7.050.000	%0,30
Çekya	9.000	10.650.000	%0,08
Danimarka	20.000	5.603.000	%0,36
Estonya	107	1.325.000	%0,01
Finlandiya	6.232	5.513.000	%0,11
Fransa	21.660	66.990.000	%0,03
GKRY	3.500	1.170.000	%0,30
Hırvatistan	55.000	4.076.000	%1,35
Hollanda	32.000	17.180.000	%0,19
İngiltere	11.000	55.980.000	%0,02
İrlanda	-	4.830.000	%0,00
İspanya	14.000	46.660.000	%0,03
İsveç	109.000	10.120.000	%1,08
İtalya	10.000	60.480.000	%0,02
Letonya	-	1.920.000	%0,00
Litvanya	-	2.794.000	%0,00
Lüksemburg	-	602.005	%0,00
Macaristan	73.000	9.773.000	%0,75
Malta	1.222	493.559	%0,25
Polonya	-	37.980.000	%0,00
Portekiz	-	10.290.000	%0,00
Romanya	-	19.530.000	%0,00
Slovakya	-	5.450.000	%0,00
Slovenya	-	2.084.000	%0,00
Yunanistan	61.365	10.740.000	%0,57
Türkiye	**5.300.000**	**83.154.997**	**%6,37**

Tablodan da görüldüğü gibi, hiçbir Avrupa Birliği üyesi ülkede durum, Türkiye'de olduğu gibi trajik değildir. Çünkü Avrupa Birliği üyeleri Suriyeli sığınmacıları alırken rasyonel bir politika izlemişlerdir. Ekonomisi üzerinde yük oluşturmayacak, aksine katkıda bulunacak nitelikte olanları almaya gayret etmişlerdir. Buna rağmen Suriyeli sığınmacıların alınmasına karşı olan Avrupa kamuoyu sert tepki göstermiş, birçok AB ülkesinde Brüksel karşıtı milliyetçi partiler büyük oy yükselmesi kaydetmiştir. Bundan ötürü AB ağır bir politik sarsıntı yaşamıştır.[57] AB'nin mevcut politikası Suriyeli sığınmacıların Türkiye'de kalması üzerine kuruludur. AB, Suriyeli sığınmacıların Türkiye'de kalması için propaganda yapan kişi ve grupları fonlamakta, Türk halkına psikolojik operasyon yürütmektedir. AB ülkeleri kendi ülkelerinin halklarının Suriyeli sığınmacıları kabul etmeyecek kadar akıllı, Türk halkının ise saf olduğunu düşünmektedir. Avrupa Birliği'nin Suriyeli sığınmacılar için Türkiye'ye sağladığı fon (2,9 milyar avro) 2014-2020 döneminde Yunanistan'a sağladığı miktar ile aynıdır. Oysa Yunanistan'da Suriyeli sığınmacıların sayısı Türkiye ile kıyas bile edilemez.

Avrupa Konseyi tarafından Eylül 2020'de hazırlanan ve Avrupa Birliği ülkelerinin yeni göç planını ortaya koyan "Yeni Göç ve İltica Planı" adlı plan ile Avrupa Birliği ülkeleri Birlik'e yönelik göç akımlarına karşı daha sert ve engelleyici önlemler almaya karar verirken, Türkiye'yi de göçmen deposu ülke olarak görme politikasını sürdürmekte kararlı olduklarını göstermişlerdir.[58] Aslında Suriyelilerin Türkiye'de kalması durumunda Türkiye, Ortadoğu ile Avrupa arasında köprü olmaktan çıkacak, Ortadoğululaşacak ve Ortadoğu'nun sınırları, Gaziantep'ten Edirne'ye taşınacaktır. Bu ise bundan sonraki ilk jeopolitik sar-

57 Ivan Krastev, *After Europe*, Pennsylvania University Press, ABD 2017

58 *Evrensel* gazetesi, 28 Eylül 2020, "AB'nin mültecilerle savaşı: 10 soruda yeni göç ve iltica planı."

sıntının sonuçları ile AB'nin doğrudan karşılaşacağı anlamına gelmektedir. Politik miyop olan Brüksel, bu gerçeği görmemekte; zamanı değil günü kurtarmaya çalışmaktadır.

İsrail'in Güvenliği Irak'ın ve Suriye'nin Bölünmesine Bağlıdır

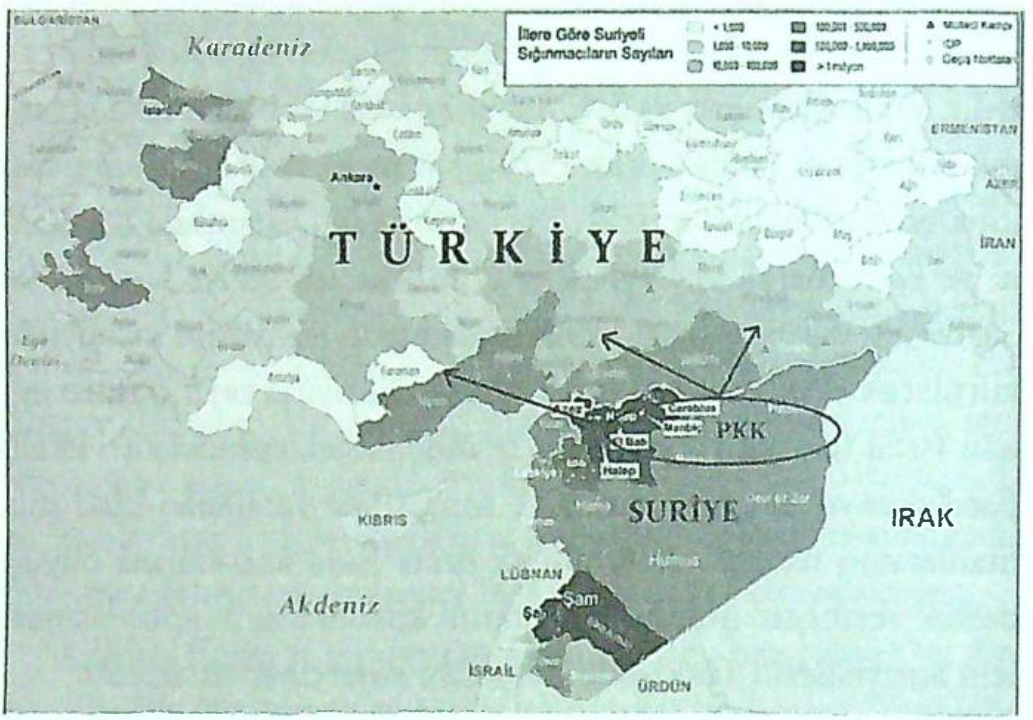
İsrail, milli güvenliği için Ortadoğu'da kendisine dost bir Kürdistan'ın kurulmasını, kurulduğu günden beri hedeflemektedir. Bu amaçla Irak'ın üçe, Suriye'nin dörde bölünmesi bir İsrail-Amerikan planı olarak 1970'lerin sonu 1980'lerin başından itibaren gündemdedir. Irak, 1991-2003 süreci sonunda Şii, Sünni ve Kürt olarak üçe ayrılmıştır. 2011'de ise Suriye İçsavaşı ile Suriye'nin parçalanması süreci başlamıştır. Suriye'nin kuzeyinde kurulacak PKK destekli bir Kürdistan, Suriye'yi zayıf düşüreceği için İsrail tarafından güçlü bir şekilde desteklenmektedir. İsrail, Esad'ın zayıf düşmesi için 2011 sonrasında yaralanan IŞİD militanlarının tedavisi dahil olmak üzere Esad karşıtlarına büyük destek vermiştir. Şimdi PKK'istan'ın kurulmasının kolaylaşması için Suriyelilerin Türkiye'de kalmasını İsrail de istemektedir.

Suriyelilerin Türkiye'de kalmasını isteyenler sadece devletler değildir. Terör örgütleri de Suriyeli sığınmacıların Türkiye'de kalmasını istemektedir. PKK ve IŞİD bu örgütlerin başında gelmektedir.

PKK-PYD Terör Örgütü

PKK, Suriye'nin kuzeyinde Amerikan desteği ile kurmaya çalıştığı bölgeden Arapları ve Türkmenleri sürerek etnik temizlik yapmıştır. Çünkü bu bölgede Kürtler azınlıktadır. Kürtler içinde de PKK destekçileri diğer Kürtlere baskı yaparak

kontrolü muhafaza edebilmektedir. PKK'nın burada kontrolü sürdürebilmesi, etnik temizlik sonucunda Türkiye'ye kaçan Suriyeli Arapların ve Türkmenlerin geri dönmemesine bağlıdır. Bundan dolayı HDP ısrarla Suriyelilerin Türkiye'de kalmasını destekleyen açıklamalar yapmaktadır. Ancak HDP tabanı bu konuda PKK ve HDP'den ayrışmakta ve Suriyelilerin Suriye'ye dönmesini çok güçlü şekilde talep etmektedir.

Suriye'den Türkiye'ye göç ve Suriye kuzeyine kurulmak istenen PKK'istan[59]

IŞİD ve Sözde Cihatçı Selefi Örgütler de Sığınmacılar Kalsın İstemektedir

IŞİD başta olmak üzere, cihatçı Selefi örgütler Türkiye'deki Suriyeli sığınmacıları Suriye mafyası ile aynı nedenler ile kendileri için bir eleman devşirme deposu olarak görmektedir.

59 Ümit Özdağ, *Kaçınılmaz Çöküş-AKP Rejiminin Dörtlü Krizi*, Destek Yayınları, İstanbul, 2019

IŞİD'in önümüzdeki kısa dönemde yapacağını duyurduğu terör eylemlerinin ötesinde, orta vadede Türkiye'nin istikrarsızlaştırılması sürecinde çok önemli bir işlevi emperyalizm adına yerine getirecektir.

Türkiye'de Selefi ve Radikal İslamcı Gruplar

Suriyeli sığınmacıların kalması konusunda baskı oluşturan, lobi yapan grupların başında milli kimliği olmayan, Türk milli kimliğine düşman olan Selefi ve radikal İslamcı gruplar ön plana çıkmaktadır. Bu grupların "kırmızı çizgileri" Suriyeli sığınmacıların Suriye'ye dönmemeleridir. Bu gruplar Türk kimliğini, Arap kitleler ile sentezleyerek ümmetleşme sürecini başlatacaklarına inanmaktadırlar.

Basında Sığınmacılar Propagandası

AKP İktidarına yakınlığıyla anılan gazetelerden *Yeni Şafak*'ın 7 Temmuz 2017 tarihli sayısında Mehmet Şeker "Suriyeliler Suriye'ye dönsün!" diyenler için şöyle yazmaktadır:

"Bütün bunlar yeterli delildir ama yine de tatmin olmayanlar, Çanakkale Harbi sırasında memleketin dört bir yanından koşup gelen ve orada savaşırken toprağa düşen aziz şehitlerimizin mezar taşlarına baksınlar. (En fazla şehidin Halep'ten olduğunu görürler.) Ondan sonra Halep'ten, Şam'dan gelenlere itiraz etsinler. 'Suriyeliler problem' öyle mi? Esas problem,–deyyusun eniği olarak– onu söyleyendir."[60]

60 https://www.yenisafak.com/yazarlar/mehmetseker/esas-problem-sensin-2038844

Aynı Mehmet Şeker, Suriye'de 28 Şubat 2020'de 34 askerimizin bir hava bombardımanında şehit olmasıyla birlikte, iktidarın *"Sınır kapılarını açmak zorunda kalacağız!"* sözlerinin ardından on binlerce Suriyelinin gayri insanı koşullarda sınırlara yığılmasıyla 13 Mart 2020'de şöyle yazmıştır:

"Avrupa'ya ulaşmaya çalışanların durumu ise içler acısı. Yunanistan'ı aşsalar bile sonraki sınırlar dikilecek karşılarına ve daha fazla zulme maruz kalacaklar. Çünkü o kapılar çok kalın, çok yüksek, çok insafsız. En iyisi biz onları uçaklara doldurup havadan paraşütle indirelim istedikleri ülkelere."[61]

Özetle, Suriyelilerin vatanlarına dönmesini isteyenlere *"Deyyusun eniği"* diyebilen bir "kalem", iktidarın sözleri üzerine Suriyeliler sınıra yığılınca *"Paraşütle atalım..."* diyebilmektedir.

Oysa emperyalizmin tuzağına düşerek Suriyelilerin vatanlarına dönmelerine muhalefet edenlere rağmen aklını yitirmemiş olan siyasal İslami gelenek mensupları tehlikenin büyüklüğünü görmektedir.

Türkiye'nin Suriye'deki içsavaşa müdahil olmasının Türkiye'ye kurulmuş bir tuzak olduğunu gören Sezai Karakoç Türkiye'yi şöyle uyarmıştır:

"Şimdi Batı bize diyor ki: 'Suriye'de kötü bir yönetim var. Orada halk ile devlet arasında problem var, masum insanlar ölüyor. Bu işi siz halledin, siz çözün, insanların ölümünü seyir mi edeceksiniz?' Şüphesiz Müslümanlar asla seyretmez, ama bu meselenin çözümü silahla olmaz. O yönetimi uyaracak olan

61 https://www.yenisafak.com/yazarlar/mehmetseker/sinirlar-zorluyorsa-parasutle-indirelim-2054542

kılıç değil kalemdir. Çünkü kılıç ile girdiğiniz takdirde halk ile karşı karşıya gelecek ve siz yine masumları öldürmek zorunda kalacaksınız. Aynı o devletin yaptığını siz yapmış olacaksınız. İşte bu size kurulmuş bir tuzaktır. Çözümün sadece silah ve kılıç olduğu doğru değildir. Daima ondan daha güçlü olan bir çözüm vardır ve o çözüm fikirdir. Kılıç dahi fikrin emrindedir. Aksi halde zarar verir.

Bugün Türkiye çok büyük bir tehdit ile karşı karşıyadır. Şimdiye kadar Müslümanların başına gelen zulümlerde hiçbir zaman Batı Türkiye'ye 'Gel sen buna karış...' dememişti. Tam tersine kendisi işgal ettikten sonra, 'Gel bize destek gücü ver...' demişti. Afganistan'da, Bosna'da böyle oldu. Katliamlar olurken bizi sokmadılar, katliamlar oldu, bitti, kendileri girdiler ve destek için çağırdılar."[62]

Keza *Yeni Şafak* yazarlarından Hasan Öztürk Suriyeli sığınmacıların Türkiye için yaşamsal bir tehdit olduğunu ve ülkelerine dönmeleri gerektiğini savunmuştur.[63]

Çanakkale'de en çok şehidin Halep'ten gelen askerler arasından verildiği iddiası da doğru değildir. Anılan tarihte Halep ağırlıklı olarak Türklerin yaşadığı bir kent olmakla beraber Halep'ten Çanakkale'ye gelen asker sayısı 544'tür. Hama'dan 189, Şam'dan 91 asker gelmiştir. Birinci Dünya Savaşı sırasında askere alınanlar genellikle askere alındıkları illere yakın olan cephelere yollanmışlardır. Bundan dolayı Suriye'den Çanakkale'ye katılan asker sayısı azdır.

62 http://www.islamianaliz.com/h/78229/musluman-kamuoyunu-boyle-uyarmisti-sezai-karakocun-suriye-hakkindaki-o-sozleri

63 https://www.yenisafak.com/yazarlar/hasanozturk/suriyelilerin-entegrasyonu-ya-da-nolacak-bizim-suriyeliler-mevzuu-2047717

AKP'nin Suriyeliler ve Suriye Politikası Nedir?

AKP'nin Suriyeli sığınmacılar hakkındaki genel politikası Suriyelilerin Türkiye'de kalarak Türk vatandaşı olmalarının istendiği yönündedir. AKP, Suriyeli sığınmacılar politikasından dolayı kendi seçmeninde büyük tepki görmesine ve oy kaybetmesine rağmen Suriyelilere vatandaşlık verme politikasını ısrarla sürdürmektedir. Suriyeli sığınmacıların büyük bir ekonomik yük oluşturması ve bundan dolayı İstanbul başta olmak üzere yerel seçimlerde oy kaybetmesi dahi Suriyeli sığınmacılar politikasında geri adım atmaya zorlayamamıştır.

Suriyelilere vatandaşlık verme politikasının *"Suriyelilere vatandaşlık vermekten başka şans yok..."*, *"Gitmek istiyorlar ama gitmiyorlar, ne yapsınlar?"* şeklinde açıklamalarla izah edilmesi mümkün değildir. Suriyeliler politikasını dini duygular ile "Ensar-Muhacir" zemininde izah etmek de mümkün olmamaktadır. Öyle olsaydı Müslüman ve Türk kimliklerinden vazgeçmeyi reddettikleri için Bulgaristan'dan kovulan Türklere karşı Ensar tavrı alınması gerekirdi. Oysa Erdoğan Bulgaristan'dan gelen Türklerin gelmesini kabul eden dönemin hükümetini çok ağır şekilde eleştirerek *"Tamam, güzel, gelin diyorsun ama bak Ahmet, Mehmet, asgari ücrete talim ediyor. Ülke insanı aç; kadınını satıyor, kızını satıyor, çalıştırıyor. Sen bunlara çözüm bulamamışken gelin diyorsun..."* demiştir.

Bulgaristan'dan Türklerin gelmesi eleştirilirken, Suriyelilerin Türkiye'de kalmasına yönelik politikalar daha 2016 gibi erken bir tarihte başlamıştır. *Hürriyet* gazetesinden Hacer Boyacıoğlu, İçişleri Bakanlığı Nüfus İdaresi Genel Müdürlüğü tarafından 7 bakanlık ve 14 destek kurumu ile birlikte "Türkiye'deki Suriyelilere Yönelik Politikalar ve Stratejiler İçin Çerçeve Belgesi" hazırlanmıştır. Belge ile Suriyelilere vatandaşlık verilmesi için

8 ana ölçüt üzerinde çalışılmış, Türk vatandaşlığı tanımının değiştirilmesi üzerinde durulmuştur.

2017 yılı içinde ise yine İçişleri Bakanlığı Göç İdaresi Genel Müdürlüğü tarafından "Uyum Strateji Belgesi Ulusal Eylem Planı, 2018-2023" adlı çalışma hazırlanıp uygulamaya konmuştur. Bu belgenin amacı Türk halkını Suriyelilere vatandaşlık verilmesine ikna çalışmalarını koordine etmektir. Esasen belgenin ilk stratejik hedefi, "Göçmenlere yönelik toplumsal kabul düzeyinin güçlendirilmesi" olarak açıklanmıştır. Bir süre Suriyelilerin bir bölümünün Suriye'nin kuzeyindeki güvenli bölgeye yollanması projesi ile halkın Suriyeli sığınmacılara yönelik tepkisi göğüslendikten sonra 12 Aralık 2019'da Erdoğan, *"110 bin Suriyeliye vatandaşlık verdik. Diğerleri için de vatandaşlık sürecini daha da artırma konumundayız. Niye? Çünkü bu insanlar ülkemde kaçak göçek yaşamasın. Herhangi bir kurumda, kuruluşta rahatlıkla işini bulsun, çalışsın..."* diyerek Suriyelilere vatandaşlık verme politikasıyla ilgili açıklamada bulunmuştur.

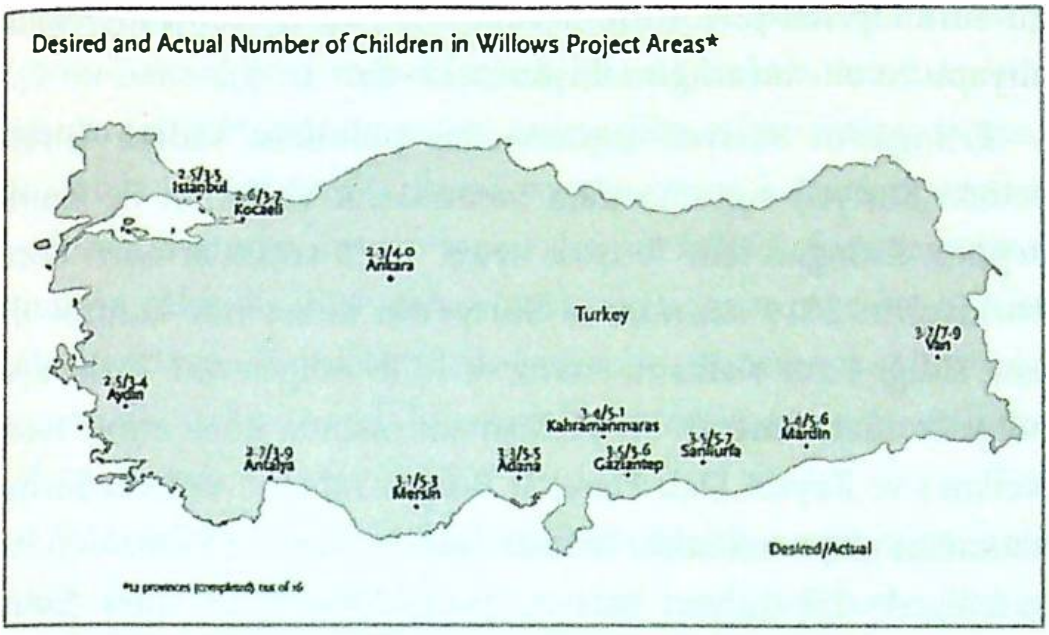
Suriyelilere verilen Türk vatandaşlığı sayısında da Saray rejimi Türk halkının tepkisini yavaşlatmak için gerçek sayıları açıklamamaktadır. Açıklanan resmi sayılar kesinlikle dezenformasyon rakamlarıdır. Eskiden vatandaşlık alan kimselerin isimleri Resmi Gazete'de yayımlanırken bu uygulamadan Türk halkının gerçek rakamları öğrenmesini engellemek için vazgeçilmiştir. Bu satırların yazarına Temmuz 2022'de bürokratlar tarafından iletilen rakam 1 milyon 400 binin üzerinde Suriyeliye Türk vatandaşlığı verildiğini gösteriyordu. Mayıs 2023'de ise bu rakamın çok daha yüksek olduğu açıktır. Bu rakama karşı şu itiraz gelebilir. "Mayıs 2023 seçimlerinde kullanılan seçmen kütüklerinde bu kadar yabancı/Suriye kökenli seçmen ismi yoktu." Birçok Suriyeli e-devlet üzerinden Türk isimleri aldıkları için gerçek rakamı isimlerden hareket ederek tespit etmek mümkün değildir. İkinci tespit yöntemi "doğum yeri" üzerinden yapıla-

cak tespittir. Bu noktada iki ihtimal karşımıza çıkıyor. Birincisi doğum yerleri ile oynamak ikincisi ise siyasi partilere verilen YSK seçmen listeleri ile sandıklara dağıtılan seçmen listeleri arasında farklar olması. Doğum yeri ile oynamak mümkün müdür? Birçok TSK mensubunun seçmen listelerinde "ikamet yeri" olarak dünyanın hiç olmadıkları bölgelerinde gösterildiklerini göz önünde tutarsak doğum yerleri ile oynanması da mümkündür.

Suriye'nin Kuzeyinin İlhak Projesi

Erdoğan'ın Suriye politikası Türkiye'yi felakete sürüklüyor. Sadece bugün için değil, Türk milletinin geleceğini elinden alma ve Türk Devleti'nin uzun vadeli çıkarlarını tahrip etme anlamında yanlış bir politikayla karşı karşıyayız. Türkiye'nin milli kimliği yok olmaktadır. Demografik dengeler değişmektedir. Kentlerimiz Türk kimliğini yitirmektedir. Erdoğan milli kimliğin yerine ümmet kimliğini koyabileceğine inandığı bir siyaset ve toplum mühendisliğine soyunmuştur. Erdoğan'ın ümmet sosyolojisi oluşturma şansı, Hitler'in haralarda üstün Alman ırkı yaratma çabasından daha başarılı olamayacaktır.

Erdoğan'ın politikaları Türkiye'de bir içsavaş sosyolojisi oluşturmaktadır. Bu içsavaş sosyolojisi Batı emperyalizmi tarafından çok etkili bir şekilde istismar edilecek, Türkiye bir etnik cehenneme sürüklenecektir. Batı yıllardan bu yana Suriyelilerin yerleştiği Şanlıurfa-Mersin hattı dahil Türk toplumunu çok iyi tahlil etmektedir. Bir Amerikan vakfının Şanlıurfa-Mersin hattında kadınların doğum oranları ve doğum kontrol yöntemleri konusunu yıllarca önce çalışmış olması tesadüf ise çok ilginç bir tesadüf olmalıdır.

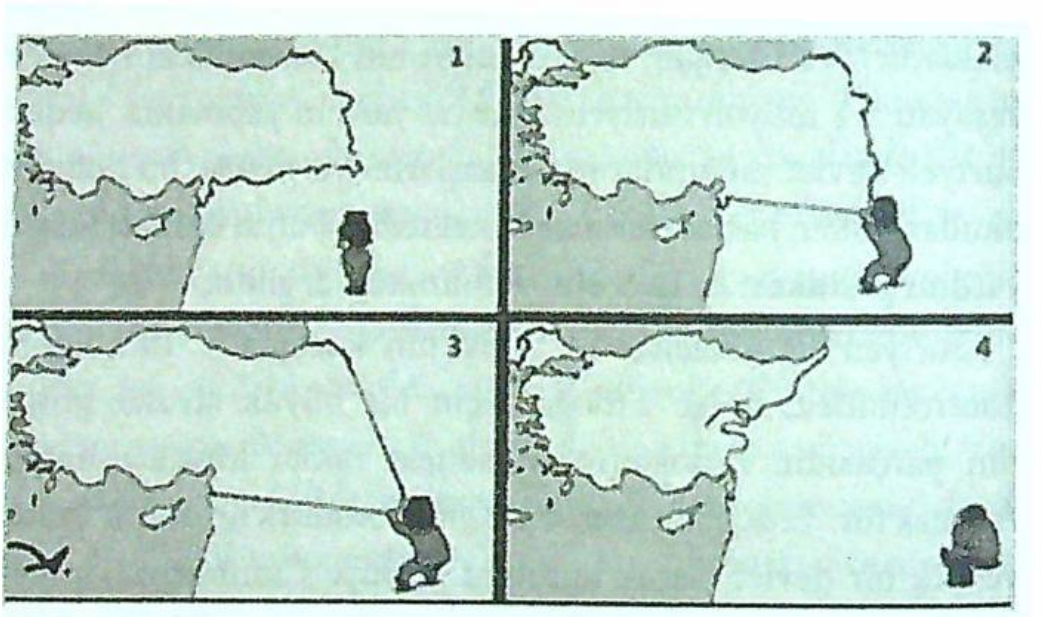

Cevaplandırılması gereken bir soru da neden Erdoğan'ın Suriyelilere vatandaşlık verme politikasını ısrarla sürdürdüğüdür. Erdoğan Türkiye'ye büyük ekonomik ve politik maliyetine rağmen, kendisine oy kaybettirmesine rağmen neden Suriyeli sığınmacıların ülkesine dönmesini sağlayacak adımlar atmamaktadır? Ve Erdoğan neden Suriye'nin kuzeyindeki bölgede yaşayan 5,1 milyon Suriyeliye sosyal yardım yapmakta, neden Suriyeli devlet memurlarının maaşlarını vermekte, bu bölgeye okullar, yollar, hastaneler inşa etmektedir? Bütün bunları insani yardım politikası ile izah etmek mümkün değildir.

Suriyeli sığınmacılar ve Suriye'nin kuzeyinde Türkiye'nin kontrolündeki bölge Erdoğan için bir büyük siyasal projenin parçasıdır. Erdoğan'ın siyasetteki rakibi Mustafa Kemal Atatürk'tür. Erdoğan, Mustafa Kemal Atatürk'ün milli, üniter ve laik bir devlet olarak kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'ni dönüştürmeyi ve bir hilafet devleti oluşturmayı hedeflemektedir. Suriyelilere vatandaşlık verilmesinin "Türkiye toplumunun" Türk milletinden İslam ümmet toplumuna dönüşünü sağlayacağı hayali kurulmaktadır. Böylece Erdoğan, Atatürk'ün kurdu-

ğu Türk Devleti yerine ümmet merkezli bir devletin sosyolojik altyapısını oluşturacağını düşünmektedir.

Erdoğan'ın Suriyeli sığınmacılar politikası sadece Türkiye'deki Suriyeli sığınmacılara vatandaşlık verilmesi ile sınırlı değildi. Erdoğan için "büyük oyun" 2023 seçimlerinden önce Türkiye'nin 2016 sonrasında Suriye'nin kuzeyinde kontrol altına aldığı Fırat Kalkanı, Afrin ve İdlib bölgelerini Türkiye'ye bölgede düzenlenecek bir plebisit sonrasında ilhak etme. Fırat Kalkanı ve Zeytin Dalı Harekât Bölgesi'nde 2,3 milyon Suriye vatandaşı yaşamaktadır. İdlib'de ise Türkiye'nin kontrolündeki bölgede 2,9 milyon Suriyeli yaşamaktadır. Bu ilhak Saray rejiminin Erdoğan'ı 2023'te Cumhuriyet'in 100. Yılı'nda Türkiye Cumhuriyeti'ni büyüten, Atatürk'ün gerçekleştiremediği "Misak-ı Milli'yi gerçekleştiren lider" olarak tanıtmasına imkân verecekti. Ancak uluslararası dengeler bu düşüncenin gerçekleşmesine izin vermedi.

Türkiye'nin bu şartlarda Suriye'ye sınırlarını genişletmeye çalışmasının olası sonucunu resmeden bir Rus karikatürü

Suriyeliler ile birlikte Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Milli Eğitim Bakanlığı'nı vesayet altına alması, hukuk fakültelerinin ilahiyat fakültelerinin vesayeti altına girmesi ve Arapça propagandasının çok boyutlu olarak yapılması; toplumsal yapımızın milletten ümmete, devlet yapımızın ise hilafet dönmesi rüyasının parçalarıdır. Erdoğan, birçok rüya görmüş ve bu rüyalar kâbus şeklinde bitmiştir. Erdoğan'ın bu son rüyası, Türkiye'yi emperyalist tahrike açık bir sosyolojiye dönüştürerek, etnik bir cehenneme sürükleyecektir.

Türk milletine, milli devletimize yönelik en büyük tehdit, AKP'nin Suriye'de içsavaşı tahrik eden yanlış Suriye politikasının sonucu olarak, Suriyeli sığınmacılardır. Suriyelilere düşman değiliz ama Erdoğan'ın Suriye politikasının Türk milletinin aleyhine bir politika olduğunu, aynı zamanda bu politikanın Suriyelilerin de aleyhine olduğunu görüyoruz. Yapılması gereken şey, Türk ekonomisi üzerinde bir yük, Türk sosyal sistemi üzerinde bir yük, Türk eğitim sistemi üzerinde bir yük ve bunlar kadar zihniyet sistemi üzerinde bir yük olan bu kavimler göçünün sona erdirilerek Türkiye'deki Suriyelilerin Suriye'ye geri gönderilmesinin önünün açılmasıdır.

Suriyelilerin Suriye'ye Dönmesini İstemek Suriyeli Düşmanlığı veya Irkçılık mıdır?

Değişik nedenlerle Suriyelilerin Türkiye'de kalması projesine destek olan sayıca az ancak sesleri yüksek olan propaganda grupları, Suriyelilerin vatanlarına dönmelerini isteyenleri Suriyeli düşmanlığı ve ırkçılık ile suçlamaktadır. Oysa Suriyelilerin vatanlarına dönmelerini istemek Suriyeli düşmanlığı değil, duruş itibariyle Suriyelilere gerçek dostluk göstermektir. İnsanların en temel insan hakkı yaşam hakkıdır ve bu yaşam ile kas-

tedilen, sürgünde yaşamdan ziyade kendi vatanında yaşamdır. Oysa bugün Suriyeliler emperyalizm tarafından tezgâhlanan bir içsavaş sonucunda hem ülkelerinden başka ülkelere hem de Suriye içinde göçe zorlanmaktadır. Ortadoğu'ya "Büyük Kürdistan" yerleştirmek amacı ile Irak-Suriye-İran ve Türkiye'nin bölünmesi projesinin engellenmesi amacı ile Suriyeli sığınmacıların ülkelerine dönmelerini ve Suriye'nin toprak bütünlüğünü isteyenlere "Suriyeli düşmanı" veya "ırkçı" diyerek saldıranlar, emperyalist projenin bilinçli ve bilinçsiz sözcüleridir.

YAŞANAN SÜREÇ VE NE YAPMALIYIZ?

Ankara'da Bağlariçi diye bir semt vardır. Birçok Ankaralı bile bu semtin varlığından haberdar değildir. Peki, Ryan Gingeras'ı tanır mısınız?

Gingeras Amerikan Deniz Harp Akademisi'nde Türkiye konusunda uzman bir tarihçi. Osmanlı Devleti'nin çöküş ve Cumhuriyet'in kuruluş dönemi ile ilgili kitapları var. *Eroin, Organize Suç ve Modern Türkiye'nin Oluşumu* adlı kitabı ise Türkiye'de yasak yayınmış. Gerek askeri okulda hocalık yapması gerek üzerinde çalıştığı konular istihbarat çevreleri ile en azından bilgi alışverişi içinde olduğunu gösteriyor.

Gingeras, Ankara'nın Bağlariçi semtindeki Suriyeli sığınmacılardan hareket ederek Türkiye'nin karşı karşıya olduğu sorunu incelemiş, Mayıs 2016'da şu tespiti yapmıştır:

"Bağlariçi'nde yaşanan sorunlar, Türkiye'nin gelecek on yıllarda karşısına çıkacak derin bir yaşamsal krizi yaşayacağını gösteriyor."[64]

Bu tespit ne yazık ki doğru. Ancak üzücü olan Amerikalı istihbaratçı akademisyenin yapmış olduğu bu tespiti 2023 yılında Türkiye'de yapamayan aydınların çoğunlukta olmasıdır.

---

64 Ryan Gingeras, *Can Turkey Asssimilate Its Refugees?, Lessons from History*, May 24, 2016

Türkiye Cumhuriyeti Devleti, İstiklal Harbi'mizin kazanıldığı 1922 sonrasında yaşadığı en ağır tehdit sürecinden geçiyor. 2002'den bu yana iktidarda olan AKP Türkiye'yi çoklu bir kriz süreci içine sokmuştur. Bu krizleri, 1) Devlet Krizi, 2) Milli Birlik Krizi, 3) Ekonomik Kriz ve 4) Suriyeli Sığınmacılar Krizi olarak dört başlık altında toplamak mümkündür.

Devlet Krizi

MÖ 220'den başlayarak kayıtlı olan büyük bir tarih geleneğine sahip olan Türkiye Cumhuriyeti, AKP tarafından bir devlet krizine sürüklenmiştir. Yaşanan devlet krizinin temel nedenleri şu başlıklar altında toplanabilir:

1. Devleti yönetmek değil, fethetmek ve adeta kuruluş esaslarından uzaklaştırarak, devleti milli-üniter-laik devletten federal-ümmet devletine dönüştürme amacı ile 2002'den bu yana politikalar üretilmesi.

2. Bu politikaları üreten iktidar kadrolarının beslendiği ideolojik temeller, Mısır'da İngiliz kolonyalizmine sözde karşı çıkan ancak İngiliz istihbaratı tarafından Arap milliyetçiliğini parçalamak üzere desteklenen ve devleti düşman olarak gören Müslüman Kardeşler ideolojisinin izlerini taşıdığı için devletin kurumsal yapısını hep yenilmesi ve dönüştürülmesi gereken düşman olarak görmeleri.

Devleti fethetmek ve dönüştürmek için ittifaklara açık olmak. Örneklemek gerekirse bu ittifakları Ankara'ya karşı Brüksel, Türk Devleti'ne karşı Avrupa Birliği bürokrasisi ile yapmıştır. Türkiye'ye karşı Avrupa Birliği ile yapılan ittifak, AKP tarafından *"Ankara'nın şerrinden Brüksel'in şefaatine sığınmak"* şeklinde izah edilmiştir. Avrupa Birliği'nin şefaatini elde etmek

için *"Kıbrıs Adası'nın jeopolitik önemi kalmadı, 50 sene süren sorun olur mu?"* diyerek, KKTC için verilen mücadele görmezden gelinerek, Annan Planı'nın kabul edilmesi istenmiştir. Eğer Rumlar anlaşmayı kabul etseydi, bugün KKTC yok olmuştu ve Türkiye, Doğu Akdeniz'de yoktu.

3. Bir terör ve casusluk örgütü olan FETÖ ile "vesayet" adını verdikleri Türk devlet bürokrasisine karşı sınırsız işbirliği yapılmış, bu işbirliği sonucunda Türkiye Cumhuriyeti Devleti dünya devletler tarihinde bir devlete yönelik gerçekleşen en büyük casusluk operasyonuna maruz kalmış, sırrı olmayan bir devlete dönüşmüştür.

4. Diğer terör örgütü PKK ile Oslo'da pazarlıklar yapılıp İmralı'da Öcalan ile birlikte Türkiye Cumhuriyeti için anayasa hazırlanmak istenmiştir.

5. Devlette liyakat ilkesi en gerekli işlerde bile terk edilerek devlet, cemaat ve tarikatlar arasında adeta pay edilmiş; sınırsız biat, uzmanlık ve bilginin yerini almıştır. MİT, TBMM Darbe Araştırma Komisyonu'na "atamalarda liyakat ilkesine" dikkat edilmelidir raporu yollamak zorunda kalmıştır.

6. Valiler ve kaymakamlar, devletin değil iktidar partisinin valisi ve kaymakamı olmuşlar, eylemleri sadece iktidarı desteklemekle sınırlı olmamış, muhalefete yönelik aktif baskı ve dışlama politikaları içine girdikleri de görülmüştür.

FETÖ olayından ders çıkarmayan iktidar, 15 Temmuz FETÖ'cü darbe girişiminden sonra Türk ordusunu parti ordusuna dönüştürme çabası içine girmiştir.

7. Ankara'da Rus Büyükelçisi polis kılığında bir terörist tarafından öldürülmüştür. Bu teröristten devlet kadroları içine daha ne kadar gizlenmiş unsur vardır ve ne zaman hangi eylemi gerçekleştirebilirler bilinmemektedir. FETÖ ile mücadele, kişisel intikam alma duygusuna dayanan bir mücadeleye dönüştü-

ğü için, sistemli ve uzun vadeli bir mücadele söz konusu olamamıştır. Bu nedenle FETÖ tehdidi varlığını sürdürmektedir.

8. Bütün bunların üzerine kuvvetler ayrılığını ortadan kaldıran, her şeyin tek adamın kararına bağlı olduğu otoriter bir başkanlık sistemi inşa edilmeye başlanmıştır. Bu siyasal sistemin karar alma süreçleri etkin çalışmamaktadır. Bakanlıkların geleneği ortadan kalkmış, TBMM'nin etkinliği ve milletvekillerinin halkın taleplerini hükümete aktarmaları süreci kesilmiştir.

9. Devlet milli-üniter-laik devlet yapısından federal-ümmet-hilafet yapılanmasına doğru sürüklenmektedir.

Bütün bu süreçlerin devlet sistemini 1922'den bu yana hiç olmadığı kadar zayıflattığı görülmektedir. Devletin taşıyıcı kolonları olan kurumlar zayıflamış, kırılgan bir yapıya dönüşmüştür. Özetle, Türkiye halen sürdürülmesi mümkün olmayan bir devlet krizini yaşamaktadır.

Milli Birlik Krizi

Türkiye ağır bir milli birlik krizi yaşamaktadır. Ülkemizde –araştırmaların gösterdiği gibi– toplumsal ayrışma, tehlikeli bir aşamaya ulaşmıştır. Bu ayrışma 2002'den bu yana sürdürülen, sırası ile kontrollü gerilim-gerilim-düşmanlaştırma aşamalarından geçen politikalarının sonucudur. AKP'nin merkezinde olduğu iktidar blokuna oy verenler "millet"i oluştururken, vermeyenler "zillet" olarak nitelendirilmektedir.

Sadece Türkiye'de üniversite ve araştırma kuruluşlarının değil, Batılı stratejik araştırma merkezlerinin yaptığı araştırmalar Türkiye'de iç barışın korkutucu oranda tehdit altında olduğunu göstermektedir. 2018'de Türkiye; Sudan, İsrail Batı Şeria, Kongo, Suriye, Myanmar, Pakistan, Irak, Güney Sudan ile birlikte en kırılgan 10 ülke arasına girmiştir.

Oysa Anadolu, gemileri ve uçakları değil ancak milletleri ve devletleri yutan bir "Bermuda Şeytan Üçgeni"dir. Anadolu'da Türklerden önce hüküm süren milletlerin en kabadayısı 300 sene hüküm sürmüştür. 1071'de Anadolu'ya tekrar geldik. 1000. seneyi dolduracağız. Ve bu 1000 sene hiç kolay geçmedi. Anadolu'da yaşayabilmek için Atatürk'ün "iç cephe" diye tanımladığı milli birliğimizin çok güçlü olması gerekiyor. AKP'nin politikalarının "iç cepheyi" zayıflattığı gözükmektedir. Irak parçalandı. Suriye içsavaşta. Türkiye'ye doğru çok sert bir darbe yaklaşmaktadır. Bu dalgayı göğüslemek için milli birliğimize çok büyük ihtiyacımız varken milli birlik krizi yaşamamız oldukça düşündürücüdür.

Ekonomik Çöküş

Devlet ve milli birlik krizine Cumhuriyet tarihinin en ağır ekonomik krizi eşlik ediyor. 2002-2019 arasında uygulanan ekonomik politikaların özeti "beton-israf-soygun ekonomisi" başlığı altında özetlenebilir. AKP propaganda mekanizmasının manipülasyonlarına rağmen Türkiye 2002-2018 arasında 1960'tan bu yana en düşük büyüme sürecinden geçmiştir. 2002-2018 arasında büyüme oranı %4,4'tür. Bu oran 2002-2007 arasında %6,9'dur. 2009-2018 arasında %3,6'ya düşmüştür.

AKP iktidarı döneminde Türkiye üretimden kopmuştur. İmalat sanayii küçülmüş; 2002'de ekonominin %22'sini oluştururken, 2019'da %15'e kadar küçülmüştür. Tarım ve hayvancılık 2002'den bu yana küçülmektedir. Türk ekonomisi 2019 itibariyle dünyadaki en kırılgan beş ekonomiden birisidir. 2002'de dünyanın en büyük 16. ekonomisi olan Türk ekonomisi, 2019'da 19 ile 20. sıra arasında sallanmaktadır. İktidar, ekonomi üzerindeki denetimini büyük ölçüde yitirmiş görünmektedir. Hiçbir üretime dayalı ekonomiyi ayağa kaldırma programı olmadan

değişik krediler ile iç tüketimi artırarak günü kurtarma süreçleri devam etmektedir. Bu arada Türkiye'nin son varlıkları Türkiye Varlık Fonu'nda toplanmış, modern bir Duyun-u Umumiye zemini oluşmuştur. İşsizlik açlık boyutuna çıkmış, sosyal protesto toplu intiharlar ile yapılmaya başlanmıştır.

Özetle devlet, milli birlik ve ekonomik krizlerin ezici ağırlığı Türkiye'nin üzerine çökerken 2011'den bu yana devam eden, ülkemizin Türk kimliğini tehdit eden bu kavimler göçü tehdidi karşısında Türk milliyetçilerinin, vatanseverlerin, Atatürkçülerin özetle Türk milletinin milli refleksinin belkemiğini oluşturan bu kitlelerin çok daha etkili bir fikri, siyasi, kültürel etkin karşı duruş içinde olmaları tarihi bir zorunluluk, milli bir görevdir.

Türk milliyetçileri, vatanseverler, Atatürkçüler AKP hükümetinin yanlış Suriye politikasına karşı daha sert ve sonuç alıcı bir tavır geliştirerek, Türkiye'yi felakete sürükleyen bu politikalara karşı Türk milletinin karşı çıkışını yönlendirmek zorundadır.

Türk milliyetçileri milyonlarca Suriyeli, Afgan, Iraklı ve İranlı sığınmacı Türkiye'ye girerken daha sert şekilde tepki göstermeli ve kamuoyunu bu kavimler göçünün sonuçları konusunda daha sert uyarmalıydı. 2011-2021 arasındaki yılları Türk milliyetçileri, Atatürkçüler bu anlamda büyük ölçüde boşuna harcamışlardır.

Bu durum Zafer Partisi'nin kurulması ile tamamen değişmiştir. Çünkü Zafer Partisi örtülü istilaya, stratejik göç mühendisliğine karşı Türk milletinin direnişinin ifadesi olmuştur. Sistem partileri iktidarı ve muhalefeti ile Türk milletine ülkelerini elleriyle teslim etmeleri gerektiğini aşılarken, Zafer Partisi, "Geldikleri gibi giderler!" diyerek, ayağa kalkmıştır. Zafer Partisi'nin ayağa kalması, Türk milletinin tekrar umutlanmasına yol açmıştır.

Zafer Partisi 13 milyon sığınmacı ve kaçağın ülkelerine dönmelerinin sağlanması için Türk milletinin demokratik tepkisini yönlendirmek için yoğun bir tempo ile çalışmaya başlamıştır.

Zafer Partisi çalıştaylar düzenlemekte, paneller ve konferanslar da yapmaktadır. Sığınmacıların ülkelerine dönmeleri için "10 milyon imza" kampanyasına başlamıştır. Özetle Zafer Partisi Türk milletinin yaşamsal çıkarlarını, sığınmacıların vatanlarına dönüşü için geliştirdiği Anadolu Kalesi projesini her düzlemde en kararlı şekilde savunmaktadır ve savunmaya devam edecektir. Zafer Partisi çatısı altında toplanan Türk milliyetçileri, vatanseverler, Atatürkçüler modern bir kavimler göçü karakteri ile Anadolu'nun Türk kaderini ve kimliğini değiştirecek, bu ülkeyi bir içsavaşa sürükleyecek olan bu büyük tehdidi tarihin çöplüğüne atacak tek güçtür.

Zafer Partililer "Devlet Türkiye'nin parçalanmasına izin vermez, elbet bir gün dönerler..." şeklinde saf bir düşünceye inanılmayacağını bilmektedir.

Çünkü Atatürk çizgisinde Türk milliyetçileri artık Türk milletinin menfaatlerini savunan bir devlet kurumu kalmadığını en iyi bilenlerdir. AKP iktidarı ise Suriyeli sığınmacıların Türkiye'ye yerleşmesi üzerine planlarını yapmış, adım adım uygulamaktadır. Bir yandan kamuoyunun tepkisini azaltmak için "Geri dönecekler...", "Güvenli bölgeye gidecekler..." açıklamaları yapılmakta, fakat diğer yandan Suriyelileri Türkiye'de kalıcı hale getirecek adımlar atılmaktadır.

Özetle, Zafer Partililer 13 milyon sığınmacı ve kaçak konusunda sistemli bir mücadele, etkin bir karşı duruş, AKP'nin Türkiye'nin demografik yapısını tahrip etmeye yönelik bu politikasına karşı eylemli karşı çıkış içindedir.

Eylemli karşı çıkış; vurup kırmak, yakıp dökmek, Suriyeli sığınmacılara düşmanlık yapmak değildir. Eylemli karşı çıkış, AKP rejimini demokratik baskı altına alacak her türlü demokratik eylemdir. İmza kampanyaları düzenlemek, paneller, konferanslar, çalıştaylar düzenlemek, bildiriler dağıtmaktır.

Son 1000 yılda Türk milletinin karşılaştığı en büyük dört tehditten birisi olan kavimler göçü ile Türkiye'nin bir içsavaş ile parçalanmaya sürüklenmesi projesi karşısında Atatürk çizgisinde Türk milliyetçilerinin, vatanseverlerin susması beklenemez.

Atatürk çizgisinde Türk milliyetçileri, hiç vakit kaybetmeden Suriyeli sığınmacıların yurtlarına dönüşü konusunu politik gündemlerinin tartışmasız birinci maddesi olarak tutmak zorundadırlar. Türkiye'nin kök sorununun, ana probleminin 13 milyon sığınmacı ve kaçaktan kaynaklandığı her yurttaşımıza anlatılmalıdır.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin toprak bütünlüğü, Türk milletinin Anadolu'daki egemenliğinin devam etmesi bu mücadelenin başarısına ve 13 milyon sığınmacı ve kaçağın ülkelerine dönmelerine bağlıdır. Her kim "Suriyeliler artık dönmez!" diyerek umutsuzluk aşılıyor ise ya emperyalizmin ajanıdır ya da bilmeden emperyalizme hizmet ediyordur.

Kimse bize "Başka çare yok, Suriyeliler kalacak..." yalanını söylemesin. Uluslararası hukuk ve milli hukuk sistemimiz Suriyeli sığınmacılara sağlanan geçici koruma statüsünün Suriye'de savaşın bitmesi ile Türkiye Cumhuriyeti tarafından sonlandırılabileceğini kabul etmektedir. 13 milyon sığınmacı ve kaçağın ülkelerine dönmeleri Türkiye için asıl beka meselesidir.

Türkiye'nin demografik, milli kültürel dokusunun bozulması, Türk milli ve üniter devletinin sona ermesi ve Anadolu'da Türk Devleti'nin parçalanması süreçlerini tetikleyecek bir kavimler göçü karşında politik tavır koymayan bir Türk milliyetçiliği esasen Türk milliyetçiliği olamaz. Bugün Suriyelilerin vatanlarına geri dönüşü konusunda aktif ve etkili tavır ortaya koymayan Türk milliyetçileri Türk milliyetçiliğini temsil edemezler.

1918 Kasım'ı sonrasında Anadolu'ya geçmeden veya İstanbul'dan Milli Mücadele'ye yardım etmeden Türk milliyet-

çiliğini temsil etmek, parçası olmak, Türk milliyetçisi, vatansever olmak nasıl mümkün değildi ise bugün de Suriyeli sığınmacıların ülkelerine dönmeleri için etkin, eylemli politik mücadele etmeden Atatürkçü veya Türk milliyetçisi olmak mümkün değildir.

Bugün, içinden geçtiğimiz dönemde, Türk milleti Türkiye'nin sessiz ve örtülü bir istila ile karşı karşıya olduğunu görüyor, görmekle yetinmiyor, bu sessiz istilanın bedelini cebinden ödüyor.

Önce 250 sonra 400 bin dolara Türk vatandaşlığı satılırken Türk vatanından ve Türk ruhundan bir parçanın satılmadığını mı düşünüyorsunuz? 10 asırdır Anadolu topraklarını kanları ile sulayıp vatanlaştırdıktan sonra 250 bin dolara satarak mı paylaşmayı kabul edeceğiz?

Her 400 bin dolar veren ile Anadolu'ya tekrar girişimizi sağlayan Malazgirt Meydan Muharabesi'nin hangi anısını paylaşacağız?

Veya 1176'da Sultan II. Kılıçarslan'ın komutasında 100 bin kişilik Bizans ordusunu Miriyokefalon'da yenerek Anadolu'yu ilelebet Türklere yurt yapan bir zaferin hangi anısında ortak olacağız?

Ankara Savaşı'nda Yıldırım'ın yenilmesinin hüznünü, buna rağmen Emir Timur'a duyduğumuz saygıyı 400 bin dolar ile satın almak mümkün olacak mı? 400 bin dolar ile Varna, Mohaç, Nazlı Budin'i kaybedişimiz, Rumeli ve Kafkasya'dan göçlerin anıları satın alınabilecek mi?

Çanakkale Muharebeleri, Filistin Cephesi, Allahuekber Dağları'nın hüznü duyulabilecek mi?

400 bin dolara Sakarya ayağa kalkacak mı, İzmir'in dağlarında çiçekler açacak mı?

Anadolu gayrimenkul değil vatandır!

Tarihin en zor vatanlaşan, uğruna en fazla bedel ödenen, ödenmeye devam edilen coğrafyasıdır. Bu coğrafyada vatandaş olmak kendi vatanı için savaşmayanların, canım dönmek istemiyor diyenlerin işi değildir, olamaz.

Her Atatürk çizgisinde Türk milliyetçisi kendisine şu soruyu sormalıdır: *"Ben bir Türk milliyetçisi olarak, vatansever olarak, Atatürkçü olarak Suriyeli sığınmacıların ülkelerine dönmeleri için ne yapabilirim?"*

Öncelikle her Zafer Partili Suriyeli sığınmacılar başta olmak üzere sığınmacıların Türkiye'de kalması durumunda ülkemizin demografik yapısının Türk milletinin Anadolu üzerindeki hukukunu ve ülkemizin toprak bütünlüğünü muhafaza etmeye imkân vermeyecek şekilde değişeceğini anlamalı ve etkili bir şekilde her platformda anlatmaya başlamalıdır.

13 milyon sığınmacı ve kaçak Türkiye sınırları dışına çıkana kadar, kesintisiz şekilde, sığınmacıların ülkelerine dönüşünün mücadelesi verilmelidir.

1) Bütün vatansever Türk vatandaşları Suriyeli sığınmacıları, Afgan kaçakları, kısaca 13 milyon meselesini sürekli gündemde tutmalıdır. Türkiye'ye karşı kurulmuş olan bu tuzağı her fırsatta ve her yerde anlatmalıdır. Çünkü emperyalizm ve yerli işbirlikçileri Türk halkını aldatmak, uyutmak ve alıştırmak için her yolu kullanmaktadır. Bu yoğun propagandaya karşı izlenecek tek yol karşı propaganda ile Türk halkını uyandırmak, milli bilinci yüksek tutmak için Suriyeli sığınmacılar üzerinden ülkemize kurulan emperyalist komployu deşifre etmektir. Propaganda zihinleri ve yürekleri işgal etmek için yapılan bir savaştır.

Türk milliyetçileri, yurtseverler, Atatürkçüler karşı propaganda ile Türk milletinin zihninin ve yüreğinin işgalini engelleyecektir. Bazıları bu satırların yazarına şu soruyu soruyorlar: "Genel Başkanım, neden sürekli Suriyeli sığınmacılar konusu

üzerine duruyorsunuz? Üzerinde duracak başka konu yok mu? Partimizin diğer konulardaki görüşlerini daha fazla anlatmak için neyi bekliyoruz?" Bu sorunun cevabı çok açık. Türkiye'nin elbette birçok sorunu var. İstanbul'da yaklaşan deprem büyük bir milli güvenlik sorunu. Terör Türkiye için büyük bir tehdit. Türk dış ve güvenlik politikasının kötü yönetilmesi milli güvenliğimizi tehdit ediyor ve Zafer Partisi bu konular üzerinde de konuşuyor. Ancak bu konular üzerinde konuşan birçok kişi var. Oysa Suriyeli sığınmacılar üzerinden gerçekleştirilen etnik temizlik ve stratejik göç mühendisliği ile Suriye'nin kuzeyinde bir PKK'istan yerleştirilerek ve Türkiye'nin bir içsavaşa sürüklenmek için örtülü bir istila ile demografik değişime uğrayışını Zafer Partisi dışında anlatan kimse yok. Üstelik emperyalizm, yerli işbirlikçileri ve iktidar partisi Türk kamuoyunun Suriyeli sığınmacılar konusunda tepkisiz kalması için bir yandan konunun tartışılmasını engellemek, diğer yandan da farklı farklı psikolojik operasyonlar ile Türk halkını ikna etmeye çalışmaktadır. Böyle bir ortamda da Zafer Partisi ısrarla, sürekli tekrar tekrar Suriyeli sığınmacılar üzerinden oynanmak istenen oyunu Türk halkına anlatmıştır ve bundan sonra da anlatmaya devam edecektir. Çünkü bu çalışmalar sonucunda Türk milletinin çok önemli bir bölümü zaten ülkesine dönmelerini talep ettiği Suriyeli sığınmacılar üzerinden emperyalizmin Türkiye'ye kurduğu tuzağın büyüklüğünü anlamıştır. Zafer Partisi, bu çalışmalarının sonunda Türk milletinin iradesini Türk siyasetine taşımıştır.

2) Suriyeli sığınmacılar aracılığı ile Türkiye'nin sosyolojik yapısını millet sosyolojisinden ümmet sosyolojisine dönüştürmek isteyen ve oy kaynağı olarak gördüğü için onlara vatandaşlık vermek isteyen AKP iktidarı sürekli baskı altında tutulmalıdır. Suriyeli sığınmacılar konusu AKP'nin Aşil topuğudur. AKP yöneticileri AKP seçmeninin de Suriyelilerin geri dönmesini istediklerini bilmektedir. Bundan dolayı Suriyeli sığınmacılar

meselesinin tartışılmasını istememektedir. Oysa demokratik her toplumda toplumun geleceğini ilgilendiren bu çapta bir konu, kapsamlı şekilde tartışılır. Suriyeli sığınmacılara vatandaşlık verilmesinin yaratacağı sonuçların neler olacağını topluma anlatmanın yolu konuyu gündemde tutmaktır. Bu arada AKP'ye oy veren, destek veren seçmenler de AKP yöneticilerine Suriyelilerin vatanlarına dönmeleri konusundaki taleplerini çok daha güçlü şekilde gündeme getirmelidirler.

3) AKP'nin açık kapı politikasını terk etmesi ve sınırlarımızda güvenliğin artırılması için kamuoyu oluşturulmalıdır. Türkiye'nin Ottawa Sözleşmesi'nden çekilerek sınırlarına tekrar mayın döşemesi ve Avrupa'da yakalanan bütün yabancıların Türkiye'ye yollanmasını sağlayacak "Geri Kabul Anlaşması"ndan hızla çekilmesi sağlanmalıdır.

4) Suriyeli sığınmacılar meselesinin gerçek niteliğinin Büyük Kürdistan projesinin Suriye ayağının gerçekleştirilmesi olduğu Türk halkına her vesile ile tekrar tekrar anlatılmalıdır.

5) Türk halkına şimdiye değin Suriyeli sığınmacılar için harcanan 151 milyar dolar harcanmasaydı, Rusya krizinden dolayı ek maliyetler çıkmasaydı Türkiye'nin sürüklendiği büyük ekonomik krize bu kadar erken ve derin sürüklenmeyeceği hatırlatılmalıdır.

6) Suriyelilere her an geçici olduklarını, misafir olduklarını hatırlatmalıyız. Allah kimsenin başına Suriyelilerin başına gelen türden bir felaket vermesin. Ancak bu felaketin çözümü, Türkiye'yi ve onları başka bir felakete sürükleyecek emperyalist bir projenin parçası yapmak değil, vatanlarına dönmelerini sağlayarak emperyalizmin kurduğu projeyi tarihe gömmek olmalıdır.

7) Suriyeli sığınmacılar konusunda toplumsal/siyasal tepkiyi canlı tutmalıyız. Sığınmacıların Türkiye'de kalmasını sağla-

maya yönelik psikolojik atmosferi sağlamak amacı ile Türk halkına yönelik gerçekleştirilen psikolojik operasyonların etkisini bilgi harekâtı ile kırmalıyız.

8) Sığınmacılar/mülteciler üzerinden para kazanan akademisyenler ve sözde STÖ'leri Türk halkına teşhir etmeliyiz. Bu kişi ve kuruluşlar emperyalizmin yerli işbirlikçileri, Türk milletinin düşmanlarıdır.

9) Suriyeli sığınmacıların vatanlarına dönmeleri için yapılacak çalışmalara milliyetçi vatanperver sivil toplum örgütleri daha etkin katılmalıdır. STÖ'ler Suriyeli sığınmacılar konusunda çalıştaylar, konferanslar ve paneller düzenlemelidir.

10) Suriyeli sığınmacılar konusunu geniş kitlelerin daha kolay anlamasını sağlamak için sanal âlemi çok daha etkili ve sistemli şekilde değerlendirmeliyiz. Yapılması gereken kızgınlık, öfke ve nefret uyandırıcı çalışmalar değil, aksine bilgilendirici ve ikna edici çalışmalar olmalıdır. Suriyeli sığınmacılar ile ilgili araştırma yapmak isteyenlerin kolay araştırma yapabileceği bilgi kaynakları oluşturulmalıdır. TED Talks, videolar, araştırma siteleri konuyu halka izah etmek açısından çok önemli olacaktır.

11) AKP iktidarı, Suriyeli sığınmacılar konusunun tartışılmasını engellemek için konuyu gündeme getirenleri Suriyeli düşmanı olmakla, ırkçılıkla suçlamaktadır. Oysa Suriyelilere ayrılmak zorunda kaldıkları vatanlarını geri vererek emperyalizmin kazdığı tuzağı bozmak isteyenler Suriyelilerin gerçek dostlarıdır.

Türkiye Türk'tür, Türk kalacaktır.

Çünkü Türk milliyetçileri emperyalizmin stratejik göç mühendisliği ile Türk ve Suriye halklarına kurduğu tuzağı bozacaktır.

Nazlı Budin, Belgrad, Selanik veya Halep için yazdığımız ağıtları asla Gaziantep, Şanlıurfa, Hatay veya Kilis için yazmayacağız.

Geçtiğimiz 1000 yılda burada, Anadolu'da idik. Gelecek 1000 yılda da burada olacağız.

Hiçbir göç mühendisliğinin, hiçbir emperyalist projenin Türkiye'nin Türk kimliğini yok etmesine izin vermeyeceğiz. Peki, sığınmacı ve kaçakları nasıl vatanlarına yollamayı planlıyoruz? 13 milyon sığınmacı ve kaçağın Türkiye'de kalması için çalışan dış destekli lobi mensupları ile Saray rejiminin propagandistleri hemen "Bu insanları nasıl savaşın içine atarsınız?" şeklinde bir karalama kampanyasına başlamaktadırlar. Keza aynı odaklar Zafer Partisi'nin 13 milyon sığınmacı ve kaçağı adeta döve döve yollayacağını ileri sürmektedirler. Zafer Partisi bütün sığınmacı ve kaçakları gerekirse *"zorla"* ancak uluslararası hukuka ve milli hukuk ilkelerimiz zemininde ülkelerine geri gönderecektir.

Geri dönüş sürecinin ilk adımı yeni kaçakların ülkemize girişini engellemek olacaktır. Bunun için atılacak ilk adım sınırlarımızdaki anti-personel mayınların sökülmesine neden olan Ottawa Sözleşmesi'nden çekilmek olacaktır. Rusya, Çin, Hindistan, ABD, İsrail gibi birçok ülkenin imzalamadığı bu anlaşmayı üç kıtanın geçiş rotasında olan Türkiye'nin imzalaması ve uygulaması kabul edilemez.

Sınırlarımızın güvenliği ancak caydırıcı etkisi büyük olan mayın, komşu ülkelerin içini derinliğine yüzlerce kilometre içeriden gözetleme imkânı veren üzerinde kameralar olan balon sistemleri, harekete duyarlı sensör sistemleri, belirli coğrafyaların üzerinde uçacak İHA ve SİHA'lar ve bunların hepsinin birlikte izlendiği entegre istihbarat yapılanması ile sağlanacaktır. Ayrıca MİT'e Türkiye'ye yönelik insan kaçakçısı gruplara yönelik sınır ötesi caydırıcı eylemler gerçekleştirme görevi verilecektir. "Sınır namustur!" cümlesi gerçek anlamı ile yaşama geçirilecektir.

Sınırlarımız yüzde yüz geçilmez olurken öncelikle en büyük grubu oluşturan Suriyelilerin geri yollanması için öncelikle Şam ile geri dönüş konusunda anlaşma sağlanacaktır. Bu anlaşmanın temelleri Türkiye-Rusya ve İran arasında Astana'da imzalanan anlaşma ile oluşturulmuştur. Anılan anlaşmaya göre Türkiye'deki Suriyeliler Suriye'de nereden geldiler ise oraya döneceklerdir. Zafer Partisi, Suriyelilerin vatanlarına dönüşü sonrasında 3 sene boyunca Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Gözetim rejimine tabi olması için ısrarcı olacaktır.

Türkiye, Rusya ve Şam'ın tercih edeceği bir AB ülkesi 3 yıl süre ile insan hakları gözetiminde bulunmayı üstleneceklerdir. Türk firmaları Suriye'nin kuzeyinin inşasını üstlenecekler, Suriye tarafından ödeme ham petrol olarak yapılacaktır.

Bu çerçeve oluşurken Türkiye'de bulunan geçici sığınmacı statüsündeki Suriyelilere Türkiye'de son 12 ayları olduğu bilgisi verilecektir. *Türk yasalarına göre geçici sığınmacı statüsü Suriye'de içsavaş devam ettiği sürece geçerlidir. Ve Suriye'de içsavaşın bittiğine Türkiye karar verince geçici sığınmacı statüsü sona erer ve geri dönüş esastır.* İlk aşamada Suriyeli sığınmacıların sağlık ve ilaç harcamalarının ödenmeleri durdurulacaktır.

Suriyeli çocukların Türkiye'de bedava eğitim hakkı öğretim yılı sonu itibariyle durdurulacaktır. Türkiye'de yasadışı kalmakta ısrar edenlerin çocuklarını okulların kabul etmeyeceği ifade edilecektir. Geçici sığınmacıları çalıştıran işletmelere ceza uygulanacaktır. Suriyeli işletmelere vergi verme zorunluluğu getirilecektir. Geriye doğru vergi uygulanacaktır. Özetle, Türkiye bedava yaşanılan ülke olmaktan çıkarılacaktır. Geri dönüşün teknik planlaması ekte verilmiştir.

Türkiye'de geçici sığınmacı statüsünde değil de kaçak olarak bulunan Suriyeliler ise güvenlik güçleri tarafından gözaltına alınacak ve Suriyeli yetkililere teslim edilecektir. Çünkü bunlar zaten Türkiye'de hukuksuz olarak bulunmaktadır.

Vatanlarına geri yollanacak ikinci grup Afganistan'dan gelenlerdir. Gözlemler Türkiye'ye Afganistan'dan gelenlerin yüzde 60'tan fazlasının Peştu, geriye kalanlarının ise Özbek, Türkmen, Hazara ve Kazak olduğunu göstermektedir. Afganistan'dan göçü durdurmak ve gelenleri yollamak için İran ile işbirliği kaçınılmaz bir zorunluluktur. Afganistan'a geri dönüş tren ile İran üzerinden yapılmak zorundadır. Ve İran ile anlaşarak icra edilecektir. Keza Pakistan'dan başlayan göçü durdurmak için İran ile işbirliği gerçekleştireceğiz. MİT, Pakistan ve Afganistan'da sınıra yakın aşiretler ile sınır güvenliği ve Türkiye'ye göçün engellenmesi konusunda işbirliği gerçekleştirecektir.

Ülkemizde bulunan 2 milyona yakın Afrikalının da vatanlarına dönüşü ve yeni göçlerin engellenmesi için ayrı ayrı rota çalışmaları Zafer Partisi tarafından yapılmıştır. Bu konuda muhatap ülkeler ile işbirliği gerçekleştirilecektir.

Sonuç olarak Türkiye'nin bir devlet ve Türk milletinin bir millet olarak varlığını koruması stratejik göç mühendisliği ve küresel ısınma kaynaklı iki dinamik üzerinden gerçekleştirilen yeni kavimler göçünü doğru şekilde göğüslemesi ve yönetmesi ile mümkündür. Zafer Partisi günlük, çıkarcı, ihale peşinden koşan bir siyaset yapmadan kendisine karşı çıkan yurttaşlarımızın ve onların çocuklarının da Türkiye'de yaşama hakkını savunmuştur ve savunmaya devam edecektir.

ANADOLU KALESİ PROJESİ: BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ

Türkiye'nin sivil göç yönetimini oluşturan 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu (YUKK) ülkemizin göç yönetiminin ayrılmaz bir bileşeni olan, ülkemizde bulunan yabancıların geri dönüş hususunu da düzenlemektedir. Söz konusu düzenleme ile, geri dönüş uyum konusu ilk kez ulusal mevzuatımıza girmiş ve bu alanda politika oluşturulması için gerekli normatif çerçeve belirlenmiştir. Bahse konu kanun ile ülkede bulunan geçici koruma altındaki yabancıların yeniden yerleştirildikleri ülkede veya geri döndüklerinde kendi ülkelerinde sosyal hayatın tüm alanlarında üçüncü kişilerin aracılığı olmadan bağımsız hareket edebilmelerini kolaylaştıracak bilgi ve beceriler kazandıracak uyum kazanmaları konusu da düzenlenmiştir.

Arap Baharı sürecinin oluşturduğu domino etkisinin Suriye'ye de sıçraması ile başlayan süreç, bugün farklı birçok unsurun içerisine dahil olduğu kargaşa ortamına dönüşmüştür. Bu karmaşık yapının en büyük kurbanı ise her çatışma ortamının olduğu gibi sivil halk olmuştur. İç çatışmanın yayılması ile Suriye meselesindeki en temel problemlerden biri sığınmacı/mülteci meselesidir. Savaştan kaçan Suriyeliler gittikleri bölgedeki demografik yapının değişmesinde rol oynadıkları gibi, sığındıkları komşu ülkelerin iç siyasetinde de önemli bir yer teşkil etmektedirler.

Ülkede 7 yıldır süren içsavaş 13 milyon kişinin evini terk etmesine neden olmuştur. Evinden ayrılan Suriyelilerin yarısı ülke içinde, diğer yarısı ise komşu ülkelere, Avrupa'ya ve Kuzey Amerika'ya göç etmiştir. Göç İdaresi Başkanlığı verilerine göre Türkiye, 5,3 milyondan fazla kayıtlı/kayıtsız Suriyeli için geçici koruma sağlamaktadır. Ülkedeki Suriyelilerin büyük çoğunluğu kentsel alanlarda yaşamakta olup 60.000 civarında Suriyeliye, Göç İdaresi Başkanlığı tarafından yönetilen kamplarda konaklama imkânı sağlanmaktadır.

Bu çerçevede her ne sebeple gelmiş olurlarsa olsunlar ülkemizde bulunan yabancıların ülkelerine geri dönüşü esas alınmış, her gelişin bir dönüşü olacağı varsayılarak Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu'nun 96. Maddesi ile Göç İdaresi Başkanlığı'na uyum ve geri dönüş çalışmaları konusunda görevler yüklenmiştir.

Mültecilerin gönüllü geri dönüşüne dair en temel kaynak ise, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği'ni (BMMYK) kuran 1950 tarihli Tüzük'te yer almaktadır. Burada BM Genel Kurulu, BMMYK'ye mültecilere uluslararası koruma sağlamak ve bu tür mültecilerin gönüllü olarak geri dönüşlerini ya da onların yeni ülkelerinin toplumları ile kaynaşmalarını hızlandırmaları için hükümetlere ve ilgili hükümetlerin onay vermesi koşuluyla özel kuruluşlara yardım ederek mültecilerin sorunlarına kalıcı çözümler aramak görevini vermektedir.

Yine müteakip maddelerde görüleceği üzere mülteci statüsüne ilişkin temel olarak alınan 1951 tarihli Mültecilerin Hukuki Durumuna Dair Cenevre Sözleşmesi'nde günümüzde sıklıkla kullanılan gönüllü geri dönüş kavramı yer almamaktadır. Bununla birlikte aynı sözleşmenin 1 (C) (5) maddesine göre *"Mülteci tanınmasını sağlayan koşullar ortadan kalktığı için vatandaşı olduğu ülkenin korunmasından yararlanmaktan sakın-*

maya artık devam edemezse" mülteci statüsünün sona erdiği de ifade edilmektedir. Bu sözleşmenin ruhundan da anlaşılacağı üzere sözleşmede gelen yabancıların kalıcılığını esas almamış uygun şartların oluşmasını müteakip geri dönüş olacağı belirtilmiştir.

Konuya insan hakları hukuku bakımından bakıldığında ise "geri dönüş hakkı" üzerine 1948 tarihli İnsan Hakları Evrensel Belgesi'ne göz atıldığında, bahse konu belgenin 13 (2). maddesinde *"Herkes kendi ülkesi de dahil, herhangi bir ülkeden ayrılma ve o ülkeye dönme hakkına sahiptir"* ibaresi yer almaktadır. Yine bu belge kalıcılığı esas almamış, geri döneceklerine işaret etmiştir.

Kanunda belirtildiği gibi *geri dönüşe uyumun temel amacı*; ülkede bulunan yabancıların sosyal hayatın tüm alanlarına üçüncü kişilerin aracılığı olmadan dahil olabilmesidir. Tanımından da anlaşılacağı üzere uyum süreci, sadece bulundukları ülkeyi kapsamamakta, bulundukları ülke ile beraber yeniden yerleştirildikleri ülkeyi veya geri döndüklerinde kendi ülkelerini de kapsamaktadır.

Uyum sürecinin çok boyutlu özelliği; ilgili kurum ve kuruluşların uyuma yönelik faaliyetleri ve koordinasyonuna ilişkin yol haritasının çıkarılması ve önceliklerin belirlenmesi ihtiyaçlarını doğurmaktadır. Söz konusu ihtiyaçları karşılamak üzere Zafer Partisi Göç ve Mülteci Politikaları Kurulu koordinesinde ilgili tüm düşünce kuruluşları ve akademisyenlerin katılımı ile "Geçici Koruma Altındaki Yabancıların Geri Dönüş Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı"nın hazırlanmasına karar verilmiştir.

Bahse konu strateji belgesi ve planın hazırlanmasında hem iç hukukumuzda mevcut mevzuat, hem de uluslararası mevzuat dikkate alınmıştır. Bu çerçevede ülkemizde bulunan tüm geçici koruma kapsamındaki yabancıların, *onurlu ve güvenli geri dönüşlerine yönelik iş ve işlemlerinin bütüncül bir insan hakları*

yaklaşımı temelinde planlanması, koordinasyonu ve icrası gereklidir. Buna göre, ülkenin ekonomik ve mali imkânları ölçüsünde, yabancı ile başvuru sahibinin veya uluslararası koruma statüsü sahibi kişilerin yeniden yerleştirildikleri ülkede veya geri döndüklerinde ülkelerinde sosyal hayatın tüm alanlarında üçüncü kişilerin aracılığı olmadan bağımsız hareket edebilmelerini kolaylaştıracak bilgi ve beceriler kazandırmak amacıyla, kamu kurum ve kuruluşları, yerel yönetimler, sivil toplum kuruluşları, üniversiteler ile uluslararası kuruluşların öneri ve katkılarından da faydalanarak uyum faaliyetleri planlaması ve uygulaması öngörülmüştür.

Belgenin geliştirilmesi çalışmaları kapsamında, ülkemizde bulunan Geçici Koruma Altındaki (GKA) Suriyelilerin ilk olarak geri dönüşlerine yönelik olarak bilgilendirme, eğitim, işgücü piyasası ve sosyal destek (sosyal hizmet ve yardımlar) konuları olmak üzere 4 tematik alan belirlenmiştir. Her tematik alan için ayrı ayrı olmak üzere Türkiye'nin mevcut durumu, uluslararası örnekler ile yasal ve kuramsal çerçeveye ilişkin araştırma yapılmıştır.

Bu çerçevede "Zafer Partisi Göç ve Mülteci Politikaları Kurulu" uzman araştırma ekibi tarafından yapılan araştırma ve çalışmalar partinin Geçici Koruma Altındaki Yabancıların Geri Dönüş Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı'na bir temel oluşturmuştur.

Çalışmalarda yönlendirme ve koordinasyon mekanizması olması açısından ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının üst düzey yetkililerinin yer aldığı komisyon kurulmuş ve komisyon belirli aralıklarla toplantılar gerçekleştirmiştir. Ayrıca komisyona bağlı Ulusal Teknik Ekip kurulmuş ve istişare etme amacıyla çeşitli toplantılar gerçekleştirilmiştir. İstişare toplantılarına ek olarak, konu ile ilgili akademik ve emekli kamu kurum temsilcilerinin

katılımıyla tematik çalışma toplantıları düzenlenmiş ve farklı tematik başlıklar altında uyuma dair stratejik öncelikler, amaçlar ve hedefler belirlenmiştir.

Merkezi düzeydeki toplantıları tamamlayıcı ve destekleyici nitelikte yerel düzeyde de Geçici Koruma Altındaki Yabancıların Geri Dönüş Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı'nın geliştirilmesine yönelik olarak öncesinde istişare toplantıları düzenlenmiştir. Bu çerçevede taşra teşkilatları, yerel yönetimler, sivil toplum kuruluşları, düşünce kuruluşları, akademisyenler, uluslararası kuruluşlar ve koruma altındaki yabancı topluluklarıyla gerçekleştirilen toplantılarla bir araya gelinerek konu hakkındaki görüşleri alınmıştır. Gerçekleştirilen tüm çalıştay faaliyetleri ile konuya dair farkındalığın artırılması ve söz konusu belgenin farklı bakış açılarıyla zenginleşmesi amaçlanmıştır. Bu doğrultuda, bahse konu tüm katılımcıların görüş ve önerileri belgeye yansıtılmıştır.

Geçici Koruma Altındaki Yabancıların Geri Dönüş Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı'nın bir diğer bileşeni ise eğitimdir. GKA yabancıların eğitim alarak sosyoekonomik açıdan gelişimlerinin desteklenmesi gerek kendi ülkelerine gerekse yerleştirildikleri ülkeye uyum açısından önemlidir.

İşgücü piyasası bileşenine göz atıldığında; GKA Suriyelilerin dönüş yaptıklarında işgücü piyasasına düzenli olarak katılmalarını sağlamak amacıyla; gerekli yasal, idari ve kurumsal çalışmaların yapılması gerekmektedir.

Sosyal hizmetler ve yardımlar Geçici Koruma Altındaki Yabancıların Geri Dönüş Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı'nın son bileşenidir. Sosyal hizmetler ve yardımlar, GKA yabancıların geri dönüş yaptıklarında ülkelerinde ilk anda ihtiyaç duydukları ve ilerleyen dönemlerde farklılaşmasına rağmen devam eden ihtiyaçlarına yönelik verilen desteklerdir. Sosyal hizmetler, ge-

reksinim içindeki bireyleri, aileleri ve toplulukları yetkin hale getirmeyi ve toplumsal değişim ve gelişmeyi hızlandıracak çalışmaları başlatıp yürütmeyi hedefleyen desteklerdir. Sosyal yardımlar ise yoksulluk ile ilgili uygulamalara dayanır. Sosyal yardımlardan yararlanmada, muhtaçlık durumu veya yeterli geçim kaynaklarına sahip olamama durumu, temel bir önkoşuldur.

Geçici Koruma Altındaki Yabancıların Geri Dönüş Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı çalışması kapsamında her bileşene ait mevcut durum ve ihtiyaçlar doğrultusunda Ulusal Eylem Planı hazırlanmış ve 5 stratejik öncelik alanı temelinde faaliyet önerileri sunulmuştur.

Her stratejik öncelik altında stratejik amaç ve hedefler belirlenmiş olup bu stratejik amaçları destekleyecek nitelikte faaliyetler, bu faaliyetler için öngörülen süre, faaliyetlerden sorumlu kurum ve ilgili diğer kurumlar ve sonuç/göstergeler müteakiben belirlenecektir.

Geçici Koruma Altındaki Yabancıların Geri Dönüş Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı yeni gelişmelere ve ihtiyaçlara karşılık verebilmek adına revize edilebilecek ve geliştirilebilecektir. İlgili tüm paydaşların katkısı ve derin araştırmaların sonucu hazırlanmış olan bu belgenin, Türkiye'nin ulusal uyum politikalarının yürütülme sürecinde temel bir referans kaynağı olması hedeflenmiştir.

1.1. MEVCUT DURUM

Tunus'ta bir gencin 17 Aralık 2010 kendini yakmasının ardından, Tunus halkının giriştiği eylemlerle beraber Arap dünyasına yayılan Arap Baharı olarak adlandırılan protesto eylemlerinde yapılan protestolardan başta *Mısır*, *Libya*, *Suriye*, *Bahreyn*, *Ürdün* ve *Yemen* olmak üzere birçok Arap ülkesi etkilenmiştir.

Arap Baharı ile başlayan protesto eylemlerinden en fazla etkilenen ülkelerin başında Suriye gelmektedir. Sürecin etkisi altına aldığı Suriye'de yönetim karşıtı protestoların miladını 18 Mart 2011'de Dera'daki gösteriler oluşturmaktadır. Mart 2011 tarihinde, Dera kentinde Arap Baharı'ndan etkilenen demokrasi yanlısı gösteriler başlamış, Suriye hükümetinin demokrasi yanlısı gösterilere müdahale etmesi, ülke çapında Beşar Esad'ın istifa etmesine yönelik protestoların patlak vermesine sebep olmuştur. Ülke genelindeki protestolar, bazı katı yasakların uygulanmasına sebep olmuş, zamanla daha çok yaygınlaşan şiddetli protestolar, Suriye'de içsavaşın çıkmasına yol açmıştır.

Tüm bu krizlerin sonucu olarak, Suriye`de yaşanan siyasi iç karışıklığın şiddete dönüşmesinin ardından milyonlarca Suriyeli, ülkelerini harap eden içsavaştan kurtulmak için uluslararası sınırlarını aşarak ülkelerinden kaçmıştır. Sonuçta "Suriye Krizi" olarak da adlandırılan, Suriye halkının başta komşu ülkeler olmak üzere dünyanın birçok bölgesine *kitlesel göç akımları* başlamış, sığınma isteyen Suriyelilerin sayısı bu ülkeye komşu ülkelerle birlikte yaklaşık *13,5 milyon kişiye* ulaşmıştır.

Suriye İçsavaşı artık günümüzde Esad ve karşıtları arasındaki bir mücadele olmaktan çıkarak İran, Rusya, Suudi Arabistan ve ABD gibi küresel güçlerin de içine karıştığı savaşan tarafların belli olmadığı bir hesaplaşma alanı haline gelmiş, küresel güçlerin savaşın devam etmesi için sağladığı parasal fon, Suriye'yi, birçok ülkenin üzerinde savaştığı bir güç alanına dönüştürmüştür.

Ülkede 7 yıldır süren içsavaş 13 milyon kişinin evini terk etmesine neden olmuştur. Evinden ayrılan Suriyelilerin yarısı ülke içinde, diğer yarısı ise komşu ülkelere, Avrupa'ya ve Kuzey Amerika'ya göç etmiştir. BMMYK verilerine göre Türkiye, 3,7 milyondan fazla kayıtlı Suriyeliye geçici koruma sağla-

maktadır. Ülkedeki Suriyelilerin büyük çoğunluğu kentsel alanlarda yaşamakta olup 60.000'den fazlasına Göç İdaresi Başkanlığı tarafından yönetilen kamplarda konaklama imkânı sağlanmaktadır.

Lübnan'da ise 1 milyondan fazla kayıtlı Suriyeli 2.100'den fazla kentsel ve kırsal topluluk içerisine dağılmış olup, çoğu zaman çok kalabalık koşullarda küçük ve basit barınma alanlarını paylaşmaktadır. Ürdün'de, 655.000'den fazla Suriyeli yaşamlarını sürdürmek zorunda kalmış durumdadır. Bunların yaklaşık yüzde 80'i kamp dışında yaşarken 140.000'den fazla kişi kamplarda kalmaktadır. Irak'a gelen Suriyeli sayısı giderek artmıştır ve Irak 230.000 Suriyeliye ev sahipliği yaparken Mısır'da BMMYK, 117.000'den fazla Suriyeliye koruma ve yardım sağlamaktadır.

2017 yılı sonu itibariyle en çok Suriyeli mültecinin Ortadoğu ülkelerinde bulunduğu, 1 milyon Suriyelinin de Avrupa'da olduğu açıklanmıştır. Bu kapsamda Almanya'da 530 bin, İsveç'te 110 bin, Avusturya'da ise 50 bin mülteci olduğu tahmin edilmektedir. Kuzey Amerika'da 100 bin, Kanada'da 52 bin, ABD'de ise 21 bin Suriyeli bulunmaktadır.

Arap Baharı sürecinin oluşturduğu domino etkisinin Suriye'ye de sıçraması ile başlayan süreç, bugün farklı birçok unsurun içerisine dahil olduğu kargaşa ortamına dönüşmüştür. Bu karmaşık yapının en büyük kurbanı ise her çatışma ortamının olduğu gibi sivil halk olmuştur. İç çatışmanın yayılması ile Suriye meselesindeki en temel problemlerden biri sığınmacı/mülteci meselesidir. Savaştan kaçan Suriyeliler bölgedeki demografik yapının değişmesinde rol oynadıkları gibi, sığındıkları komşu ülkelerin iç siyasetinde de önemli bir yer teşkil etmektedirler.

Türkiye, sığınmacı kabulü konusunda ekonomik yetersizliklerle mücadele etmek zorunda kalsa da, savaş şartları ve

güvenlik sorunu olan bölgelerden gelen sığınmacıları geri çevirmemiştir. Sığınmacıların kabulünün dışında bu bölgelere, Kızılay aracılığıyla yardım göndermeyi de ihmal etmemiştir. Türkiye'deki mülteci hukuk ve korumasının AB ülkeleri ile kıyaslandığında yetersiz olduğu bir gerçektir.

1.2. MİSYON

Ülkemizin tarihsel birikimi ve ulusal ve uluslararası mevzuat çerçevesinde, geçici koruma kapsamındaki yabancıların, *onurlu ve güvenli geri dönüşlerine yönelik tüm iş ve işlemlerinin bütüncül bir yaklaşım temelinde*, geri dönüşlerini tesis edecek şekilde düzenlemek ve kurumlar arası koordinasyonu sağlamak.

1.3. VİZYON

İnsan odaklı, şeffaf ve hak temelli göç yönetimi çerçevesinde, geçici koruma altındaki yabancıların onurlu ve güvenli geri dönüşünü sağlamak.

1.4. ORTAK İLKELER

Bütüncül Yaklaşım

Geçici Koruma Altındaki Yabancıların Geri Dönüş Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı, ülkemizde farklı hukuki statü ile kalan bütün Geçici Koruma Altındaki yabancıların ihtiyaçları doğrultusunda hazırlanmıştır.

Katılımcılık

Geçici Koruma Altındaki Yabancıların Geri Dönüş Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı'nın hazırlanması sürecinde Geçici Koruma Altındaki yabancıların yeniden yerleştirildikleri ülkede veya geri döndüklerinde ülkelerinde sosyal hayatın tüm alanlarında üçüncü kişilerin aracılığı olmadan bağımsız hareket edebilmelerini kolaylaştıracak bilgi ve beceriler kazandıracak uyumları konusunda görevler üstlenen ilgili tüm kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler, uluslararası kuruluşlar ve sivil toplum kuruluşları ile çeşitli düzeylerde toplantılar düzenlenmiştir. Bu toplantılarda uyum konusunda rol üstlenen ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınmış ve belgelere yansıtılmıştır.

Açıklık ve Şeffaflık

Geçici Koruma Altındaki Yabancıların Geri Dönüş Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı, ilgili tüm ulusal, bölgesel ve uluslararası mevzuat dikkate alınarak hazırlanmış olup söz konusu planın hukuki dayanakları ve bu planda kullanılan dil net ve açıktır. Geçici Koruma Altındaki Yabancıların Geri Dönüş Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı ile Türkiye'nin geri göndermeye ilişkin politika kararları ve hedefleri şeffaf bir şekilde ortaya konmuştur.

Etkililik ve Etkinlik

Geçici Koruma Altındaki Yabancıların Geri Dönüş Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı ile geri dönüş faaliyetlerinde değerlendirilmek üzere uygun kapasite, uzmanlık ve işbölümü; faaliyetlerin etkin bir şekilde uygulanması için ise gerekli tedbir

ve mekanizmalar belirlenmiş olup faaliyetlerin etkili sonuçlar doğuracağı öngörülmüştür.

1.5. HUKUKİ ÇERÇEVE

Geçici Koruma Altındaki Yabancıların Geri Dönüş Strateji Belgesi ve Eylem Planı'nın hazırlanmasında hem iç hukukumuzdaki mevcut mevzuat hem de uluslararası mevzuat dikkate alınmıştır.

Türkiye *1951 Mülteci Sözleşmesi'ni ve sözleşmenin 1967 Protokolü'nü imzalamış olsa da, coğrafi sınırlama uygulayacağını ve Avrupalı olmayanların korumadan faydalanamayacağını ilan eden dünyadaki tek ülkedir.*

2013 yılında Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu'nu yürürlüğe sokan Türkiye böylece, Avrupalı olmayan sığınmacılara yönelik tutumunu sözleşme hükümlerine daha uygun bir hale getirmiştir.

Kanunda öngörülen *"kitlesel akın" halleri için geçici koruma mekanizması*, Ekim 2014 tarihli yönetmelikle hayat bulmuş ve Suriyeli mülteciler için resmen uygulanmaya başlanmıştır.

Türkiye'deki Suriyeliler, genel olarak 3 kategori altında yer almaktadır:

a. *İlk yıl için*, geçerli bir giriş damgası ve 1.000 TL üzerinde bir harç, sonraki yıllarda da ek harç ücretleri gerektiren yenilenebilir ikamet izni olanlar.

b. *Geçici korunanlar*, Ekim 2014'te çıkan *Geçici Koruma Yönetmeliği uyarınca herhangi bir bedel ödemeden kayıt altına alınan ve bu şekilde geçici korumadan faydalananlar.*

c. *Herhangi bir hukuki statüsü olmayan kayıtsız kişiler.*

Suriyelilerin *büyük çoğunluğu ikinci kategoride* yer almaktadır.

BMMYK ayrıca "1951 Sözleşmesi ve/veya 1967 Protokolü'ne katılım ve uyumluluğun" dikkate alınmasının şart olduğunu ve özellikle mevcut durumda *çok sayıda mülteci nüfusu barındıran "ülkelerin uygulamada koruma sağlama kapasitesinin dikkate alınması gerektiği"* de ifade edilmektedir. Bu husus geçici koruma ile ülkeye gelen insanların geçici korumaya neden olan faktörlerin ortadan kalkması ile geri dönüş yapacağına ve ülkenin kapasitesinin üzerinde geçici korunan alamayacağına işaret etmektedir.

Hukuki açıdan bakıldığında, ülkemiz *1951 Cenevre Mülteci Sözleşmesi'ne taraf olsa da Türkiye'nin sunduğu geçici koruma, sözleşme kapsamında Suriyelileri hukuken kapsamamaktadır; bilindiği üzere Türkiye'nin* 6458 sayılı *Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu*'yla uygulamaya koyduğu "geçici koruma rejimi" uluslararası koruma sisteminin dışında kalmaktadır.

Türkiye'de Geçici Koruma:

Türkiye'nin karşılaştığı kitlesel akınlar karşısında aldığı tedbir ve önlemler dikkate alınarak, kendi gerçeklerine uygun bir çalışma yürütülmüştür. Bu çalışma süreci sonunda 30/03/2012 tarihinde "*Türkiye'ye Toplu Sığınma Amacıyla Gelen Suriye Arap Cumhuriyeti Vatandaşlarının ve Suriye Arap Cumhuriyeti'nde İkamet Eden Vatansız Kişilerin Kabulüne ve Barındırılmasına İlişkin Yönerge*" İçişleri Bakanlığı tarafından yürürlüğe konulmuştur. Kitlesel sığınma durumlarında ortaya çıkan acil koruma ihtiyacının karşılanması amacıyla *sığınılan ülkeye erişimin sağlanması, zulüm riski olan yere geri göndermeme ilkesinin gözetilmesi ve insan haklarına uygun temel asgari standartların sağlanması olarak nitelendirilen geçici koruma*, yönergenin ruhunu oluşturmaktadır.

Mevcut mevzuatımızda kanuni düzeyde yer almayan geçici koruma rejimi, Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu'nun *"Geçici Koruma" başlıklı 91 inci maddesinde şu şekilde tanımlanmaktadır:*

(1) Ülkesinden ayrılmaya zorlanmış, ayrıldığı ülkeye geri dönemeyen, acil ve geçici koruma bulmak amacıyla kitlesel olarak sınırlarımıza gelen veya sınırlarımızı geçen *yabancılara geçici koruma sağlanabilir.* Bu kişilerin Türkiye'ye kabulü, Türkiye'de kalışı, hak ve yükümlülükleri, *Türkiye'den çıkışlarında yapılacak işlemler*, kitlesel hareketlere karşı alınacak tedbirlerle ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşlar arasındaki işbirliği ve koordinasyon, merkez ve taşrada görev alacak kurum ve kuruluşların görev ve yetkilerinin belirlenmesi, *Cumhurbaşkanı tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.* Göç İdaresi Başkanlığı'nın görevleri arasında geçici korumaya ilişkin iş ve işlemleri yürütmek yer almaktadır. Başkanlığımızca Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu'nun 91'inci maddesine istinaden geçici korumaya ilişkin yönetmelik çalışmaları sonucu 13/10/2014 tarihli ve 2014/6883 sayılı Geçici Koruma Yönetmeliği çıkartılmıştır.

Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu 96. Maddesi ile Göç İdaresi Başkanlığı'na uyum ve geri dönüş çalışmaları konusunda görevler yüklemiştir.

Mülteci statüsüne ilişkin temel olarak alınan *1951 tarihli Mültecilerin Hukuki Durumuna Dair Cenevre Sözleşmesi'nde gönüllü geri dönüş kavramı gibi bir kavram yer almakla birlikte geri dönüşe yönelik olarak uluslararası korumaya neden olan şartların ortadan kalkması ile birlikte geri dönmeleri gerektiğine işaret eden maddeler de yer almaktadır.* Bu çerçevede sözleşmenin 1 (C) (5) maddesine göre *"Mülteci tanınmasını sağlayan koşullar ortadan kalktığı için, vatandaşı olduğu ülkenin korunmasından yararlanmaktan sakınmaya artık devam edemezse"*

mülteci statüsü sona ermektedir. Yani sözleşmede de açıkça belirtildiği üzere, her ne surette hangi statüde gelirse gelsin mülteci olarak tanınmasını sağlayan koşulların kalkması halinde bu statülerinin ortadan kalkacağı anlaşılmaktadır.

İnsan hakları hukuku bakımından, "geri dönüş hakkı" üzerine 1948 tarihli İnsan Hakları Evrensel Belgesi'ne bakıldığında, bahse konu belgenin 13 (2). maddesinde *"Herkes kendi ülkesi de dahil, herhangi bir ülkeden ayrılma ve o ülkeye dönme hakkına sahiptir"* ibaresi yer almaktadır. Bu durumda bahse konu belge de sözleşmeye paralel şekilde gerek mülteci gerekse diğer uluslararası koruma sahibi kişilerin geri dönebileceğine işaret etmektedir.

Mültecilerin gönüllü geri dönüşüne dair diğer bir ibare ise, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği'ni (BMMYK) kuran 1950 tarihli tüzükte yer almaktadır. Burada BM Genel Kurulu, BMMYK'ye mültecilere uluslararası koruma sağlamak ve bu tür *mültecilerin gönüllü olarak geri dönüşlerini* ya da onların yeni ülkelerinin toplumları ile kaynaşmalarını hızlandırmaları için hükümetlere ve ilgili hükümetlerin onay vermesi koşuluyla özel kuruluşlara yardım ederek mültecilerin sorunlarına kalıcı *çözümler aramak görevini* vermektedir.

SURİYELİLERİN GÖNÜLLÜ GERİ DÖNÜŞ PROSEDÜRÜ KONUSUNDA BMMYK İLKELERİ

GÖNÜLLÜ GERİ DÖNÜŞ:

Buna göre; Suriyeli yabancılardan ülkelerine kendi istekleri ile gönüllü geri dönüş yapmak isteyenler hakkında; Türkçe ve Arapça dillerinde gönüllü geri dönüş formu düzenlenmektedir. Ancak bu husus daha önceden de ifade edildiği üzere 1951 Cenevre Sözleşmesi'nde yar almamaktadır.

GERİ DÖNÜŞ:

Mülteci olmak, ilgili kişilerin menşe ülkelerine döndüklerinde bu statülerinin sona erdiği geçici bir durum anlamına gelir. Bu nedenle, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (BMMYK) Statüsü, "yeni ulusal topluluklar içinde gönüllü geri dönüşü veya asimilasyonu teşvik etmek için hükümet ve özel çabalara yardımcı olma" sorumluluğunu BMMYK'ye emanet etmektedir (BMMYK Tüzüğü, Madde 8.c, tarafından kabul edilmiştir. BM Genel Kurulu, 14 Aralık 1950, Karar 428 [V]).

GÜVENLİ DÖNÜŞ:

Güvenli bir dönüş aşağıdaki özelliklere sahiptir:

- Geri dönenlerin güvenliği için adli koşullar vardır (örneğin, aflar, bireysel güvenliğin kamu güvencesi, ayrımcılık yasağı yasaları, geri dönüş sonucunda misilleme veya zulüm riskinin olmaması).
- Fiziksel güvenlik garanti edilir (silahlı saldırılara karşı korumadan mayın tehdidine karşı korumaya kadar).
- Malzeme güvenliği sağlanır (araziye erişim, genel geçim araçlarına erişim vb.).

· Bu unsurlar, BMMYK, menşe ülke ve sığınma ülkesi arasındaki herhangi bir üçlü anlaşmaya entegre edilebilecektir.

ONURLA GERİ DÖNMEK:

Bu ilke önceki ikisinden daha belirsizdir. Bireylerin onuruna ve insan onuruna saygı gösterilmesi gerektiğini ima eder.

Mülteciler koşulsuz olarak evlerine dönebilmelidirler ve eğer bunu kendiliğinden yapmaya karar verirlerse, yürümek zorunda kaldıkları konvoylar halinde değil, kendi hızlarında dönebilmelidirler. Ailelerinden ayrılmamalı, saygılı davranılmalı ve onlara evrensel insan haklarını vermeyi taahhüt eden ulusal makamlar tarafından kabul edilmelidirler.

MÜLTECİLERİN ÜLKELERİNE GERİ GÖNDERİLME NEDENLERİ

- *Eğer kaçtıkları ülkede mevcut koşullar değişirse* (mülteciler bireysel zulümden kaçmak için ülkelerinden kaçtıklarından, durum değişirse statüleri yeniden incelenebilir).
- *Ev sahibi devlet, mültecilerin temsil ettiği yükü artık kaldıramıyorsa, geri dönüşü teşvik edebilir.*
- Mülteciler *çeşitli baskılar nedeniyle* menşe ülkelerine geri dönmek zorunda kalabilmektedir.

Bu çerçevede geri dönüşün en önemli ilkelerinden biri olan dönüşün *güvenli ve onurlu olabilmesi için şu hususlar dikkate alınmıştır*:

- Mültecilerin ülkelerine geri dönüşünün *gönüllü karakterini izlemek.*
- Güvenli ve onurlu bir şekilde gönüllü *geri dönüşü kolaylaştıran koşulların yaratılmasını teşvik etmek.*
- Belirli önkoşullar karşılandıktan sonra *mültecilerin gönüllü geri dönüşünü teşvik etmek.*
- Ülkelerine *geri gönderilen kişilerin durumlarını ve kendilerine karşı yükümlülüklerin yerine getirilip getirilmediğini izlemek* ve gerektiğinde onlar adına aracılık etmek.

- Mülteci hareketlerinin temelindeki sorunları çözmek için devletlerin yargı sistemlerini destekleyen faaliyetlerde bulunmak.
- Hükümetlerin ülkelerine geri dönüş veya *yeniden entegrasyon programlarını desteklemek için fon toplamak.*
- Kısa ve uzun vadeli ihtiyaçları göz önünde bulundurarak bu alandaki *STK yardımını koordine etmek.*
- Mültecilerin dönüşlerinin her aşamasında (yolda, dönüşleri sırasında ve sonrasında, alındıklarında, nihai varış yerlerinde) *fiziksel güvenliği.*
- Aile birliğine saygı; *aile birliğinin korunması.*
- *Hassas ve savunmasız gruplara verilen ilgi* (örneğin, hasta ve yaralılar, yaşlılar, hamile kadınlar, çocuklar vb.).
- Sınırdaki *formalitelerin hafifletilmesi.*
- Bu etkinlikler boyunca *okul yılına ve tarım takvimlerine saygı gösterilmesi*; geri dönüş hareketlerinin zamanlanmasında okul ve tarlaların hasat sezonlarına saygı gösterilmesi.
- Kendi ülkeleri içinde *hareket özgürlüğü.*
- *İnsan haklarına saygı.*
- Mültecilerin, dönüşleri boyunca ve sonrasında tüm aşamalarda (yolları, kabul noktaları ve varış yeri dahil) fiziksel güvenliklerinin sağlanması.
- Sınırı geçme *işlemlerinden feragat veya bu işlemlerin en aza indirilmesi.*
- Dönüşleri sırasında mültecilere *taşınabilir eşyalarını yanlarında götürebilme izninin verilmesi.*

GEÇİCİ KORUMA ALTINDAKİLERİN GERİ GÖNDERİLMELERİNE YÖNELİK ULUSAL EYLEM PLANI

Zafer Partisi, Geçici Koruma Altındaki ya da kayıtsız durumdaki Suriyelilerin, vatanlarına geri dönüş öncesinde yapılması gerekenler konusunda aşağıda sayılan adımları atacaktır.

1. AŞAMADA UYGULANACAK HUSUSLAR: HAZIRLIK

1.1. "Açık Kapı Politikası" uygulamasına son verildiği ilan edilerek sınır güvenliği en etkin ve sert şekilde uygulanacaktır.

1.2. Ülkemizde geçici koruma altında bulunan Suriyelilerin sınır dışı edilerek vatanlarına geri dönmeleri için Cumhurbaşkanlığı kararnamesi çıkarılacaktır. Bahse konu kararnamede geri dönüşün esaslarına yönelik ana esasların bulunması sağlanacaktır.

1.3. Geri dönüş süreci için Göç İdaresi Başkanlığı koordinasyonu altında süreç paydaşı olabilecek kamu kurum ve kuruluşları (MSB/TSK, MİT, İçişleri Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, MEB, Belediyeler vb.) saptanarak geri dönüş sürecinde görev ve sorumluluklar bu konudaki yönetmelik çerçevesinde belirlenecektir.

1.4. Şam hükümeti ile derhal ve amacı Suriyelilerin bir yıl içinde ülkelerine dönmelerini hedefleyen doğrudan resmi görüşmeler başlayacaktır.

1.5. Ülkemizde herhangi bir kaydı olmayan Suriyeliler ve diğer gruplar için yapılacak işlemleri içeren "Kaçak Yabancı Prosedürü" hazırlanacaktır.

1.6. Suriyelilerin vatanlarına dönüş sürecinin başlatılacağına ilişkin duyurular yapılacak ve Suriyeli sığınmacıların geri dönüş süreci için neler yapmaları gerektiği (başvuruların alınması vb.) kamu spotu gibi uygulamalarla açıklanacaktır.

1.7. Kamu kurumları ve belediyelerde yapılması beklenen geri dönüş başvuru işlemleri ve sonrasında başlayacak yolculuk işlemleri için yapılması gerekenlerin tarif edildiği bir süreç çalışması yapılacak ve belediyelerde bu işler için görevlendirilecek personele gerekli eğitimlerin verilmesi sağlanacaktır.

1.8. Geçici Koruma Statüsü altındaki yabancılara, vatandaşlık verilmeyeceği ilan edilecektir.

1.9. Geçici koruma altında iken Türk vatandaşlığına alınan yabancılar tespit edilerek alınan vatandaşlıkların kanuna uygun olup olmadığının tespiti için çalışma başlatılacak, bu kapsamda Türk vatandaşları ile yapılan formalite evlilikler dahil tüm vatandaşlık işlemleri mevcut kanun hükümleri esas alınarak yeniden değerlendirilecek, hukuka aykırı olarak alınan vatandaşlıkların iptali için yasal düzenleme ve işlem yapılacaktır.

1.10. Suriyeli öğrencilerin ülkelerine dönüşü öncesinde Suriye'ye uyum sağlamalarını sağlamak amacı ile bu öğrenciler son bir sene sadece Suriyelilerden oluşan sınıflarda Suriyeli öğretmenler tarafından okutulacaklardır.

1.11. Geçici Koruma Altındaki Yabancıların geri dönüşlerinin sağlanması için BMMYK ilkeleri çerçevesinde ihtiyaçların belirlenmesi sağlanacak.

1.12. Türkiye'den, Suriye'ye dönecek Suriyelilerin, ülkelerindeki durumunun, Rusya ile birlikte 5 sene boyunca BM adına güvenliğinin denetlenmesinden sorumlu olma misyonu alınacaktır.

1.13. Öncelikle BM başta olmak üzere ilgili uluslararası kuruluşlarla işbirliği yapılacaktır.

1.14. Geri dönüşü organize etmek için sivil toplum örgütleri kurulması veya mevcut sivil toplum kuruluşlarının kapasitelerinin güçlendirilmesi sağlanacak.

1.15. Geri dönüş yapacak geçici koruma kapsamındaki yabancılar hakkında, uluslararası toplumun bilgilendirilmesi sağlanacak.

1.16. BM ve AB fonları ve projeler ile Türkiye'de "Geri Dönüş Danışmanlığı" kapasitesinin geliştirilmesinin desteklenmesi sağlanacaktır.

1.17. Öncelikle tüm dünyadan gelen göç hareketleri analiz edilerek, göç veren kaynak ülkelerin tespit edilmesi ve varsa vize muafiyetlerinin kaldırılması sağlanacaktır.

1.18. Geçiş sürecinde kendi ülkelerine geri döndüklerinde, kendilerine tanınacak idari ve sosyal hakların (çalışma, sağlık, eğitim) Suriye hükümeti ile yapılacak görüşmelerle belirlenmesi sağlanacaktır.

1.19. Geçici korumanın sonlandırılması aşamasında geçici korumanın sona ermesini müteakip, bu yabancıların ülkede kalabilecekleri sürenin belirlenmesi ve bu takvime göre ülkeden ayrılma sürecinin başlatılması sağlanacaktır.

1.20. Türkiye'de eğitim alan GKA yabancıların ülkelerine döndüklerinde aldıkları eğitimin denklik ile kabul edilmesi için Suriye hükümeti ile ilgili anlaşmalar yapılacaktır.

1.21. Geri dönüşlerin organizasyonu için iller bazında geri dönüş merkezleri olarak işlev görecek ana kamplar, istasyon ve

çıkış kamplarının kurulmasının sağlanması, aynı şekilde Suriye tarafında da benzer organizasyonların oluşturulması için görüşme yapılacaktır.

1.22. Geri gönderme merkezleri/kamplarının illere göre yerleri ve kapasitesinin belirlenmesi ile çalışacak personel dahil, iaşe ve yatma yeri ihtiyaçları belirlenecektir.

1.23. Geri göndermelerde kullanılacak kara ulaşım araçları (otobüs, minibüs vb. gibi ulaşım araçları) ve bu geri gönderme operasyonu esnasında uygulanacak usuller (kolluk miktarı ve sağlık personeli, geri gönderme koordinatörü vb. gibi tüm hususların) belirlenecektir.

1.24. Geri gönderme operasyonlarında görev alacak tüm kamu görevlilerinin günlük harcırah bedelinin iç ve dış görev dahil maliyeti hesaplanacaktır.

1.25. Büyükşehirlerde geri göndermelerde kullanılmak üzere geri gönderme koordinasyon merkezi görevinde kullanılmak üzere kapalı spor salonu gibi, geri gönderme merkezleri, buna uygun yurt vb. gibi mahaller tespit edilecektir.

1.26. Geri göndermelerde uygulanacak organizasyonun kamu kurumlarının ihtiyaçları esas alınarak (AB tarafından halen ülkemize gönderilen geri kabulde uygulanan esaslara benzer şekilde olabilir), parmak izi dahil her türlü kaydın alınması için entegre bir geri gönderme organizasyon ve takip sistemi oluşturulması ve bu organizasyonda görevlendirilen personelin yaklaşık maliyetinin belirlenmesi sağlanacaktır.

1.27. Geri gönderme organizasyon yapısı ve kampların içinde geri göndermenin başlangıcından geri göndermenin sonuna kadar, sistem içinde görev alacak kamu personeli (TSK, kolluk, sağlık, özel güvenlik, göç idaresi, AFAD ve Kızılay vb. gibi) sayısı belirlenecektir.

1.28. Geri gönderme organizasyon yapısı ve kampların içinde, kolluk kuvvetlerine yardımcı olmak üzere özel güvenlik personelinden faydalanılması, çıkabilecek olaylara karşı çevik kuvvet türü ani müdahale ekiplerinin illere göre belirlenmesi sağlanacaktır.

1.29. Geri gönderme için alternatif geri gönderme yollarının kullanılması, bu kapsamda İstanbul, Çanakkale, İzmir, Mersin ve İskenderun limanlarında geri gönderme merkezleri oluşturulması ve ihtiyaç duyulan deniz araçlarının tespit edilmesi sağlanacaktır.

1.30. Türkiye'ye göç etmeyi düşünen/düşündürülen coğrafyalara yollanacak Türk devlet görevlileri tarafından göçü caydırıcı çalışmalar yapılacaktır.

1.31. Geçici korumanın sonlandırılmasını müteakip ülkemiz tarafından gerek duyuluyor ise muhalif gruplara veya bireylere uluslararası koruma hakkı tanınacaktır.

1.32. Suriyelilerin ülkelerine dönecekleri 1 senelik süre içinde Suriyeli işletmecileri kapsamak üzere geçici mükellefiyet kanunu çıkarılarak; çalışanlardan sigorta katkı payı alınacak ve vergi kesintisi yapılacaktır.

2. AŞAMADA UYGULANACAK HUSUSLAR: GERİ GÖNDERME

2.1. Yerel düzeyde geri dönüşün sağlanması için sivil toplum kuruluşları ve yerel yönetimler ile işbirliği yapılması ve geri gönderme faaliyetlerinin yapılması sağlanacak.

2.2. Geri dönüş yapacak geçici koruma kapsamındaki yabancılar hakkında, kamuoyunun ve geri dönüş yapacak yabancıların bilgilendirilmesi sağlanacak.

2.3. Geçici koruma kapsamındaki yabancıların geri dönüşüne yönelik danışma mekanizmalarının kurulması sağlanacak.

2.4. Öncelikle hiçbir kaydı olmayan kayıt dışı yabancılar için:

a. Kampa alınan kayıt dışı yabancılar için gerekli güvenlik süreci başlatılacaktır.

b. Güvenlik sürecinin tamamlanması sonrasında yurtdışı edilmelerinde sakınca görülmeyenler için gerekli süreç hazırlanacaktır.

c. Güvenlik sürecinde yurtdışı edilmelerinde sakınca görülenler cezai yaptırımlar uygulandıktan sonra ilgili süreç uyarınca yurtdışı edilecektir.

2.5. Geçiş sürecinde gönüllü ve kaçakların gönderilmesine öncelik verilecek, gönüllülerin geri dönüşü için Suriye hükümeti ile özendirici (ülkesinde memurluk hakkı tanınması, tarım arazisi verilmesi, konut sahibi olması) görüşmeler yapılması, bu hususlarda gönüllülere öncelik tanınması sağlanacaktır.

2.6. Nedeni ne olursa olsun suç işleyen sığınmacılar yasalarımızın öngördüğü cezaları çektikten sonra yine yasalarımız uyarınca sınır dışı edilecektir.

2.7. Belediyelere veya valiliklere bizzat yapılacak başvuruların merkezi olarak izlenebilmesi ve ayrıca doğru zamanlı aksiyon alınabilmesi amacıyla, başvuruların Göç İdaresi Başkanlığı tarafından da izlenebilir olmasını sağlayan sistem entegrasyonu bulunan bir sistem kurulacaktır.

2.8. BM ve AB ülkeleri ile BMMYK ve Uluslararası Göç Örgütü gibi BM kurumlarını içine alan ortak geri dönüşe yönelik bilgilendirme ve geri dönüş projelerinin uygulanması sağlanacak, Türkiye, Avrupa Birliği'nin finanse edeceği projeler ile

Suriye'nin kuzeyinin inşasını üstlenecek, Türkiye'den dönen Suriyeliler için iş alanları açacaktır.

2.9. BMMYK ve uluslararası örgütler başta olmak üzere uluslararası toplum tarafından geçici koruma *kapsamındaki* yabancılardan geri döneceklerin ülkelerinde iş kurmalarına yardım sağlayacak planlamaların desteklenmesi ve koordinasyonu sağlanacaktır. Bu konuda Şam hükümetine destek verilecektir.

2.10. BMMYK ve uluslararası örgütler başta olmak üzere uluslararası toplum tarafından geçici koruma *kapsamındaki* yabancıların gidecekleri ülkelerdeki işgücü açığına, meslek edindirme eğitimlerine yönelik planlama yapılması sağlanacaktır.

2.11. BMMYK ve uluslararası örgütler vasıtasıyla geri dönüş yapılacak ülkede geri dönüşün başlangıcında su, sağlık, kalacak yer gibi temel ve yaşamsal ihtiyaçların karşılanması sağlanacaktır.

2.12. Geri dönecek yabancıların, BMMYK ve uluslararası örgütler vasıtasıyla geri dönüş yapılacak ülkede ekonomik bağımsızlığın sağlanması ve gelir getirici faaliyetler için teşvik sağlanacaktır.

2.13. Türkiye'nin güney illeri yoğunluklu olmak üzere tüm il, ilçe ve köylerde denetimler başlatılacaktır. Öncelikle ülkemizde hiçbir kaydı olmadan kaçak olarak bulunanlar güvenlik istihbaratı yapıldıktan sonra derhal yurtdışı edilecektir.

2.14. Bayram ziyareti, ticaret ve sair nedenlerle son 5 sene içinde Suriye'den gelen ve geri dönmeyen Geçici Koruma Altındaki Suriyeliler tespit edilerek derhal sınır dışı edilecektir.

2.15. Suriyelilere yapılan bedava sağlık ve ilaç hizmetleri durdurulacaktır. Hastanelerde öncelikli hasta uygulamasına son verilecektir. Bu bağlamda ülkemizde bulunan Suriyelilerin ülkelerinde bıraktıkları mallar ile ilgili beyanda bulunmaları istenecektir.

2.16. Suriyelilerin ülkelerine dönecekleri 1 senelik süre içinde Türkiye'de sahip oldukları ticari kuruluşlar denetlenecek; vergilendirilecek, kaçak mallara el konulacaktır.

2.17. Sosyal destek programlarının geçici koruma *kapsamındaki* yabancıların geri dönüşlerini içerecek şekilde geliştirilmesi ve bu hususta ilgili tüm kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonun güçlendirilmesi sağlanacaktır.

2.18. GKA yabancıların dönüşleri boyunca ve sonrasında tüm aşamalarda:

- Yolları, kabul noktaları ve varış yeri dahil fiziksel güvenliklerinin sağlanması için görüşmeler yapılması sağlanacaktır.
- Aile birliğine saygı; *aile birliğinin korunması sağlanacaktır.*
- *Hassas ve savunmasız gruplara*, örneğin, hasta ve yaralılar, yaşlılar, hamile kadınlar, çocuklar vb. gibi gruplara geri dönüşlerinde özel ilgi gösterilecektir.
- Suriye sınırındaki her iki tarafa geçişlerde *sınırdaki formalitelerin hafifletilmesi sağlanacaktır.*
- Kendi ülkeleri içinde *hareket özgürlüğü olması için Suriye hükümeti ile görüşme yapılacaktır.*
- Mültecilerin, dönüşleri boyunca ve sonrasında tüm aşamalarda (yolları, kabul noktaları ve varış yeri dahil) fiziksel güvenlikleri sağlanacaktır.
- Dönüşleri sırasında mültecilere *taşınabilir eşyalarını yanlarında götürebilme izninin verilmesi sağlanacaktır.*

3. AŞAMADA UYGULANACAK HUSUSLAR: GERİ GÖNDERME SONRASI-İZLEME

3.1. Başta BM kuruluşları (Uluslararası Göç Örgütü, BMMYK) ve AB kuruluşları olmak üzere geri dönüşün siyasi, ekonomik ve sosyal alanda izlenmesi sağlanacaktır.

3.2. Geri dönüş yapan geçici koruma kapsamındaki yabancıların hukuki güvenliklerinin izlenmesi mekanizmalarının kurulması ve izlenmesi sağlanacaktır.

3.3. BMMYK ve uluslararası örgütler vasıtasıyla geri dönüş yapılacak ülkede geri dönüşe yönelik hukuki ve idari bariyerlerin kaldırılması ve izlenmesi sağlanacaktır.

3.4. BMMYK ve uluslararası örgütler vasıtasıyla geri dönüş yapılacak ülkede af, vatandaşlık, mülkiyet gibi konularda yasamayla ilgili çalışmaların, yapılan anlaşmaların uygulanmasının izlenmesi sağlanacaktır.

ANADOLU KALESİ PROJESİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: GERİ GÖNDERMEDE STRATEJİK ÖNCELİKLER

STRATEJİK ÖNCELİK 1:
Onurlu ve Güvenli Geri Dönüş, Hazırlık

Stratejik Amaç 1.1:

Geçici koruma kapsamındaki yabancıların onurlu ve güvenli geri dönüşlerinin sağlanması için *diplomatik* görüşmelerin başlaması.

Hedefler:

1.1.1. Geçici Koruma Altındaki Yabancıların geri dönüşlerinin sağlanması için BMMYK ilkeleri çerçevesinde başta Suriye, Rusya, İran ve AB olmak üzere ilgili ülkelerle ve uluslararası kuruluşlarla görüşmelerin başlaması.

1.1.2. Şam hükümeti ile derhal ve amacı Suriyelilerin 1 yıl içinde ülkelerine dönmelerini hedefleyen doğrudan resmi görüşmeler başlatılması. Suriye hükümeti ile görüşülerek geri dönecekler için özel aflar, bireysel güvenliğin, kamu güvencesi, ayrımcılık yasağı yasaları, geri dönüş sonucunda misilleme veya zulüm riskinin olmaması konusunda güvenceler alınması.

1.1.3. BM başta olmak üzere, Rusya, İran ve AB ile geri göndermeye yönelik işbirliği yapılması.

1.1.4. İlgili devlet ve kurumların desteği ile mülteci hareketlerinin temelindeki sorunları çözmek için Suriye hükümetinin yargı sistemlerini destekleyen faaliyetlerde bulunulması.

1.1.5. Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler ve NATO gibi uluslararası kurumlarla diğer ülkelerin de içerisinde bulunacağı bir planlama ile güvenli bölgeler oluşturulması, ülkede hastaneler yeniden inşa edilip okullar açılması.

1.1.6. Göç veren kaynak ülkelere tanınan vize muafiyetlerinin kaldırılması.

1.1.7. Geri dönüşlerin organizasyonu için iller bazında geri dönüş merkezleri olarak işlev görecek, ana kamplar, istasyon ve çıkış kamplarının kurulması.

1.1.8. Aynı şekilde Suriye tarafında da geri dönüş merkezi işlevi görecek organizasyonların oluşturulması için görüşme yapılması.

Stratejik Amaç 1.2:

Geçici koruma kapsamındaki yabancıların onurlu ve güvenli geri dönüşlerinin sağlanması için *hukuki* hazırlık yapılması.

Hedefler:

1.2.1. Ülkemizde geçici koruma altında bulunan Suriyelilerin vatanlarına geri dönmeleri için Cumhurbaşkanlığı kararnamesi çıkarılması.

1.2.2. Geçici koruma kapsamındaki yabancıların geri dönüşlerinin sağlanması için "Açık Kapı Politikası" uygulamasına son verildiği ilan edilerek sınır güvenliğinin en etkin bir şekilde uygulanması.

1.2.3. Geri dönüş süreci için Göç İdaresi Başkanlığı koordinasyonu altında süreç paydaşı olabilecek kamu kurum ve kuru-

luşlarının (MSB/TSK, MİT, İçişleri Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, MEB, belediyeler vb.) saptanarak geri dönüş sürecinde görev ve sorumluluklarının belirlenmesi için yönetmelik çıkarılması ve yayımlanması.

1.2.4. Ülkemizde herhangi bir kaydı olmayan Suriyeliler ve diğer gruplar için yapılacak işlemleri içeren "kaçak yabancılara yapılacak işlemler prosedürü" hazırlanması.

1.2.5. Türkiye'de bulunan tüm yabancıların ikamet izinlerinin tekrar incelenmesi ve gerekiyorsa ikamet izinlerinin uzatılmaması.

1.2.6. Göçmen kaçakçılığıyla mücadele ve sınır güvenliği için etkin önlemler alınması.

1.2.7. Türkiye'deki bazı derneklerin yabancıları kendi çıkarları doğrultusunda kullanmasının önüne geçilmesi için yasal düzenleme yapılması.

STRATEJİK ÖNCELİK 2:
Onurlu ve Güvenli Geri Dönüş

Stratejik Amaç 2.1:

Geçici koruma kapsamındaki yabancıların onurlu ve güvenli geri dönüşlerinin sağlanması.

Hedefler:

2.1.1. Geri dönüş yapacak *geçici koruma kapsamındaki yabancıların geri dönüş kararında* BMMYK ilkeleri çerçevesinde *ne gibi faktörlerin etkili olduğu konusunda saha araştırması* yapılması ve buna uygun geri gönderme projelerinin uygulanması.

2.1.2. Başta BM olmak üzere, Rusya, İran ve uluslararası kuruluşlarla işbirliği yapılması.

2.1.3. Geri dönüşü organize etmek için sivil toplum örgütleri kurulması veya mevcut sivil toplum kuruluşlarının kapasitelerinin güçlendirilmesi.

2.1.4. Geçici koruma kapsamındaki yabancıların geri dönüşüne yönelik ülke içinde danışma ve geri gönderme mekanizmalarının kurulması.

2.1.5. Kamu kurumları ve belediyelerde yapılması beklenen geri dönüş başvuru işlemleri ve sonrasında başlayacak yolculuk işlemleri için yapılması gerekenlerin tarif edildiği bir süreç çalışması yapılması.

2.1.6. Kamu kurumları ve belediyelerde geri gönderme süreçleri ile ilgili görevlendirilecek personele gerekli eğitimlerin verilmesi.

Stratejik Amaç 2.2:

Geçici koruma kapsamındaki yabancıların geri dönüşlerinin sağlanması için yerel düzeyde çalışma yapılması.

Hedefler:

2.2.1. Suriyelilerin vatanlarına dönüş sürecinin başlatılacağına ilişkin duyuruların yapılması ve Suriyeli sığınmacıların geri dönüş süreci için neler yapmaları gerektiğinin (başvuruların alınması vb.) kamu spotu gibi uygulamalarla anlatılması.

2.2.2. Yerel düzeyde geri dönüşe yönelik ülke içinde özendirici çalışma yapılması.

2.2.3. Geri dönüşü organize etmek için sivil toplum örgütleri kurulması veya mevcut sivil toplum kuruluşlarının kapasitelerinin güçlendirilmesi.

2.2.4. Yerel düzeyde geri dönüşün sağlanması için STK'lar ile işbirliği yapılması.

STRATEJİK ÖNCELİK 3:
Geri Dönüş ve Toplumsal Bilgilendirme

Stratejik Amaç 3.1:

Geri dönüş yapacak uluslararası koruma kapsamındaki yabancılar hakkında, kamuoyunun ve geri dönüş yapacak yabancıların bilgilendirilmesi.

Hedefler:

3.1.1. Geri dönüş yapacak uluslararası geçici *kapsamındaki* yabancıların geri dönüş şartlarına ilişkin bilgilendirilmesi.

3.1.2. Suriyelilerin vatanlarına dönüş sürecinin başlatılacağına ilişkin duyurular yapılması ve Suriyelilerin geri dönüş süreci için neler yapmaları gerektiği için (başvuruların alınması vb.) kamu spotu hazırlanması.

3.1.3. Uluslararası koruma *kapsamındaki* yabancıların geri dönüşüne yönelik danışma mekanizmalarının kurulması.

3.1.4. Uluslararası koruma *kapsamındaki* yabancıların geri dönüşlerinin cesaretlendirilmesi için politikalar uygulanması.

Stratejik Amaç 3.2:

Geri dönüş yapacak geçici koruma kapsamındaki yabancılar hakkında, uluslararası toplumun bilgilendirilmesi.

Hedefler:

3.2.1. Geri dönüş yapan/yapacak geçici koruma *kapsamındaki* yabancıların durumuna ilişkin ulusal ve uluslararası bilgilendirme mekanizmalarının kurulması.

3.2.2. BMMYK ve IOM gibi BM kurumları ile ortak geri dönüşe yönelik bilgilendirme projelerinin uygulanması.

Stratejik Amaç 3.3:

Geri dönüş yapacak geçici koruma *kapsamındaki* yabancıların hukuki güvenliklerinin sağlanması.

Hedefler:

3.3.1. BMMYK ve uluslararası örgütler vasıtasıyla geri dönüş yapılacak ülkede geri dönüşte hukuki ve idari bariyerlerin kaldırılması.

3.3.2. BMMYK ve Uluslararası Örgütler vasıtasıyla geri dönüş yapılacak ülkede af, vatandaşlık, mülkiyet gibi konularda yasamayla ilgili çalışma yapılmasının sağlanması.

Stratejik Amaç 3.4:

Geri dönüş yapacak geçici koruma *kapsamındaki* yabancıların maddi güvenliklerinin sağlanması.

Hedefler:

3.4.1. BMMYK ve uluslararası örgütler vasıtasıyla geri dönüş yapılacak ülkede geri dönüşün başlangıcında su, sağlık, kalacak yer gibi temel ve yaşamsal ihtiyaçların karşılanması.

3.4.2. Menşe ülkedeki asgari yaşam standartlarına erişimi güvence altına alacak kapsamlı bir geri dönüş planı hazırlanması.

Stratejik Amaç 3.5:

Geri dönüş yapacak uluslararası koruma *kapsamındaki* yabancıların dönüş yaptıkları ülkedeki insanlarla uzlaşmasının sağlanması.

Hedefler:

3.5.1. BMMYK ve uluslararası örgütler vasıtasıyla yerinden edilmiş kişiler ile bölgede yaşayanlar arasında eşitliğin sağlanması, güven inşası ve birlikte yaşamayı sağlayacak mekanizmaların kurulması.

Stratejik Amaç 3.6:

Kayıtlı/kayıt dışı Suriyelilerin geri dönüşlerinin sağlanması.

Hedefler:

3.6.1. Öncelikle hiçbir kaydı olmayan kayıt dışı Suriyelilerin tespit edilmesi ve geri dönüşlerinin sağlanması.

3.6.2. Kayıtlı Suriyelilerin tespit edilmesi ve geri dönüşlerinin sağlanması.

3.6.3. Geri dönüş yapacak yabancıların gidecekleri bölgelerin tespit edilmesi. Tespit edilen bölgelere göre geri dönüşlerinin sağlanması.

3.6.4. Geri dönüş yapacak yabancıların gidecekleri bölgelerde iskân ihtiyaçlarının belirlenmesi. Buna göre iskân sorunu olmayanların öncelikle gönderilmesi.

3.6.5. Geri dönüş yapacak yabancıların gidecekleri bölgelerde iskân ihtiyacı olanların inşa edilecek yerleşim yerlerine yerleştirilmesi.

3.6.6. Belediyelere veya valiliklere bizzat yapılacak başvuruların merkezi olarak izlenebilmesi ve ayrıca doğru zamanlı aksiyon alınabilmesi amacıyla, başvuruların Göç İdaresi Başkanlığı tarafından da izlenebilir olmasını sağlayan sistem entegrasyonu bulunan bir sistem kurulması.

Stratejik Amaç 3.7:

Başta BM kuruluşları (Uluslararası Göç Örgütü, BMMYK) ve AB kuruluşları olmak üzere geri dönüşün siyasi, ekonomik ve sosyal alanda izlenmesinin sağlanması.

Hedefler:

3.7.1. Geri dönüşün siyasi, ekonomik ve sosyal alanda izleme mekanizmalarının kurulması.

STRATEJİK ÖNCELİK 4:
Geri Dönüş ve Sosyal Destek (Sosyal Hizmetler ve Yardımlar)

Stratejik Amaç 4.1:

Sosyal destek programlarının uluslararası koruma *kapsamındaki* yabancıların geri dönüşlerini içerecek şekilde geliştirilmesi ve bu hususta ilgili tüm kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonun güçlendirilmesi.

Hedefler:

4.1.1. Kamu kurum ve kuruluşlarının geri dönüş yapacak uluslararası koruma *kapsamındaki* yabancıların ihtiyaçlarını kapsayacak şekilde planlanması, geliştirilmesi ve uygulanması.

4.1.2. BM başta olmak üzere uluslararası toplum tarafından sağlanan sosyal destek programlarının geri dönüş yapacak uluslararası koruma *kapsamındaki* yabancıların geri dönüşlerini içerecek şekilde koordinasyonun güçlendirilmesi.

Stratejik Amaç 4.2:

BMMYK ve uluslararası örgütler vasıtasıyla geri dönüş yapılacak ülkede geri dönüşün başlangıcında su, sağlık, kalacak yer gibi temel ve yaşamsal ihtiyaçların karşılanması.

Hedefler:

4.2.1. BMMYK ve uluslararası örgütler vasıtasıyla geri dönüş yapılacak ülkede geri dönüşün başlangıcında su, sağlık, kalacak yer gibi temel ve yaşamsal ihtiyaçların karşılanması projelerinin hazırlanması ve uygulanması.

Stratejik Amaç 4.3:

BM ve AB ülkeleri ile BMMYK ve Uluslararası Göç Örgütü gibi BM kurumlarını içine alan ortak geri dönüşe yönelik Türkiye'den dönen Suriyeliler için iş alanları oluşturulması.

Hedefler:

4.3.1. Türkiye'den dönen Suriyeliler için iş alanları oluşturulması.

Stratejik Amaç 4.4:

BM ve AB ülkeleri ile BMMYK ve Uluslararası Göç Örgütü gibi BM kurumlarını içine alan ortak geri dönüşe yönelik bilgilendirme ve geri dönüş projelerinin uygulanması.

Hedefler:

4.4.1. BM ve AB ülkeleri ile BMMYK ve Uluslararası Göç Örgütü gibi BM kurumlarını içine alan ortak geri dönüşe yönelik bilgilendirme ve geri dönüş projelerinin uygulanması.

Stratejik Amaç 4.5:

BM ve AB ülkeleri ile BMMYK ve Uluslararası Göç Örgütü gibi BM kurumlarını içine alan ortak geri dönüşe yönelik Türkiye ve Avrupa Birliği'nin finanse edeceği projeler ile Suriye'nin kuzeyinin inşası.

Hedefler:

4.5.1. Türkiye ve Avrupa Birliği'nin finanse edeceği projeler ile Suriye'nin kuzeyinin inşası projelerinin hazırlanması ve uygulanması.

Stratejik Amaç 4.6:

BMMYK ve uluslararası örgütler vasıtasıyla geri dönüş yapılacak ülkede geri dönüşün başlangıcında su, sağlık, kalacak yer gibi temel ve yaşamsal ihtiyaçların karşılanması.

Hedefler:

4.6.1. BMMYK ve uluslararası örgütler vasıtasıyla geri dönüş yapılacak ülkede geri dönüşün başlangıcında su, sağlık, kalacak yer gibi temel ve yaşamsal ihtiyaçların karşılanması projelerinin hazırlanması ve uygulanması.

STRATEJİK ÖNCELİK 5:
Geri Dönüş ve İşgücü Piyasasına Uyum

Stratejik Amaç 5.1:

Geri dönüş yapacak geçici koruma *kapsamındaki* yabancıların geri dönüşlerinde ülkelerinde istihdamına yönelik analiz ve planlamanın yapılması.

Hedefler:

5.1.1. Geri dönüş yapacak uluslararası koruma *kapsamındaki* yabancıların gittikleri ülkede işgücü piyasasına katılmaları için *mesleki niteliklerinin tespit edilmesi, sertifikalandırılması* ve gerekiyorsa ilave eğitimler ile desteklenmesi.

5.1.2. BM başta olmak üzere uluslararası toplum tarafından uluslararası koruma *kapsamındaki* yabancılardan geri döneceklerin ülkelerinde *iş kurmalarına yardım* sağlayacak planlamalarının desteklenmesi ve koordinasyonu.

5.1.3. BM başta olmak üzere uluslararası toplum tarafından uluslararası koruma *kapsamındaki* yabancıların gidecekleri ülkelerdeki işgücü açığına, *meslek edindirme eğitimlerine yönelik planlama yapılması ve kursların düzenlenmesi.*

5.1.4. BMMYK ve uluslararası örgütler vasıtasıyla geri dönüş yapılacak ülkede ekonomik bağımsızlığın sağlanması ve *gelir getirici faaliyetler için teşvikin sağlanması* projelerinin yapılması.

STRATEJİK ÖNCELİK 6:
Geri Gönderme Sonrası-İzleme

Stratejik Amaç 6.1:

Başta BM kuruluşları (Uluslararası Göç Örgütü, BMMYK) ve AB kuruluşları olmak üzere geri dönüşün siyasi, ekonomik ve sosyal alanda izlenmesi.

Hedefler:

6.1.1. Başta BM kuruluşları (Uluslararası Göç Örgütü, BMMYK) ve AB kuruluşları olmak üzere Rusya ve Türkiye ile birlikte geri dönüşün *siyasi, ekonomik ve sosyal alanda izlenmesi* projeleri yapılması ve uygulanması.

Stratejik Amaç 6.2:

Geri dönüş yapan geçici koruma kapsamındaki yabancıların *hukuki güvenliklerinin izlenmesi mekanizmalarının kurulması.*

Hedefler:

6.2.1. Geri dönüş yapan geçici koruma kapsamındaki yabancıların *hukuki güvenliklerinin izlenmesi* ve buna ilişkin mekanizmaların kurulması.

Stratejik Amaç 6.3:

BMMYK ve uluslararası örgütler vasıtasıyla geri dönüş yapılacak ülkede af, vatandaşlık, mülkiyet gibi konularda yasamayla ilgili çalışmaların izlenmesi.

Hedefler:

6.3.1. BMMYK ve uluslararası örgütler vasıtasıyla geri dönüş yapılacak ülkede *af, vatandaşlık, mülkiyet gibi konularda yasamayla ilgili çalışmaların* izlenmesi.

YAZAR HAKKINDA

Prof. Dr. Ümit Özdağ, 03.03.1961 tarihinde Tokyo/ Japonya'da doğmuştur. İlk, orta ve lise öğrenimini TED Ankara Koleji'nde tamamlamıştır. Yükseköğrenimini Almanya'nın Münih kentinde Ludwig Maximilians Üniversitesi'nde Siyasal Bilgiler, Felsefe ve İktisat fakültelerinde tamamlamış; yüksek lisans çalışmasını "Türkiye'de Planlı Kalkınma ve Devlet Planlama Teşkilatı" üzerine hazırlamıştır.

Ümit Özdağ, 1986 yılında Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nde araştırma görevlisi olarak çalışmaya başlamıştır. 1990 senesinde "Atatürk ve İnönü Döneminde Ordu-Siyaset İlişkileri" konulu çalışması ile siyaset bilimi doktoru olmuştur. Prof. Dr. Özdağ, 1993 yılında "Menderes Döneminde Ordu-Siyaset İlişkileri ve 27 Mayıs Askeri Hareketi" konulu tezi ile siyasal teori doçenti unvanını almıştır.

Prof. Dr. Ümit Özdağ, 1994 yılında *Avrasya Dosyası* adlı üç aylık uluslararası ilişkiler ve stratejik araştırmalar dergisini çıkarmaya başlamış ve derginin editörlüğünü yapmıştır. 1980'lerin sonundan itibaren terörizm ve etnik sorunlar konularında araştırmalar yapan Özdağ, 1995 senesinde Doğu ve Güneydoğu Anadolu illerimizden göç alan illerde sosyo-politik içerikli saha araştırmaları yapmıştır. 1996 senesinde Kuzey Irak'ta Erbil ve Süleymaniye'de ekonomik merkezli araştırmalar gerçekleştirmiştir. 1997 senesinde Bitlis'in Mutki ilçesinde saha araştırması yapmıştır.

Ümit Özdağ, 1997-1998 senelerinde ABD-Baltimore'daki Towson Üniversitesi'nde küreselleşme, Avrasya'da etnik sorunlar konularında araştırmalar yapmış ve aynı konularda ders vermiştir. Ümit Özdağ, 1999 senesinde dünyanın en büyük stratejik araştırma merkezlerinden birisi olan Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezi'ni (ASAM) kurmuştur. 2000 yılında ASAM'a bağlı olarak çalışan Ermeni Araştırmaları Enstitüsü'nü kurmuştur.

Özdağ, ASAM'ın 2004 senesine kadar başkanlığını ve yönetim kurulu başkanlığını yürütmüştür.

1999 senesinde üç aylık dergi olan *Jeoekonomi* adlı dergiyi kurmuş ve yayımlamıştır. 2000 yılında *Stratejik Analiz* adlı aylık strateji dergisini yayına geçirmiştir. 2001 senesi başında *Ermeni Araştırmaları* ve *Armenian Studies* adlı dört aylık dergiyi yayına başlatmıştır. 2002 senesinde Londra'da *The Review of International Affairs* adlı üç aylık dergiyi ve *Ankara Papers* adlı kitap dizisini Frank Cass Yayınevi ile birlikte yayımlamaya başlamıştır.

Prof. Dr. Ümit Özdağ, 2002 senesinde sadece TBMM üyeleri için hazırlanan *Jeopolitik Gündem* adlı bir çalışmayı yayına başlatmıştır. Özdağ, Başbakanlık-TİKA için ise *Avrasya Analiz* adlı dergiyi düzenlemiş ve yayımlamıştır. Ümit Özdağ, 2003 senesinde Diyanet İşleri Başkanlığı için, dini ilişki ve sorunları stratejik açıdan inceleyen "Diyanet Araştırmaları Merkezi" (DİYAM) adlı stratejik araştırma merkezini kurmuş ve altı ay başkanlığını yapmıştır.

Ümit Özdağ; Harp Okulu, Polis Akademisi, Polis İstihbarat Dairesi, Milli Güvenlik Akademisi, Milli Güvenlik Akademisi Kamu Diplomasisi Kursları, Adalet Yüksek Okulu ve İçişleri Bakanlığı'nda ders vermiştir. Prof. Dr. Özdağ; Washington, Moskova, Tokyo, Yeni Delhi, Kahire, İskenderiye, Brüksel, Tah-

ran, Bişkek, Alma Ata, Londra, Münih ve Tel Aviv'de değişik üniversite ve araştırma merkezlerinde konferanslar vermiştir.

2001 yılında profesör olan Ümit Özdağ, 2005 senesinde Gazi Üniversitesi'nde Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer tarafından yapılan antidemokratik rektör atamasını protesto ederek üniversiteden ayrılmıştır. Prof. Dr. Özdağ, Cumhurbaşkanı Ahmet N. Sezer'in cumhurbaşkanlığı süresinin sona ermesinden sonra G.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nde öğretim üyeliğine geri dönmüştür. Prof. Dr. Ümit Özdağ, 2005 yılından 2011 Şubat'ına kadar "21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü" başkanlığını yürütmüştür. Prof. Dr. Ümit Özdağ *21. Yüzyıl* adlı aylık düşünce dergisinin yayın kurulu başkanlığını yapmıştır. Prof. Dr. Ümit Özdağ, 2012-2015 arasında 3 aylık *21. Yüzyılda Sosyal Bilimler* dergisinin yayın kurulu başkanlığını yapmıştır. Aynı dönemde 3 aylık *Milli Güvenlik ve Askeri Bilimler* dergisini 3 sene yayımlamıştır.

2015 Haziran ve Kasım seçimlerinde Milliyetçi Hareket Partisi Gaziantep milletvekili seçilmiştir. Ümit Özdağ, Haziran 2018 seçimlerinde ise İYİ Parti İstanbul milletvekili seçilmiştir.

4 Mart 2021'de İYİ Parti'den istifa eden Prof. Dr. Ümit Özdağ 19 Mayıs 2021'de Ayyıldız Hareketi'ni oluşturmuş ve 26 Ağustos 2021'de arkadaşları ile birlikte Zafer Partisi'ni kurmuştur.

Güvenlik bilimleri, istihbarat bilimi, düşük yoğunluklu çatışma, etnik sorunlar, Avrupa Birliği, Avrasya ve Ortadoğu konularında çalışan Prof. Dr. Ümit Özdağ'ın yayımlanmış yirmi yedi kitabı vardır. Ayrıca on beş kitabın editörlüğünü yapmıştır.

Ümit Özdağ, Almancadan dört kitap tercüme etmiştir. *Avrasya Dosyası*, *Stratejik Analiz*, *Türk Yurdu*, *21. Yüzyıl* gibi dergilerde 30, *Yeniçağ* ve *Akşam* gibi gazetelerde yayımlanmış 300'ün üzerinde makalesi mevcuttur. Prof. Dr. Ümit Özdağ İngilizce ve Almanca bilmektedir.

KİTAPLARI

Atatürk ve İnönü Döneminde Ordu-Siyaset İlişkileri, Gündoğan Yayınları, Ankara, 1990 ve 2. Baskı, Bilgeoğuz Yayınları, İstanbul, 2006

Değişen Dünya Dengeleri ve Basra Körfezi Krizi, Hikmet Neşriyat, İstanbul, 1990

Menderes ve İnönü Döneminde Ordu-Siyaset İlişkileri ve 27 Mayıs İhtilali, Boyut Yayınları, İstanbul, 1996

Türkiye, Kuzey Irak ve PKK (Bir Gayri Nizami Savaşın Anatomisi), ASAM Yayınları, Ankara, 1999

Türkiye-Avrupa Birliği İlişkileri, Jeopolitik Bir İnceleme, ASAM Yayınları, 3. Baskı, Ankara, 2003

Türkiye'de Düşük Yoğunluklu Çatışma ve PKK, Üçok Yayıncılık, Ankara, 2005

Yeniden Türk Milliyetçiliği, 1. Baskı, Ankara 2003; 5. Baskı, Kripto Kitaplar, Ankara, 2016

Gelecek 1000 Yılda da Buradayız, 1. Baskı Ankara, 2003; 5. Baskı, Kripto Kitaplar, Ankara, 2016

Kürtçülük Sorununun Analizi ve Çözüm Politikaları, Bilgi Yayınevi, Ankara, 2006

Türk Ordusunun PKK Operasyonları, Pegasus Yayınları, 6. Baskı, İstanbul, 2007

Kerkük, Irak ve Ortadoğu, Bilgeoğuz Yayınları, İstanbul, 2007

Türk Ordusunun Kuzey Irak Operasyonları, Pegasus Yayınları, İstanbul, 2008; 3. Baskı Kripto Kitaplar, Ankara, 2018

Telafer-Bir Türkmen Kentinin Amerikan Ordusu ve Peşmergelere Karşı Savaşı, Fark Yayıncılık, Ankara, 2008

İstihbarat Teorisi, Kripto Kitaplar, Ankara, 2008

PKK Terörü Neden Bitmedi, Nasıl Biter? (Kürtçülük Sorununun Analizi ve Çözüm Politikaları) adlı çalışmanın güncellenmiş baskıları, Kripto Kitaplar, Ankara, 2008-2015

Ermeni Psikolojik Savaşı (Prof. Dr. Özcan Yeniçeri ile), Kripto Kitaplar, Ankara, 2009

Pusu ve Katliamların Kronolojisi-PKK'nın Gerçekleştirdiği Toplu Katliamlar, Kripto Kitaplar, Ankara, 2009

Türk Sorunu, Kripto Kitaplar, Ankara, 2009

Türk Ordusu PKK'yı Nasıl Yendi? Türkiye PKK'ya Nasıl Teslim Oluyor?, Kripto Kitaplar, Ankara, 2010

Doğu Raporu / Bölgede Türk Kimliği ve Türklük Algısı (İkbal Vurucu ve Ali Aydın Akbaş ile), Kripto Kitaplar, Ankara, 2011

İkinci Tek Parti Dönemi / AKP'nin Yumuşak Hegemon Parti Projesinin Anatomisi, Kripto Kitaplar, Ankara, 2011

Kendi Ülkesinden Kuşatılan Ordu: Türk Silahlı Kuvvetleri, Kripto Kitaplar, Ankara, 2013

Algı Yönetimi, Kripto Kitaplar, Ankara, 2014.

Türk'ün Vatanla İmtihanı, Destek Yayınları, İstanbul, 2017

Kaçınılmaz Çöküş-AKP Rejiminin Dörtlü Krizi, Destek Yayınları, İstanbul, 2019

Stratejik Göç Mühendisliği-İç Savaşa Sürüklenmek İstenen Türkiye, Kripto Kitaplar, Ankara, 2020

Saray Rejiminin Çöküşü ve Türkiye'nin Yükselişi, 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü Yayınları, İstanbul 2020

İNGİLİZCE KİTAPLAR

Cultural Structure and Cultural Identity Problem, In Southeastern Anatolia Region and Among Those Who Imigrated From

Eastern And Southeastern Anatolia Region to West (Prof. Dr. Kemal Görmez and Dr. Erol Göka), Ankara, 1996

Low Intensity Conflict in Turkey, Frank Cass, Londra, 2003

EDİTÖRLÜK YAPTIĞI ESERLER

Güneydoğu Anadolu ve Güneydoğu Anadolu'dan Göç Eden Yurttaşlar Hakkında Sosyoekonomik Araştırma (Prof. Dr. Kemal Görmez ve Doç. Dr. Erol Göka ile birlikte), Türk Metal Yayınları, 2. Baskı, Ankara, 1996

Terörizm İncelemeleri (Teori, Örgütler, Olaylar) (Prof. Dr. Osman M. Öztürk ile birlikte), ASAM Yayınları, Ankara, 2001

Irak Krizi (M. S. Erol ile birlikte), ASAM Yayınları, Ankara, 2002

21. Yüzyılda Türk Dünyası Jeopolitiği, Cilt I (Dr. Yaşar Kalafat, M. S. Erol ile birlikte), ASAM Yayınları, Ankara, 2003

21. Yüzyılda Türk Dünyası Jeopolitiği, Cilt II (Dr. Yaşar Kalafat, M. S. Erol ile birlikte), ASAM Yayınları, Ankara 2003

21. Yüzyılda Türk Dünyası Jeopolitiği, Cilt III (Dr. Yaşar Kalafat, M. S. Erol ile birlikte), ASAM Yayınları, Ankara, 2003

21. Yüzyılda PRENS / Siyaset ve Devlet Yönetimi, Kripto Kitaplar, Ankara, 2012

Küçük Ortadoğu SURİYE, Kripto Kitaplar, Ankara, 2012

PKK ile Pazarlık / Öcalan ile Anayasa Yapmak, Kripto Kitaplar, Ankara, 2013

100. Yılında Birinci Dünya Savaşı, Kripto Kitaplar, Ankara, 2014

İstihbarat Örgütleri, Kripto Kitaplar, Ankara, 2014

Milli Güvenlik Teorisi, Kripto Kitaplar, Ankara, 2015

Teşkilat-ı Mahsusa'nın 100. Yılında Türk İstihbaratı (Merve Önenli Güven ile birlikte), Kripto Kitaplar, Ankara, 2015

Türk Dış Politikası (Yelda Demirağ ile birlikte), Kripto Kitaplar, Ankara, 2016

Türk Dış Politikasını Nasıl Bilirdiniz? (Yelda Demirağ ile birlikte), Kripto Kitaplar, Ankara, 2017

Türk Dış Politikası-2019 Hasar Tespiti (Yelda Demirağ ile birlikte), Destek Yayınları, Ankara İstanbul 2020

TERCÜME KİTAPLAR

Bilim ve Bilgeliğin Savaşı, F. Nietzsche, İmge Kitabevi, Ankara, 1990

Gelecekteki Felsefe, F. Nietzsche, İmge Kitapevi, Ankara, 1994; 2. Baskı, 2019, FOL Yayınları, Ankara

Tan Kızıllığı (Ahlaksal Önyargılar Üzerine Düşünceler), F. Nietzsche, İmge Kitapevi, Ankara, 1997.

Siyasi İslam ve Panislamizm, Rehber Yayınları (Prof. Dr. Mümtazer Türköne ile birlikte) Ankara, 1993

ÜMİT ÖZDAĞ

Propaganda,
Örtülü Operasyon
ve Enformasyon Savaşı

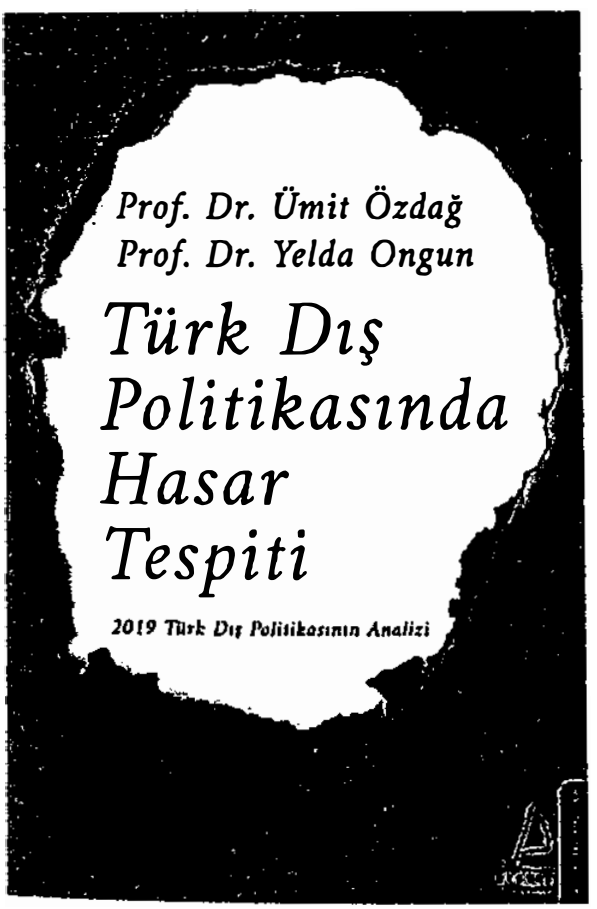

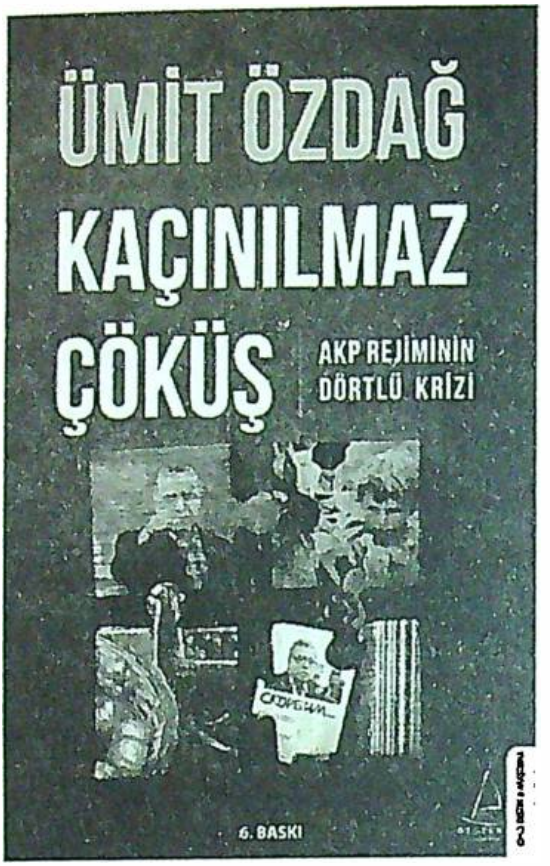
ALGI OPERASYONU VE PSİKOLOJİK SAVAŞ

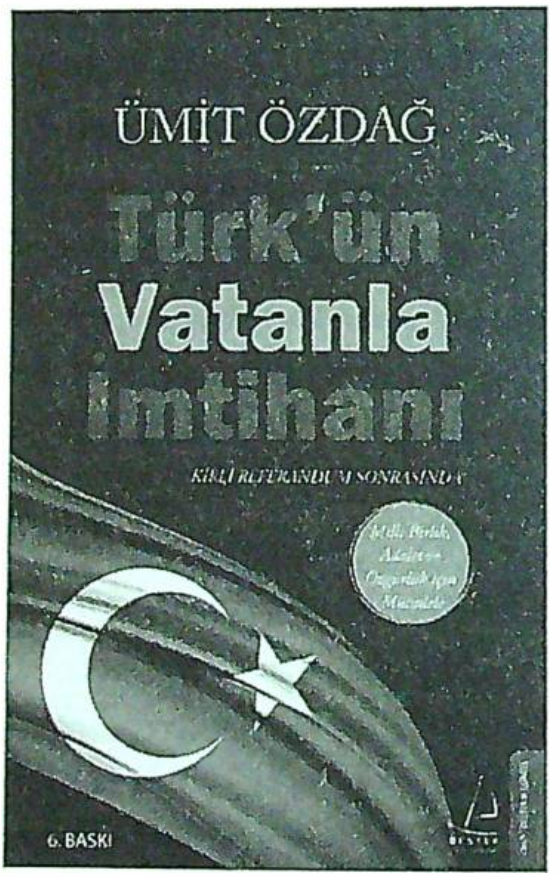
ÖDTEK ve ARAŞTIRMA

ÜMİT ÖZDAĞ

SARAY REJİMİNİN ÇÖKÜŞÜ

ÜMİT ÖZDAĞ
KAÇINILMAZ
ÇÖKÜŞ
AKP REJİMİNİN
DÖRTLÜ KRİZİ
6. BASKI

ÜMİT ÖZDAĞ
Türk'ün
Vatanla
İmtihanı
KİLİ REFERANDUM SONRASINDA
6. BASKI

"DUVARLARIMIZ DELİKLERLE DOLU, BETONDAN YAPILMIŞ SURLARDAN ZİYADE DELİK DEŞİK AĞLAR KADAR GÜVENLİLER."
– ZYGMUNT BAUMAN

Türkiye'de bulunduğu tespit edilen sığınmacıların ve kaçakların sayısı 13 milyonu aştı. Bu göç hareketi Türkiye'nin milli kimliğini, milli güvenliğini, Türk milletinin ekonomik refahını ve sınır bölgelerinde demografik yapıyı değiştirerek Türkiye'nin geleceğini tehdit etmeye çoktan başladı. İşin en ürkütücü taraflarından biri de istisnalar dışında siyasetin de, basının da, akademilerin de, aydınların da sanki Türkiye dünyanın en fazla sığınmacı bulunan ülkesi değilmiş, sanki bir içsavaşa sürüklenmek istenmiyormuş gibi davranıyor olması... Gerçekler Türk halkından dört koldan gizleniyor.

Türkiye'yi bir ulus-devletten ümmet toplumuna dönüştürmek için demografik değişimi destekleyenler, halkın Suriyeli sığınmacılar başta olmak üzere, kaçaklara karşı tepkilerinin ortaya çıkmasını engellemek için yoğun bir bilgi karartması ve baskı gerçekleştiriyorlar. Bütün bu olumsuz gelişmelere rağmen Türk milletinin vatanını geri alması hâlâ mümkün... Bu kitap günden günde köklenerek yayılmakta olan tehlikenin boyutunu gerçek verilerle ortaya koymak ve çözüm yollarını sunmak üzere kaleme alınmıştır.

DESTEK yayınları
KDV'den muaftır.
www.destekmedyagrubu.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
www.deste